

อ่านแล้วหาย ใจ!



พระราชธรรมนิเทศ
(พระพยอม กัลยาโณ)

อ่านแล้วหายใจ!

โดย...พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กัลยาโณ)

ISBN 978-616-8143-01-8



“บุญช่วย บุญพาวาสนาส่ง บุญรอด บุญชุบชีวิต”

ร่วมบุญ...ช่วย-ส่ง-รอด-ชุบชีวิต กับพระราชธรรมนิเทศ [พระพยอม กลฺยาโณ]



1. **บุญช่วย** : ช่วยให้น้ำ แก้วกฤตยธรรมชาติ ต้องมีธนาคารน้ำ ร่วมช่วยกันสร้าง กองทุนธนาคารน้ำ วัดสวนแก้ว : ธนาคารกสิกรไทย (ออมทรัพย์)

สาขาลาดเจ้าพระยา บางใหญ่ บัญชีเลขที่ 013-1-41776-4



2. **บุญพาวาสนาส่ง** : ส่งเสริมช่วยเหลือดูแลคนยามแก่ยามเฒ่า ไม่ปล่อยให้เขาตกต่ำยาม อายุสูงส่ง ปลอยให้คนแก่ตกต่ำไม่ได้ ตามส่งเสริมด้วย

กองทุนผู้สูงวัย วัดสวนแก้ว : ธนาคารกสิกรไทย (ออมทรัพย์)

สาขาลาดเจ้าพระยา บางใหญ่ บัญชีเลขที่ 382-2-48554-4



3. **บุญรอด** : “เราจะตายกันแน่ ถ้าหากมีฉาชีพมีเยอะ” ทรัพย์สินชีวิตเราจะไม่ปลอดภัย เพราะฉะนั้น สิ่งเราก็ต้องรอดด้วย

กองทุนสัมมาชีพ วัดสวนแก้ว : ธนาคารกสิกรไทย (ออมทรัพย์)

สาขาลาดเจ้าพระยา บางใหญ่ บัญชีเลขที่ 013-1-42109-5



4. **บุญชุบชีวิต** : ไฟไหม้บ้านเรือนเสียหาย อย่าปล่อยให้เขารอแต่หน้าต่อตา ต้องช่วยกัน ยามวิกฤตให้พันพิบัติภัยไม่ปล่อยให้บาปข้ามกรรมชด มีบุญมาชุบชีวิตกันได้คืนชีพใหม่

เร็ว ๆ ไหว ๆ

วัดสวนแก้ว เพื่อกองทุนชุบชีวิตยามตกอับ : ธนาคารกสิกรไทย (ออมทรัพย์)

สาขาลาดเจ้าพระยา บางใหญ่ บัญชีเลขที่ 049-8-45130-6

ศรฺทราปริจาคด้วยตนเองได้ที่...วัดสวนแก้ว 55/1 ม.1 ต.บางเลน อ.บางใหญ่ จ.นนทบุรี 11140

มูลนิธิสวนแก้ว จ.นนทบุรี ฝ่ายประชาสัมพันธ์ โทรศัพท์ 0 2595 1444, 0 2595 1946, 0 2921 5023, 0 2921 5602-3, 0 2921 6262 กด 0 โทรสาร 0 2921 5022, Email : bookkan54@gmail.com



คติธรรม

“บุญช่วย บุญพาวาสนาส่ง บุญรอด”

ร่วมบุญ...ช่วย-ส่ง-รอด กับพระราชธรรมนิเทศ [พระพยอม กลฺยาโณ]

เราทำบุญ...เสียเปล่ากันมาเยอะ ! เราทำบุญ...ไม่แก้วิกฤตการณ์กันมานาน !

คราวนี้ลองใหม่ ! ถ้าทำบุญแล้วไม่เสียเปล่า ทำให้เราน้ำนี้ดื่มใช้ เพื่อเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และนิเวศ ระบบนิเวศจะพังถ้าไม่มีน้ำ ปลายจะสูญหาย และถ้าเราไม่แก้ไขเรื่องคนชราจะมากกว่าคนหนุ่มสาว จะปล่อยให้เขา ถูกทอดทิ้ง เราไม่ป็นเด็กรุ่นหลังที่ใจจิตใจดำแก่คนผู้สูงอายุเลย

อย่าให้คนจีนพูดว่า เอาว่า “ทำบุญเสียเปล่า ไหว้เจ้าดีกว่า”

อย่าไปทำบุญ “ทุ้มเททางโบสถ์ วิหาร เจดีย์” ถ้าเรามีเจตย์แต่คนแก่ไม่มีที่อยู่ เรามีเจดีย์ใหญ่แต่ไม่มีน้ำ ดื่มน้ำใช้ มันจะลำบากกันต่อไป เราเอามาไว้ทำบุญ...ช่วยแบบนี้กันบ้างนะ ช่วยกันแบบนี้บ้าง !

คนโบราณถึงบอกว่า “ทำบุญขุดสระน้ำ” บ้าง “สะพานข้ามคลอง” บ้าง และช่วยเหลืออย่าทอดทิ้งคน ยากคนจน คนแก่คนเฒ่าให้ลำบาก

สุดท้ายที่เขาอ้างว่า “ที่เขาต้องค้ายาเสพติด” ที่เขาอ้างว่า “ที่เขาต้องปล้น จี้ ชิง รังราว” เพราะเขาไม่รู้ จะไปประกอบอาชีพอะไร ทรัพย์สินชีวิตของพวกเขาจะไม่ปลอดภัยเลย ถ้ามีฉาชีพมีเต็มบ้านเต็มเมือง เขาก็ต้อง มาเราเอาทรัพย์สิน

ดังนั้น เรามาหาทางรอด ช่วยให้สังคมรอด ให้เขามีกินมีใช้ มีอาชีพที่เป็นสัมมาชีพ เขาจะได้ไม่เป็น มีฉาชีพ แล้วชีพชีวิตเรา ทรัพย์สินเรา ก็จะรอด เจริญพร.



อ่านแล้ว หายง่วง !



โดย

พระราชธรรมนิเทศ
(พระพยอม กัลยาโณ)

ชื่อหนังสือ อ่านแล้วหายโง่ !

ชื่อผู้แต่ง พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กัลยาโณ)

พิมพ์ครั้งที่ ๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐ เล่ม

หน้า ๑๖๘

ISBN : 978-616-8143-01-8

จัดพิมพ์โดย มูลนิธิสวนแก้ว, องค์การสาธารณประโยชน์
ต.บางเลน อ.บางใหญ่ จ.นนทบุรี ๑๑๑๔๐

ออกแบบสิ่งพิมพ์/กองบรรณาธิการ

สำนักงานวารสารกัลยาโณ (ตึกกัลยาโณ)

หมู่ ๑ ต.บางเลน อ.บางใหญ่ จ.นนทบุรี ๑๑๑๔๐

โทร. ๐ ๒๙๒๑ ๕๐๒๓ กด ๒

www.kanlayano.org , Line ID : ๐๘๕๖๕๘๑๒๒๑

Email : bookkan54@gmail.com

Computer Graphics

ว.จิณณโสตะถี

พิมพ์ที่ โรงพิมพ์ บ้านไทย บายดิ่ง ๙๕/๓๐ ซ. ๔๒ ถ.บางกรวย

ต.บางกร่าง อ.เมืองนนทบุรี จ.นนทบุรี ๑๑๐๐๐

โทร. ๐ ๒๔๔๔ ๑๔๔๖, ๐๘๙ ๖๘๑ ๒๑๒๑

๒

ถ้า ทำกันให้หายโง่ได้ คงจะเป็นบุญใหญ่ ไม่มีอะไรที่จะเลวร้ายไปกว่า คำว่า “โง่ !” โมหะ ความหลง อวิชา ก็พูดกันได้หลายคำ

สรุปเลย ก็คือว่า รู้ผิดไปจากความเป็นจริง เรื่องจริงควรเป็นอย่างนี้ กลับไปรู้เป็นอย่างนั้น อย่างสำนวนโบราณว่า “เห็นผิด...เป็นชอบ เห็นชั่ว...เป็นดี เห็นกงจักร...เป็นดอกบัว”

นี่เรื่องที่ยากจะชวนกันให้อ่านให้ศึกษาเรียนรู้ เพื่อขจัดความโง่ ความหลง ก็คือ เท่ากับขจัดบาป เพราะพระพุทธเจ้าตรัสว่า

“ปาปานิ กัมมานิ กะโรนติ โมหา : คนทำบาปเพราะความโง่ ความหลง”

เชื่อว่าท่านทั้งหลาย อ่านจบแล้วคงไม่เสียค่าโง่อย่างที่พูดกัน เพราะว่ายู่นี้ โอนไวให้เขาง่าย โอนไปให้เขาง่าย ๆ เห็นไหมบางคน...ก็โอนให้กับกลุ่มมิจฉาชีพ ที่เรียกว่า แก๊งคอลเซ็นเตอร์อะไรเหล่านี้ ซึ่งเสียหายกันมามากมายแล้ว และความโง่ที่ผิดพลาดกันอย่างหนัก ก็คือว่า โง่ไม่รู้ ว่า “สุข...ชุกอยู่ที่ไหน” นึกว่าสุขชุกอยู่ในแก้วเหล้า เชนับคลับบาร์ยา เสพติดจนกระทั่งเกมทั้งหลาย หรือบนภูเขาไปป่ายปีนกัน เหนื่อยแทบตายว่า

เป็นความสุข หรือจะเข้าถ้าเหมือนน้องหมูป่า ๑๓ คน
นึกว่าอยู่ในนั้นได้...คงมีความสุข ก็เล่นเอาทุกข์ของคนข้าง
นอกและตัวเองไม่ใช่น้อย แล้วโดยเฉพาะเรื่องการเลี้ยงลูก...
ให้ลูกเป็นอัครพาลไม่เป็นอภิชาตบุตร ไม่เกิดมาดั่งาม เลี้ยง
ลูกเหมือนไข่ในหิน จนลูกแทบจะเป็นง่อย ทำอะไรไม่เป็นขาด
ความเข้มแข็ง ขาดความแข็งแกร่ง...เหล่านี้เป็นต้น

แล้วก็อย่าให้โง่ต่อกาลเวลา ปีใหม่ สงกรานต์ก็เป็น
เรื่องของกาลเวลา...ผ่านไป ๆ แต่เราก็ไม่รู้เรื่อง ปล่อยให้กาล
เวลากัดกินชีวิต...ผิด ๆ พลาด ๆ ไปชะก็เยอะแยะ แล้วโดย
เฉพาะโง่การทำมาหากิน เปลี่ยนหากินเป็นหากรรมหาเวรกัน
จนกรรมเวรตามกับล่ำไส้ท้องในการทำกิน บาปติดปากในการ
หากินกับบาปมากมายขึ้นทุกวัน

โดยเฉพาะที่น่าเสียดายบางทีโอกาสชีวิตควรจะได้
โอกาสได้มรรคได้ผล ได้เรื่องราวที่ดั่งามมาไว้ ไปเสียโอกาส
ให้กับความดีความงามที่ควรจะต้องงบุญบารมี กลับไปทำ
คดี “โอกาสได้บารมี” แต่ผลอไผลให้เกิด...มีเงินมีทอง
ควรมีบารมี กลับเอาเงินไปสร้างคดี ซึ่งเป็นเรื่องที่เสียโอกาส
อย่างเจ็บปวด

และความโง่จะโง่เรื่องธรรมสัจจะว่ามันเฉพาะเรื่อง เฉพาะ
กรณี เฉพาะคน เฉพาะยุค เฉพาะสมัย มันไม่ใช่มีอะไรเที่ยงแท้
ถาวรนิรันดรตลอดกาล ถ้าไปยืนยันว่า ต้องอย่างนี้เท่านั้น
อย่างอื่นไม่ได้ มันจะเป็นสัจจาภินิเวส จะเป็นพวกประเภท
หัวชนฝา ไม่มีคำว่า “รู้กาละ รู้จังหวะ สถานการณ์” แต่ละ

คนแต่ละยุค แต่ละสมัย มันไม่มีอะไรที่จะบอกได้ว่า มันจะเป็น
อย่างนี้ตลอดไป แล้วต้องเป็นอย่างนี้เท่านั้น คนที่ยืนยันอย่างนั้น
นั้นแหละ พวกไม่รู้ธรรมสัจจะ จึงเกิดทะเลาะเบาะแว้งขัดแย้ง
กันอยู่เรื่อย

ยุคหนึ่งสมัยหนึ่งเรื่องนี้อาจจะว่า “จริง !” พวกเหลือง
แดงนกหวีดมือตบเท้าตบ ตอนนั้นก็นึกว่า ตัวเองทำถูก พอ
เข้าคุก เข้าตาราง หลายคนก็เปลี่ยนไป

ฉะนั้น ธรรมสัจจะในยุคในสมัยในเรื่องที่ว่า คนนั้นถูก
คนนี้ดีไม่ดี แต่ไปอีกระยะหนึ่งมันพลิกผันไปได้ ให้รู้ธรรมสัจจะ
เฉพาะยุคสมัยเสียบ้าง และอย่าเียงต่อเรื่องสิ่งศักดิ์สิทธิ์ เอาแต่
สิ่งศักดิ์สิทธิ์ แหม ! บนบานศาลกล่าว เอาความลึกลับ ไม่เอา
ความลึกซึ้งอะไรเลย ที่เรียกกันว่า “คลำหา...ฤทธิ์”

จนกระทั่งผิดทิศผิดทางพลัดหลัก พวกพลัดหลักแล้ว
คลำหาฤทธิ์ นี่เป็นความโง่ที่นำเสียตาย จึงแขวนชีวิตไว้กับบน
บานศาลกล่าวบวงสรวงอ้อนวอน “ศาสนาพุทธไม่ใช่ศาสนา
อ้อนวอน” ก็ขอให้รักษาสติปัญญาเรื่องสิ่งศักดิ์สิทธิ์อย่าเอา
มาเป็นที่พึ่งเป็นสรณะเกินเหตุผล เกินตนเอง พึ่งตน ไม่เช่นนั้น
คำสอน “อตฺตา หิ อตฺตโน นาโถ” จะเสื่อมไป แล้วสิ่งศักดิ์-
สิทธิ์จะขลังจริงหรือไม่ อาจจะเปลืองไพลเสียโอกาสในอนาคต
ก็ได้

สุดท้ายของสุดท้ายต่อไปอีก คือ อย่าเียงเรื่องบุญกันมาก
นัก เราจะทำบุญยังงี้ ให้มันแกวักฤตการณ์ ช่วยชาติบ้านเมือง
ให้ชีวิตเราดี จนกระทั่งเงินบุญของเรามันไปสนับสนุนอะไรที่

เป็นมิจฉาชีพขึ้นมา ให้เขาหากินกับศาสนาแบบเสียหาย เรา
โง่เอาเงินไปทำบุญกับโจรที่ปล้นศาสนา นี่มันเป็นเรื่องที่มี
คนบ่นกันมาเยอะ “ฉันมีแต่ศรัทธา ฉันไม่มีปัญญา” ฉัน
จึงเสียท่าเถรนั้น พระนั้น หลวงปู่-หลวงตานั่น แล้วก็มาบ่น
กันทีหลัง ๕ ล้าน ๑๐ ล้าน เสียไปกับการทำบุญโง่ ๆ เพราะ
มีแต่ศรัทธา ขาดปัญญา

พระพุทธเจ้าจึงตรัสว่า “เราไม่สรรเสริญคนทำบุญ
เยอะ ทำบุญถี่ ทำบุญมาก ทำบุญบ่อย แต่สรรเสริญคน
ใคร่ครวญดีแล้วนำออกให้” และก็แถมเรื่องโง่ตอนนี่ซึ่ง
โง่หนักเลย “โง่หัวร้อนโง่อารมณ์ร้อน” คือโง่ในการไม่ควบคุม
อารมณ์ ปล่อยให้อารมณ์หัวร้อนออกมาตบคนเสิร์ฟบ้าง ตบตะ
เต็กผู้หญิงผู้หญิง ทั้งกระชากลากถูตบตีแบบทารุณ กระทั่ง
ในที่สุด ก็โง่ทำอะไรให้กับจำนวิแล้วก็ทำให้บ้านเมืองเดือดร้อน
ต่างประเทศก็เอาไปลงประณาม รัฐบาลเองก็หัวหมุน ไม่มี
เวลาที่จะได้ทำงานบ้านเมืองให้เดินหน้า ก็ต้องมาแก้ปัญหา
เจ้าพวกหัวร้อน

ฉะนั้น อ่านเล่มนี้แล้ว ขอให้ทุกท่าน จลลาด
ขึ้น ๆ ละบาปด้วยความฉลาด ทำบุญด้วยความ
ฉลาด รักษาอารมณ์ด้วยความฉลาด ขจัดความ
โง่ไปได้ จะสบายทั้งชาติ และชาติต่อ ๆ ไป.

เจริญพร

พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กัลยาโณ)



สารบัญ



ตอนที่ ๑.....๙

- ๑) อย่าโง่...โอนไวให้เขาง่าย.....๑๕
- ๒) อย่าโง่...หาความสุขผิด ๆ พลาด ๆ.....๒๕
- ๓) อย่าโง่...ในการเลี้ยงดูลูก.....๕๐

ตอนที่ ๒.....๖๓

- ๔) อย่าโง่...ต่อกาลเวลา.....๗๐
- ๕) อย่าโง่...ในทางหากิน หากกรรม หาเวร หาโกง.....๘๓
- ๖) อย่าโง่...ในทางให้เสียโอกาสของชีวิต.....๙๖

ตอนที่ ๓.....๑๐๙

- ๗) อย่าโง่...รู้เรื่อง “ธรรมล้ำจจะ”๑๑๒
- ๘) อย่าโง่...ต่อเรื่อง “สิ่งศักดิ์สิทธิ์”๑๓๘
- ๙) อย่าโง่...รู้เรื่อง “บุญ” ว่าบุญทำอย่างไร.....๑๕๐
- ๑๐) อย่าโง่...“หัวร้อน”๑๕๙

๑๐ อย่าโง่

๑. อย่าโง่...โง่นไวให้เขาง่าย
๒. อย่าโง่...หาความสุขผิด ๆ พลาด ๆ
๓. อย่าโง่...ในการเลี้ยงดูลูก
๔. อย่าโง่...ต่อกาลเวลา
๕. อย่าโง่...ในทางหากิน หากกรรม หาเวร หาโกง
๖. อย่าโง่...ในทางให้เสียโอกาสของชีวิต
๗. อย่าโง่...รู้เรื่อง “ธรรมสัจจะ”
๘. อย่าโง่...ต่อเรื่อง “สิ่งศักดิ์สิทธิ์”
๙. อย่าโง่...รู้เรื่อง “บุญ” ว่าบุญทำอย่างไร
๑๐. อย่าโง่...“หัวร้อน”



ตอนที่ ๑

๑. อย่าโง่...โง่นไวให้เขาง่าย
๒. อย่าโง่...หาความสุขผิด ๆ พลาด ๆ
๓. อย่าโง่...ในการเลี้ยงดูลูก

อ่านแล้ว หายใจ !

วันนี้ก็คงจะได้ให้เห็นประโยชน์ของการที่เรา
ต้อนรับอะไรที่ดิงามถูกต้อง จะส่งใครไปไหน ส่งเป็น
ส่งถูกต้อง ส่งเขาขึ้นเครื่องบินขึ้นรถแล้ว เราก็บ้าย
บาย ! ลาจากกัน โดยไม่ต้องนั่งร้องไห้ว่า เขาจากไป
แล้วก็ไม่ต้องตื่นเต้นว่า ไปรับใครมา

ถ้าเป็นได้อย่างชนิดที่ได้กล่าวข้างต้นนี้
“ต้อนรับก็ฉลาด ส่งเขาไปก็ฉลาด” ชีวิตเราก็จะ
ต้องอยู่ได้ดีแน่นอน

ที่นี่ ต้อนรับยังไงถูกต้องชะลัหายไป ตอนนั้น
เขาต้อนรับปีใหม่ ส่งท้ายปีเก่าส่งคนไปไหนกัน ?

“ส่งไปโรงพยาบาลบ้าง ส่งขึ้นเมรุบ้าง”

ตอนนี้ช่วงที่วัน...วันนี้วันที่ ๓๐ นะ “เมฆาบปี
ใหม่ ๓ วัน ตาย ๑๘๒ ศพ” อย่างนี้ส่งไปไหน ๑๘๒

นี่ส่งไปไหน ? (หาเมรุ) ถ้าขาดเจ็บอุบัติเหตุเท่าไร
รู้ไหม ? (เป็นพัน) ที่นอนป่วยนอนเจ็บ พิกุลพิการนี้
ส่งโรงพยาบาล อีกพวกหนึ่งส่งเข้าวัดขึ้นเมรุ

พวกเรามาที่นี่ อะไรส่งมาที่นี่ ?

มีใครเดินไปหลังวัดตายบ้างไหม ?

ถูกรถบีไหม ? (ไม่มี)

นี่เป็นการต้อนรับที่เราน่าจะศึกษาเรียนรู้ ว่า
ปี ๑ หนึ่งก็มีมนุษย์หัวดี ! ต้อนรับแบบคนหัวดี !
เขาบอก “**เมาไม่ขับ**” ก็เมา

เขาบอก “**ต้อนรับปีใหม่สวดมนต์ข้ามปี**” ก็
จะเมาข้ามปี

วันนี้จะมีเจ้าพวกเมาทั้งคืน แล้วก็ไปยันวันที่ ๑
(เมาวันที่ ๓๑ ไปต่อถึงวัน มกราคม วันที่ ๑) เมา
พ.ศ. ๖๑ ต้อนรับ ๖๒ เมาข้ามปี

เราสวดมนต์ข้ามปีกันเย็นนี้ แต่มีพวกหนึ่งเขา
เมาข้ามปี (แล้วไม่รู้เขาอยู่ครบไม่ครบด้วยนะ)

ปีใหม่ ! อย่าให้โง่กว่าปีเก่า

ตกลงว่า วันนี้จะเทศน์เรื่องอะไรดีละ ! ถ้าปี
ใหม่เอาหลักหลวงพ่อพุทธทาสมาใช้ นี่น่าจะต้องเทศน์
เรื่องนี้ “**ปีใหม่ ! อย่าให้โง่กว่าปีเก่า**”



เรามาดูเรื่องโง่ ๆ ที่ปีเก่าที่ผ่านมา ๖๑ นี้
โง่ติดอันดับมีเรื่องอะไรบ้าง...ดีไหม ! เพื่อปีต่อ
ไปจะได้ไม่...โง่ !

มีข่าวใหญ่ใครได้ดูข่าวไหม...ข่าวใหญ่ ! เลียน
แบบเขาสักหน่อยก็ได้ เผื่อจะมีลูกชู้ตบ้างเนอะ

มีข่าวว่า “หม่อมอ้อย” ยก ๘ เหตุผล ไม่เอา
“บิ๊กตู” เป็นนายกอีกสมัย ก็มีไล่ไป ๑, ๒, ๓-๘ ข้อ

(๑) ไม่เอาเพราะระเบียบวินัยการเงินการคลังไม่ดี

(๒) แอบตั้งบริษัทอะไรต่าง ๆ (ก็เรื่องของหม่อม
อ้อยเขาเนะ แต่ก็ฮือฮาพอสมควร)

รู้สึกว่าจะเหือนวงการรัฐบาลไม่ใช่น้อย ไม่เอา
๘ ข้อนี้ แต่วันนี้จะไม่เอา ๑๐ ข้อ ต่อชีวิตปี ๖๒

ปี ๖๒ เราจะไม่เอาเรื่องนี้ เพราะเอามาแล้วมันไม่ได้เรื่องได้ดิบได้ดีอะไรเลย “จะไม่เอา ๑๐ ข้อ” แต่จะบรรยายเทศน์ ๓ กัณฑ์ คือนี่ แล้วก็พรุ่งนี้ วันนี้ บ่าย คือนี่กัณฑ์หนึ่ง พรุ่งนี้อีกหนึ่งกัณฑ์ คิดว่าจะกันความโง่ได้บ้างไหมโยม ! ถ้า ๓ กัณฑ์ แล้วกันอะไรไม่ได้ ก็ทางใครทางมันเถอะนะ (ตัวใครตัวมัน)

ไม่เอาโง่ ๑๐ ข้อ

จะเทศน์เรื่อง “ไม่เอาโง่ ๑๐ ข้อ” ของหม่อมอู่ย เขา ๘ ของเราเพิ่มเป็น ๑๐ ช่วงบ่ายกัณฑ์นี้จะไม่เอาโง่ ๓ โง่ ที่เป็นข่าวที่ แหม ! น่าทึ่งว่า คนทำไม่ถึงโง่ได้ขนาดนี้

(๑) อย่าโง่โง่นไว โง่นไวนี้ไม่ใช่โง่นอายุ ไปต่ออายุ แต่โง่นเงินให้เขาไว ๆ เสียหายบรรลัยวายวอด

(๒) อย่าโง่หาความสุขผิด ๆ พลาด ๆ

(๓) อย่าโง่ในการเลี้ยงดูลูก

๓ โง่นี้ ถ้าใครผลักออกไปได้ ฉลาดเลี้ยงดูลูก ฉลาดหาความสุข ฉลาดรอบคอบไม่โง่นเงินอะไรให้กับใคร หรือจะร่วมบริจาคอะไรกะใครก็แล้วแต่...ไม่ให้โง่ไม่ให้เร็ว

แต่ไม่ใช่ว่าใส่บาตรแล้วให้ช้า...เลือกตั้งค้อยู่

นั่นแหละ อันนี้มันก็ไม่ถูกเหมือนกันนะ (ดันแบงค์ ๑,๐๐๐ ออก เจอ ๕๐๐ ดัน ๕๐๐ ออกอีก เจอแบงค์ ๑๐๐ ดันออกอีก เจอแบงค์ ๕๐ ดันออกอีก เหลือ ๑๐ บาท กว่าจะล้างได้พระคอยเมื่อยเลย

ฉะนั้น ทำบุญเขาบอก “อย่าเห็นนาน” แต่ถ้าจะโอนเงินให้ใครจะร่วมหุ้นกะใคร สิ่งอะไรแบบทางออนไลน์อะไรทั้งหลาย นี่คิดให้รอบคอบ ถ้าไม่รอบคอบยุคนี้มันเป็นยุคปล้นเงินแบบชนิดที่ไม่ต้องใช้ปืนจี้ ไม่ต้องใช้มีดใช้อะไรจี้ เขาใช้กรรมจี้เอาใจเรา นี่สามารถโอนเงินลอยไปให้เขาได้ ผ่านเว็บผ่านไลน์อะไรกันไป นี่แล้วปีนี้มีคนตกไปเป็นเหยื่อเรื่องแบบนี้เยอะไหม ? (เยอะมาก)

เพราะฉะนั้น เรื่องจะโอนจะให้อะไรแก่ใคร โดยเฉพาะชาวที่ดัง ! น้องโอนไว นี่ข่าวเขาบอกว่า เปิดโคม “น้องขวัญ” หลอกหนุ่มโอนเงินแสน แขนไม่ได้จับ ชาวเน็ตลั่น “ขวัญเอ๋ยขวัญมา”

นี่เขาบอกว่า หนุ่มโดนสาวคนหนึ่ง หลอกให้โอนเงินเกือบทีละเท่าไร่ ? เป็นแสน กลายเป็นที่สนใจของคนในสังคมเป็นวงกว้าง ซึ่งหลายคนมองว่า

ชายคนนี้หลงความสวยงามของผู้หญิงที่มาหลอก จนกลายเป็นการตัดสินใจ เรียกว่า **ตัดสินใจไม่มี**

เหตุผลอะไรเลย เป็นการชอบจนเหนือเหตุผล
เรื่องนี้มันกลับสลับซับซ้อนไปกว่านั้น เมื่อผู้หญิงคน
ที่อยู่ในรูปโปรไฟล์ นี่เขาบอกว่า เขานี้ก็แข็งแรงกลับ
อีกนะว่า เขาไม่ได้หลอก แต่ชายคนนี้เขามาคุยกับเขา
แล้วก็มีคนร้ายแอบใช้รูปของตนเพื่อหาประโยชน์ ที่
จริงคนสวยจริงไม่ใช่ตัวหลอก แต่มันมีคนไปแอบ
หลอก แล้วผลที่สุด แล้วแกไม่ใช่โอบแบบครึ่งเดียว

๑) อย่าโง่...โอบไวให้เขาง่าย

“โอบไว” นี่ไม่ได้ตั้งสติในการโอบเลย เรียก
ว่า พอถูกใจ ตอบกลับ ๒๗ นาทีคุยกันก็เอาแล้ว
กลายเป็นเรื่องขวัญมา เป็นขวัญผวาไปแล้ว

ยังพบว่าสาวคนนี้มีประวัติการก่ออาชญากรรม
ในลักษณะที่คล้าย ๆ กันนี้ หลายครั้งซึ่งเกิดขึ้นกับ
เหยื่อจำนวนมาก ทั้งยังมีหมายจับกองอยู่อีกด้วย
เรียกได้ว่าโชกโชน ช้ำชอง ชำนาญในการหลอกล่อ
ให้เหยื่อโอบเงิน

ฉะนั้น ในปี ๖๒ นี่มาฟังพระพยอมเทศน์ที่วัด
สวนแก้ว กลับไปบ้านยังโอบไวอีกละก็ คงต้องบอก
“บอกแล้วบ่ฟังละนะ” สอนแล้วบ่ฟัง เตือนแล้วบ่ฟัง

ถ้าอย่างนี้แย่มากแล้ว หัดดูข้อมูลข่าวสารบ้าง

ฉลาดดูข้อมูลให้ดี แต่ละปี ๆ นี่มันมีวิธีการหลอกแบบใหม่ แบบก้าวหน้า แบบชนิดที่เหยื่อตามกันไม่ค่อยทัน พอเหยื่อตามกันไม่ทัน พวกเขาก็หากินกันเป็นทีม เป็นสตาฟมากขึ้น แล้วคนก็ตกเป็นเหยื่อมากขึ้น

นี่เขาบอกว่า “ภาคแยกหนุ่มโคโนว ! เหยื่อรายใหม่แฉ โดนสาวสวมโปรไฟล์ ตุนเงินกว่าล้าน” นี่โดนเป็นล้านเลยนะ ไม่ใช่หนี้อย่างทางโปรไฟล์เป็นล้าน ๆ เลย

ฉะนั้น เทคโนโลยีสมัยใหม่ มันเป็นที่อย่าง หลวงพ่อพุทธทาสพูดไว้ เมื่อ ๒๐ ปี ๓๐ ปี ว่า

ต่อแต่นี้ไปโลกจะวิวัฒนาการทางเทคโนโลยี ซึ่งจะนำไปสู่ความวินาศการทางศีลธรรม เขาวิวัฒนาการพวกนี้ขึ้นมา แต่แล้วเขาไปใช้ทำลายคน ศีลธรรมแย่ง ๆ เพราะใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือ ไม่ต้องจี ไม่ต้องปล้น ไม่ต้องใช้ปืนขู่ ไม่ต้องจับมัด โคโนให้เขาอย่างสบายง่ายดาย แต่ก่อนนี้ถ้าไม่มาจีมาปล้นเอาเงิน





ไปได้ยากไหม ? (ยาก) แต่เดี๋ยวนี้ไม่รู้หน้าคาคตา
กัน ก็โอนกันให้แล้ว

ยิ่งที่ขำนั้นอะเสียดาย ผู้หญิงตั้ง ๔๐ กว่าราย
หมดไป ๙ ล้าน ฝรั่งจะมาอยู่เมืองไทย แซทคุยกับ
ผู้หญิงไทย เตรียมข้าวของจะมาอยู่เมืองไทย สารพัด
อย่างราคาเป็นล้าน ๆ ติดอยู่ที่ศุลกากร ขอให้ผู้หญิง
ไทยไปไถ่ออกมาก่อน เอาเงินไปไม่น่าเชื่อหมดไปตั้ง
๙ ล้านผู้หญิง แต่หลายคน มันหลอกไปหลายคน แล้ว
ที่ถูกหลอกนะถ้าเป็นเด็ก อายุ ๑๖, ๑๗ ก็ช่างหัวมัน
เถอะ เด็กไม่รู้เรื่อง เขาเขียนว่า “สาวใหญ่ถูกหลอก”
แสดงว่าสาวใหญ่นี้มันต้องวัยสักเท่าไร ? ๓๐ อ๊าพะอะ

“๓๐ ยังโดนหลอก” ไม่เหมือนเพลงที่เขาร้อง
อะไรนะ “๓๐ ยังแจ๋ว” ใช่ไหม ? นี่ ๓๐ ยังง่ ไม่รู้ !
๓๐ ยังง่ให้เขาหลอก...ไม่ไหว

“ปีใหม่ อย่าให้โง่กว่าปีเก่า” ฟังเรื่อง
โง่นไว แล้วอย่าเผลอเผลอเป็นรายต่อไป อย่า
เป็นเหยื่อเขาเรื่อยไป จงได้ข้อมูลแล้วก็รู้จัก
รักษาตัว อย่าให้ผิดพลาด

นี่คนน้อยที่อะไรจังหวัด ผู้หญิงคนที่ก่อเหตุเขา
คือ น.ส.วาสนา (สงวนนามสกุล) ไม่บอกนามสกุล
เป็นชาว อ.ภูเวียง จ.ขอนแก่น หลอกโดยใช้ นารูป
โปรไฟล์สวยงามมาสมัครเฟซบุ๊ก แล้วก็หลอกยืมเงิน
จนหลงเชื่อ โอนให้ไปเรื่อย ๆ รวมแล้วกว่า ๑ ล้านบาท
นี่เจ้าคนนี้หมดไป ๑ ล้าน

ข้อมูลแต่ละปีนี่ ถ้าโยมกลับไปโดนหลอกอีกรอบ
นี่ อย่ามาวัดสวนแก้วเลย แหม่ ! มาแล้วเสียประโยชน์
เปล่า ๆ ไม่ได้ประโยชน์อะไรเลย ถ้ามาแล้วต้องกลับ
ไปสมองติดเครื่องกรองเลย จะโอนอะไรให้ใครต้องรู้
ที่มาที่ไป รู้กำพิตปุมหลังแบล็คกราวด์เขาบ้าง นี่เรา
ไม่รู้กำพิตอะไรเลย

คนโบราณเขาพูดดีนะ “เฮ้ย ! รู้จักกำพิตเขา

หรือยัง” รู้จักกำพืดเขาดีหรือยัง นี่เขาจะพูดอย่างนี้
เดี๋ยวนี้จะไรไม่รู้ ปึง่ายเหลือเกิน ง่ายเหลือเกิน ให้
เขาง่ายเหลือเกิน กลายเป็นคนใจง่าย ใจไว โอนไว ก็
เป็นเหยื่อเขาเรื่อยไป

ฉะนั้น อย่าโง่โง่นไว จะหมดเนื้อหมดตัว
แบบไว แล้วไปถูกหลอกมานี้มันจะเข้าใจละนะปี ๖๒
ยังมีคนจะถูกหลอกอีกไหมโยมว่า ? แล้วยังมีแก๊ง
หลอกอีกไหม ? (มี) ใช่มันไม่หมดหรอก (เอ๊ะ !
คือนี่หรือพຼ່ງนี้เขามาสัมภาษณ์อาตมา)

เขาบอกว่า หลวงพ่อ ขาวภาพพระไม่ดีนี้ จะ
หมดไปไหม ?

อาตมาก็ย้อนถามไปว่า นี่โ้มาแล้วขับนี้ ที่
เขาจับเขายึดรถกันนี้ โยมว่าปีหน้ามันจะหมดไปไหม ?

เห็นไหมเรื่องอะไรที่ไม่ดีทุกวงการ นี่ยากที่จะ
ทำให้มันจะหมดไป

คอร์รัปชัน...หมดไหม ?

การเมืองเล่นกันแบบตุงตึกสาดโคลน มัน
จะ...หมดไหม ?

วงการไหนบ้างที่เรื่องไม่ดีมันจะหมดไป โดย
สิ้นเชิงนะ...ไม่ได้ คงยาก

แต่ถ้าถามว่า แล้วเราจะไม่ทำ ไม่จัดกิจกรรม



อะไรเลย จะไม่ตั้งเป้าว่า จะลดความตายอันตราย ๗ วันเท่าไร (โอโฮ ! เขาใช้ตำรวจเป็นแสน ใช้ รปภ. ใช้อาสาสมัคร ทั้งประเทศนี้ตำรวจไม่ได้เที่ยวปีใหม่ กับเขาเลย ต้องคอยไปบริการเขา)

คิดว่า ยอดปีนี้มันเลยปีที่แล้วอีก...ไม่มีที่จะลดลง แต่คนมาฟังเทศน์สิ ลดไปเยอะเหมือนกันนะปีนี้ เดี่ยวดูสวดมนต์ข้ามปีจะลดอีกหรือป่าว

ที่จริงคนเขาพนมมือสวดมนต์ นี่เขาบอก ลดตายไปเยอะนะ ถ้ามือเขาจับแก้วเหล้า มือเขา จับพวงมาลัย เขาคึกคะนองจับไมค์จั่นเต้นเฮฮา ตายมากกว่านี้



เขาบอक्सวดมนต์ข้ามปี อย่างน้อยลด ๑๐๐ ศพ
ถ้าลองไม่เชื่อ ! ลองดูว่า ปีหน้าไม่มีสวดมนต์ข้ามปี
เทียบกับสบาย จาก ๔๐๐ อาจจะเป็น ๕๐๐ ศพ

ตอนนี้ญาติพี่น้องจะไปเที่ยวสุขสันต์วันปีใหม่
ต้องไปงานศพสวดศพ แทนที่จะไปฟังเขาร้องเพลง
(ฟังพระสวด) นั่งสลดโศกเศร้า

ฉะนั้น ขอให้พวกเราฝึกความเป็นคนฉลาดใน
การต้อนรับปีใหม่ ไม่ใช่ให้ปีใหม่มาด้อนเราหายลับไป
เป็นตั้ง ๑๘๒ แล้ว เข้ามา ๒ วัน ๓ วัน นี่ไปเยอะขนาด
นี้ น่าเสียดายไหม ?

ถ้าเขาเป็นหัวหน้าครอบครัว ๑๘๐ ครอบครัว
ไม่มีผู้นำครอบครัวแล้ว จะอยู่กันยังไง ? (อ้าว ! โง่แรก
เอาแค่นี้ก่อนพอไหม)

ตัว...ที่จะทำให้เราหายโง่

นี่ต้องถามหน่อยว่า ตัวไหนที่จะทำให้เราหายโง่
หลักมีอยู่ ๒ อย่าง ไม่ต้องอธิบายอย่างอื่นเพิ่มมาก ถ้า
คุณไม่มีปรโตโฆสะ ไม่มีโยนิโสมนสิการ สันดานโง่
ที่จะตกเป็นเหยื่อเขา ย่อมมีได้มาก

(๑) ปรโตโฆสะ คือ ใช้หูใช้ตาเก็บเกี่ยวประโยชน์
ทางปัญญา อันได้มาจากคนอื่น ที่เขาเป็นปราชญ์เป็น

บัณฑิต เป็นนักคตินักค้นคว้า นักแก้ปัญหา เขาเขียนหนังสือเราก็อ่าน เขาออกรายการวิทยุโทรทัศน์เราก็ฟัง ก็ดู เขาอยู่ที่ไหนเราก็ตั้งต้นไปหา บางครั้งบางครั้งก็ต้องเชิญเขามาติวเราบ้าง ถ้าทำอย่างนี้ความงอก็จะค่อยๆ หายไป ความฉลาดก็จะคืบคลานมา เพราะ ๒ ข้อนี้ เป็นทางมาแห่งปัญญา

วันนี้ถ้าเราไม่เอาหูตาดูมาเก็บเกี่ยวฟังข้อมูล เรื่อง “โง่โงนโง” เราก็อาจจะโง่โงนโง เป็นรายต่อไป จริงไม่จริง ! แต่ถ้าเราได้มาฟังไว้ มีข้อคิดเตือนไว้ เอ้อ ! เราฟังแล้ว นี่แล้วยังตกเป็นเหยื่อต่อไปอีกหรือ ! ถ้าพระเตือนแล้วยังตกเป็นเหยื่อต่อไปนี่แหล่ะ ! มันจะเรียกว่ายังโง่ดีละ “โง่ซึ่งปลามาเกิดมั้ง”

ปลานี้ะ ตกเบ็ดมันกินเหยื่อแล้วเราวัด พอวัด แล้วมันดินหลุดนี่ะ ที่ ๒ หย่อนไปมันจะกินไหม...ไม่กินแล้ว มันรู้มันเจ็บ มันกลัวถูกขอดเกล็ดแหวะไส้ แต่ถ้าคนเราเจ็บแล้ว ยังไม่จำยังจะให้เขาหลอกไปอีก ต้องเรียกว่า “ซึ่งปลามาเกิด”

เพราะฉะนั้น ก็ต้องได้ข้อมูลแล้ว ใครจะมาชวน โงนไปนั่นไปนี่ จะไปรับของที่นั่นที่นี้ ต้องนึกถึงผลที่พึงธรรมวันนี้ นี่ข้อที่หนึ่งทางมาของปัญญา

(๒) โยนิโสมนสิการ ต้องใคร่ครวญ “เอ๊ะ !

เราโอนไปให้เขา นี่ เขาเคยมีอะไรกับเรา เขาเป็นญาติ พี่น้องเคยทำคุณทำประโยชน์อะไรให้เรา แล้วเขาเป็นคน ทำประโยชน์ให้บ้านให้เมือง หรือเป็นคนประวัติดีชั่วในการโกง”

ถ้าเราสืบเสาะแสวงหาข้อมูลสักนิดหนึ่ง ว่ากำพืด แบล็คกราวด์ปุมหลังของเขาเป็นยังไง โบราณเขาจึง ว่าอะไรนะ “คบคนให้ดู...? ดูอะไรถึงยายถึง...? ต่อสิ (ดูนางให้ดูแม่ ดูแน่ ๆ ให้ดูถึงยาย...นั่น !)

ถ้ายาย...ก็ไม่โกง เจ้าหลาน...ก็ไม่โกง เป็นคน ดี...ก็พอลองโอน แต่อย่าโอนทีเดียวเยอะไม่ได้หรอก ! ทำไม่เที่ยวโอน...เป็นล้าน ให้เป็นล้าน ไม่เป็นล้าน ไม่ไหว !

ข้อนี้ต้องอย่าลืมหลักไว้เลยเชียว ต้องหาเหตุผล ข้อมูล เขาเป็นคนยังไงชาติตระกูล แบล็คกราวด์ปุม หลังกำพืด พิจารณาตรงนี้เป็นหลักนิดหนึ่ง และถ้า เขาเสนอผลประโยชน์อย่างนั้นอย่างนี้ให้

เอ้ ! ยืมไปแค่นี้จะให้เรามากถึงขนาด...ยืมล้าน หนึ่งจะให้ล้านห้าเชียวหรือ ?

แหม ! แล้วเขาจะเอาที่ไหนมาให้ ?

เอ้ ! แล้วเขาให้เราเพื่ออะไร ?

เขามายอมขาดทุนเพื่อเรานี่ มนุษย์เดี๋ยวนี้ เห็นแก่ผู้อื่นจนลืมตัวนี้มีไหม ?

“อย่าโง่หาความสุข” แบบไม่รู้เรื่องรู้ราวเลย
ความสุขชนิดที่ไม่รู้เรื่องกันนี้ลำบาก
เดี๋ยวเอาอย่างนี้ก่อน

“สุขที่แสวงหา กับสุขที่สร้างมันขึ้นมา”
เราควรจะทำอย่างไร ?

“มันมีแต่เห็นแก่ตัวจนลืมนั่น...ผู้อื่น”

นั่นเรามาคิดดู เอ๊ะ ! เขามาเห็นดีเห็นงามอะไร
กับเรา เขามาหลงใหลอะไรกับเรา หรือเขาหลงใหลเรา
หรือเขาหลงใหลเรา ให้คิดแค่นี้ระหว่างหลงใหลเรา กับ
หลงใหลเรา มันแฝงกันอยู่

ถ้าเขาหลงใหลเรา ก็ต้องคิดต่อว่า จะหลงไป
อีกนานไหม ? ยังไง...แล้วเรามีอะไรน่าหลง (เออ !
เสน่ห์เราก็น่าหลง หน้าเราก็น่าหลง) แล้วที่มันสวยบางที
เขาเอาภาพคนอื่น ตัวเขาไม่ได้สวยหรอก แต่เขาเอา
ภาพหน้าคนอื่นสวยๆ ผู้ชายก็เหมือนกัน เขาเอารูปคน
หล่อๆ แต่งตัวดีๆ

แหม ! ผู้หญิงเขาบอก “ภูนี้ดีกว่ารวย เห็นแต่ง
ตัวหล่อๆ” แต่งตัวซะสวยภูนี้ดีกว่ารวย เลยซวยไปเลย
นี่นั่นเอาแต่แต่งตัวสวยไม่ได้ เป็นหลักโยนิโสมนสิการ
ที่ใช้ไม่ได้

๒) อย่าโง่...หาความสุขผิด ๆ พลาด ๆ

เขาต้องเอาพฤติกรรม เขาเคยเป็นคนก่อกดี เขาเคยตกเป็นจำเลย มีคนเป็นโจทก์เขาเยอะ เขาเคยตกเป็นจำเลยมีโจทก์เยอะ แล้วเรายังเลอะเทอะโง่โง่ไปให้เขาไว้อีก ขาด ๒ อย่างนี้ อยู่ลำบากโลกปัจจุบัน

ขยับมาโง่ที่ ๒ “อย่าโง่หาความสุข” แบบไม่รู้เรื่องราวเลย ความสุขชนิดที่ไม่รู้เรื่องกันนี้มันลำบาก เดี่ยวเอาอย่างนี้ก่อน “สุขที่แสวงหา กับสุขที่สร้างมันขึ้นมา” เราควรจะเอาสุขไหน ?

ระหว่าง “หาบ้านเช่า กับสร้างบ้านอยู่เอง” บ้านสร้างอยู่เองเป็นของเรา

“สร้างบ้านของเราดีกว่าไปหาบ้านเช่า” ถ้าเราสร้างสุขได้ เราจะต้องไปเช่าผับคลับบาร์เหมือนบ้านเช่า ไปโรงแรมหรูสถานเริงรมย์ นั่นคือ บ้านเช่า เพราะไปชั่วคราว เดี่ยวก็ต้องกลับมาบ้านเรา แล้วกลับมาไม่เป็นสุข เพราะเราไม่ได้สร้างสุขเอาไว้ที่บ้าน ก็ได้แต่ตะลอน ๆ ไปหาสุขข้างนอก แล้วเห็นไหม ?

“ฝรั่งมาหาสุขบ้านเรา แล้วเราก็ไปหาสุขบ้านฝรั่ง” ผู้ชายคนหนึ่งเป็นเจ้าของโรงงาน ไปหาสุขที่ฝรั่งเศส แล้วเขายิงกันโดนหัวเลย...ตาย ! แล้ว

ฝรั่งเศสมาหาสุขบ้านเรา ถูกตำรวจยิง...ตาย !

หาสุขหรือหาตาย

ตกลงว่า หาสุขหรือหาตาย “สุข...จะตาย” เออ !
นำคิดนะ เราไปหาความสุขบ้านเขา ก็ถูกเขายิงตาย
แล้วเขามาหาสุขบ้านเราเขาก็โดน...ถูกยิงตาย ! แล้ว
ต่อไปยังจะเป็นอย่างนี้กันอีกไหม ?

ช่วงนี้ใครมาชวนอาตมาไปไหนนะ...ไม่ไปอะ !
ไปในช่วงที่เขามาหาเรานี้ไงไหม ? ไม่รู้อาตมาตอนนี้
กำลังสร้างสุขให้ตัวเองอย่างหนึ่ง คือ จะสร้างสวน
ธรรม จะมีน้ำตก จะมีอะไรประดับประดาสวนหิน
สวนอะไร

ถ้าสร้างเสร็จเราก็มีความสุข ขณะสร้าง
ก็มีความสุข คนไปดูช่วงระยะ ๒ วันนี่ไม่ได้
ออกมารับญาติโยมข้างหน้าไปอยู่ข้างใน คน
ไปโอย ! ได้บรรยากาศเห็นต้นเทียนพราวสวย
ไปหมด

นี่ตรงนี้จีบจีบมีนิดหน่อย ที่ข้างในนี้ตั้งเป็น
แถวยาว ! คนไปเซลฟี่ถ่ายกันหน้าดู นี่ยังไม่ทันจะเสร็จ
นา เพียง ๕ % , ๑๐ % เลยบอกโยมอีก ๙ เดือน มาดู

ใหม่จะอัศจรรย์ จะเนรมิตอะไรให้ดู

นี่เราสร้างสุข เขามาดู เขาเป็นสุข เราก็พลอย
เป็นสุข **“ให้สุขแก่ท่าน ดีกว่าให้ทุกข์แก่ท่าน”**

จริงนะช่วงที่อาตมาไปนั่งคุมงานอยู่นี้ ถ้าใคร
บอกออกค่าเครื่องบินให้ไปอินเดียเอาไหม ๔ หมื่น ออก
ค่าเครื่องบินให้ไปอเมริกาอังกฤษไปไหม ๕ หมื่น ลอง
เดาสิจะไปไม่ไปโยม ? (ไม่ไป)

ทำไมเดาถูกละ ? เพราะว่าเรากำลังสร้างสุขของ
เรา แล้วจะไปหาทำไมอะ นั่งเครื่องบินนี้เหนื่อยจะตาย
๑๘ ชั่วโมงนะอเมริกา แล้วเรานั่งอยู่ที่นี้ คนก็มาดูงาน
เราก็เดิน เงินเราก็เพิ่ม

เงินนี้จะเพิ่มให้วัดช่วงไหนมากที่สุดรู้ไหม ? ปี
ใหม่ สงกรานต์ วิสาขะ มาฆะ แล้วถ้าเกิดไม่อยู่ นี่ถ้า
พูดภาษาหยาบ ๆ “ตัวเงินตัวทองไม่อยู่” (แต่ไม่ใช่
วรรณช ไม่ใช่ตัวเงินตัวทองที่วิ่งปล่านนะ)

นี่โยมถ้าเรารู้จักสร้างสุขซะ แล้วจะไปไหนละ มา...
ไปดูเขา นี่ หลวงพ่อพุทธทาสเคยพูดไว้ดี

“ไปดูเขา กับทำให้เขามาดู” ไปดูเขา
ทำกับทำให้เขาดู อันไหนดีกว่ากัน ?

“กินให้เขาดู กับดูเขากิน” ยืนดูเขากินน้ำลาย



ฉะนั้น ถ้าเราสร้างสุขเป็น เช่น ดึงลมหายใจเข้า ก็บอกว่า สุข ๆ ๆ หายใจออก ก็บอกว่าสบาย ๆ ๆ เอาไหนโยมลองทำสิ ! ดึงลมหายใจเข้า ก็บอกว่า “สุข ๆ ๆ” พอปล่อยลมหายใจออก “สบายสบาย” แล้วเราจะทรมันทรมานไปหาสุขที่ไหน สุขที่ลมหายใจเราก็ได้ไหม ?

เจ้าชายสิทธัตถะใช้ความสุข สร้างความสุขเป็นตั้งแต่อายุ ๗ ขวบ เสด็จพ่อทำพิธีแรกนาขวัญ ท่านก็ไปนั่งโคนต้นหว่า พวกนางสนมแวดล้อมดูแล ท่านก็ตรัส “พี่หญิง ๆ จะไปเล่นไปไหน ไปเที่ยวไปอะไร ก็ไปเถอะพี่ เดี่ยวน้องจะใช้ลมหายใจ ดึงลมหายใจเข้า ออกสักพักหนึ่ง พอทำสักหนึ่งเกิดสงบ แล้วท่านก็เลยใช้อานาปานสติดึงลมหายใจนี้ตลอด สอนมาตลอด ที่บอกพระพุทธเจ้า นอน ๔ ชั่วโมง แต่ตื่นขึ้นมาทำพุทธรกิจทั้งวันไม่่วงเหงาหาวนอนอ่อนเพลีย เพราะท่านหลับลึกหลับสนิท

พวกเรานี่นอน...ไม่หลับก็ดูอินกับละคร พอนางเอกโดนอิจฉายกษาจะถีบจ่อแล้ว เข้าตื่นมาก็มีนหัวไม้ได้เรื่อง ไม่รู้จักลองบ้างสิ ! นอนยังไม่หลับก็ดึงลม

หายใจเข้าลึก ๆ ก็บอก “สุข ๆ ๆ” พอปล่อยลมหายใจออก “สบายสบาย ๆ ๆ” แล้วก็สลับหลับ ค็นั่นก็หลับลึก หลับสนิท หลับสบาย แล้วอย่างนี้จะต้องไปหาที่ไหนอะ จะต้องลุกออกจากที่นอน ตะลอน ๆ ร้านพล่านไป

เด็กผู้หญิงไปโดนข่มขืนที่นั่นที่นี่ ก็เพราะไม่ได้สร้างสุขให้ตัวเองเป็น พล่านร้านหาความสุข จนได้ทุกข์เอามา

“เขาว่าสุข สุข เน้อ ! อย่าเห่อไป มันสุขเย็น หรือสุขไหม้ ดูชะให้แนะ”

ต้องใช้หลักเดิมแน่นแหละ ฟังความสุขจากคนอื่นแล้ว แล้วก็เอามาทำตัวเองให้เป็นสุข ซึ่งพระพุทธเจ้าสอนเรื่องอะไรเป็นสุขบ้างละ ? สุขดำ ๆ สุขพื้นฐานเลย

“หาทรัพย์เป็น” ก็เป็นสุข (แต่หาถูกวิธีนะ)

“ใช้ทรัพย์เป็น” ก็เป็นสุข ใช้ไม่เป็นไปซื้อเหล้า ซื้อยา กินนี้ ไปซื้อทองหยองแพง ๆ ใส่เก็นไป นาฬิกาเรือน ๖-๗ ล้าน นี่เรื่องไม่ยากจะจบสักทีก็อย่างนี้ คิดว่าใส่หนุนใส่นี้สวยรวยเป็นสุข สุขสวย สุขแพง

ตอนนี้เขียนคิ้วก็เป็นสุข แต่งตัวสวยก็เป็นสุข ชื้อนาฬิกาสร้อยของแพง ๆ เป็นสุข สระ อี ที่คิ้วตัวเดียว ๒ หมื่น เขียนแล้วมีปัญหาต้องจ้างลบออกอีก ๒

หมิ่น “คิ้วปัญญอ่อน” ไข้ไปตั้ง ๔ หมิ่น ซื่อกับข้าว
กิน ๒ เดือน นี่สุขแบบนี้มันใช่หรือไม่ใช่ ?

สุขอะไรมันหนองไหลที่อกกันเยอะเลยเดี๋ยวนี้
(หา...? ผู้หญิงอะ) ไข้ไหมไปเสริมไปอะไร สุขเน่าเลยนะ
“สวยจะตาย” เห็นไหมสวยจะตาย แก่แล้วยังไปร้อย
ไหมดึงหน้าให้ตึง...ตายคาเตียงอายุ ๗๒ ปี สวยจะตาย
สุขเพียบ

โง่หาความสุข

“โง่หาความสุข” จนตายไปกับความสุข

ฉะนั้น เวลามีความสุข ทุกข์ นี้อย่านึกว่า มันไม่ดี
มันอาจจะให้บทเรียนได้ดีกว่าสุข ทุกข์เขาบอกทำให้
เกิดฉลาดสติปัญญา เกิดศรัทธาหาทางแก้ไข แต่สุขนี้
ทำให้เกิดหลงไหลมากกว่า

เพราะฉะนั้น ต้องฉลาด อย่าโง่ไปเสียชีวิต
กับความสุข ลม ๆ แล้ง ๆ

เดี๋ยวนี้เขาก็คิดทำอะไรให้เป็นสุขแบบเล่นกัน
ไลน์ นี่อู้! เมื่อคืนนี้พอดูข่าวนิดหนึ่ง ก็พอเตรียม
เนื้อหาที่จะเทศน์ นี่ก็ดูซิมันมีอะไรบ้าง

อู้! เมื่อคืนนี้ดูนะ เขาจัดงานเป็นสุขปีใหม่กัน
นี่ คณะดนตรีนั้นนักร้องนักแสดงนั้น แล้วเขาดิ้นเต้น





กัน อู้ฮุย ! ยังกับลิงเมาเหล้า ฮุย ! ทำดินยุคนี้ มันนี่ถึง
ตอนเราไปฟังเพลงรุ่นสมยศ (ทัศนพันธ์) ทูล ทองใจ โอ้ !
มันคนละโลกเลย

นี่โยมเชื่อไหมตอนสมัยก่อนนะ สมยศออกมาร้อง
คนหนึ่ง...เจียบ ! มันเหมือนโดนมนต์สะกดเลยนะ อยาก
จะฟังลูกคอ อยากจะฟังเสียงเอื้อน พอทูล ทองใจ ร้อง
โอ้โฮย ! วงศ์จันทร์ ไพโรจน์ ไม่มีใครดินปล่านเลย นัก
ร้องรุ่นนั้นไม่มีใครดินปล่าน

เดี๋ยวนี้มันดินปล่านหมด ไม่รู้ใครเหนือกว่ากัน
คนฟังกับคนร้อง แล้วเจ้าคนร้องมันก็เอาเปรียบนะ “เอ้า !
ลุกขึ้นมา” ลุกขึ้นมาเต้น “เอ้า ! ช่วยร้องหน่อย” ตกลง
ว่ามาฟังมันร้อง หรือมาร้องให้มันฟัง

เออ ! มันสุขอะไรกันเนี่ยยุคปัจจุบันนี้ แล้วเด็ก ๆ
ของเราก็น่ากลัวเหลือเกิน มันโง่หาความสุขกับเกมนั้น
เพลงนี้ เล่นลนเล่นไลน์กัน แล้วก็ถึงขั้นฆ่าพ่อฆ่าแม่ มัน
กำลังหาความสุขของมัน

พ่อแม่เดี๋ยวนี้ก็เหลือเกิน ไม่ดูจังหวะว่า นี่ไป
ขัดคอความสุขของลูก จังหวะเขากำลังนั้น มันอาจจะ
มองพ่อแม่เป็นศัตรู เป็นมารหัวใจมันก็ได้ ใช่ไหม ?

ดูคลิปแล้วแม่โง่เยอะเดี๋ยวนี้ ตบลูกคว่ำไปคว่ำมา
กระซากลาก มันกำลังอินของมันอะ มันต้องดูจังหวะ
ตอนมันหิว จะกินข้าว ค่อย ๆ พุดหน่อย นี่มันกำลังแหมะ !
อินอย่างหนัก ไปกระซากมัน มันฟันแม่ตายมารายหนึ่ง
แล้ว ฟันพี่สาวสาหัส

นี่คนนี่ต้องฉลาดหาความสุขแล้วนะ ต้องฉลาด
ใครเขามีความสุขอย่าไปยุ่งเขา โบราณเขาว่า อะไรรนะ
“อ้อยเข้าปากช้าง” ไปดึงไปแย่งมันอะ มันเองวางแท่ง
ตายได้นะ ลูกก็เหมือนกันมันกำลังสุข...ไม่ได้ ! คนนี้
อย่าไปขัดคอคนกำลังมีความสุข “ขัดโต๊ะขัดโตกจะ
สวยงาม” ละเนอะ

ถ้าขัดคอคนไม่ดูจังหวะ เราจะขัดเกลานิสัยเขา
อะ ก็ต้องให้เขาค่อย ๆ คิดได้บ้าง แล้วเราก็ก่อย ๆ
โน้มน้าว ไม่ใช่ดันพรวดพราดเข้าไปตอนนั้นมันก็ตาย

ก็มีการทำลายกันด้วยการขัดใจว่า เขากำลังมีความสุข
พ่อแม่ก็เหมือนกันละนะ กำลังมีความสุขลูกมา
กวนมาร้องบางทีก็ทุบตีเอา

ฉะนั้น ใครที่ไม่ฉลาดเรื่องความสุข
เราต้องเรียนรู้ที่พระพุทธเจ้าตรัสว่า สุข
อะไรบ้าง เป็นลำดับ ๆ นี้ เช่น สุขของ
คนครองเรือน

คนครองเรือนคนไหน ถ้าหาทรัพย์ไม่ได้ สุขหรือ
ทุกข์ ? จะไปรอบัตรคนจน (แหม ! แอบนินทาคนแก่
หน่อยได้ไหม...ปล่อยตัวมายังไงแก่มาจน) นี่มันน่าจะตั้ง
เนื้อตั้งตัวได้สักตอนอายุ ๔๐-๕๐ ปี นี่น่าจะตั้งตัว ได้
ไหมโยม ?

ยุคนี้จะอาตมาว่า ถ้าอาตมาเป็นฆราวาส นี่ ๓๐
รวยแล้ว เชื่อว่า ๓๐ นี่สบาย เพราะตอนนั้นอายุ ๑๗ ปี
มีเงินซื้อที่ดินได้ ๒ แปลง แล้วลองคิดสิช่วงอายุ ๒๕-
๓๐ ปี สมอมันต้องไบท มันต้องหาได้ดีกว่า

อะไรเดี๋ยวนี้อายุเลยคนแก่ ไปขอบัตรคนจน
ไปทำขึ้นทะเบียนคนจน แล้วเจ้าพวกยากจนก็แยะไป
แล้วช่างเถอะ เจ้าพวกอยากจนนี่สิ...ไปแย่งเขาอีก มัน
เป็นตราบาบไปตลอดชีวิตไหม...ไ้อบัตรคนจนนี้ ?



แก่ออย่างมีคุณค่า ชราอย่างมีประโยชน์

แหม ! มาอวดลูกอวดหลาน “ยายได้บัตร์คนจนมาแล้ว” ศักดิ์ศรีไม่มีเลย (แอบนินทาสักทีหนึ่ง) พวกที่ไปรับบัตร์มาคงไม่ได้มาฟัง (อี ๆ จริงเสียศักดิ์ศรี) แล้วเอาเงินคลังเงินประเทศมาใช้ เขาจะได้พัฒนาอะไรต่อไป

“แก่ออย่างมีคุณค่า ชราอย่างมีประโยชน์” ไม่รู้จะถ้าอาตมาไม่ได้บวช อายุ ๗๐ ปี เขาบอกให้ไปรับบัตร์คนจนรัฐบาลจะเลี้ยงจะให้ ไม่ไปอะ ! ไม่เอาเสียศักดิ์ศรี

นี่มันเป็นอย่างนี้ต่อไปเมืองไทยจะแยแล้วละ เพราะคนแก่อมาอวดหลานว่า “นี่ยายได้บัตร์คนจนมาแล้ว ยายสบายแล้ว” เจ้าลูกหลานเขาพูดต่อว่ายังงี้รู้ไหม ?

“เฮ้ย ! พวกเรามีดั่งคึกก็กิน ๆ เทียว ๆ ใช้ ๆ ไป
เหอะ แก่เดี๋ยวกี้ได้บัตรคนจน ยายกูยังได้เลย ย่ากูยัง
ได้เลย” นี่มันก็จะให้ลูกหลานเรานี้อ่อนแอ ไม่มีคำว่า
“อิตตา หิ อิตตะโน นาโถ” แล้ว ตนเป็นที่พึ่งของตน
ไม่มี มีแต่รัฐบาลเป็นที่พึ่ง

“พุทธัง สະระณัง คัจฉามิ” ไม่เอาแล้ว

“รัฐบาล สະระณัง คัจฉามิ” เป็นที่พึ่งของเรา
แล้วถ้าคนทั้งประเทศคิดเป็นแนวเดียวกันหมด รอพึ่ง
รัฐบาลหมด เจ้านโยบายรัฐบาลพวกประชานิยม พวก
พรรครัฐนี้ทำลายความคิดเข้มแข็งของคนไทย ที่จะยืน
อยู่บนน้ำพักน้ำแรงบนลำแข้งตัวเอง พวกเด็กรุ่นหลังเขา
ชอบพูดแบบนี้ละ

“เฮ้ย ! มึงจะไปเก็บสะสมทำไม เดี่ยวรัฐบาลก็
เลี้ยเองแหละ ตาย่ายายกูได้มาหมดทุกคนแล้ว” ทั้ง
โคตรเลย บัตรคนจนทั้งโคตรเลย ไม่มีที่ใครที่ออกจาก
วงจร มันเป็นวงจรอุบาทว์นะ

“โง่ จน เจ็บ” “เจ็บ โง่ จน”

เพราะฉะนั้น ไม่ได้ โยม ! อย่าหาความสุขโง่ ๆ คอย
จ้องจะรับเขาอย่างเดียว “สุขใจเมื่อได้รับ” โบราณเขา
พูดมานานแล้ว

“ผู้ให้ย่อมเป็นที่รัก ผู้ขอย่อมเป็นที่เกลียด

ขังของคนที่ถูกขอ” แล้วคนที่ถูกขอ...ถ้าไม่ให้ ก็เป็นที่เกลียดชังของเจ้าคนที่ขออีก แล้วรัฐบาลถ้าเกิดให้...แล้วให้ครั้งเดียวอะ แล้วต่อไปไม่ให้อะ แล้วทำไมอะ มันสู้หาเองไม่ได้หรอก

“หาทรัพย์สินเอง ใช้ทรัพย์สินเป็น ไม่ก่อหนี้”
ปลดหนี้ให้เร็ว

สุดท้าย “ประพฤตตินอย่าให้มีโทษ” อย่าให้ใครมาโทษเราต้องเป็นจำเลย นี่คือ สุขพื้นฐานที่พระพุทธเจ้าวางสตีปแรกไว้ให้ ส่วนต่อมาก็จะมีคำเยาะ

“หนัตถิ สันติ ปะรัง สุขัง : สุขอื่นยิ่งกว่าความสงบไม่มี”

ถ้าใครมาสวดมนต์ข้ามปีอย่างมีความสุข ก็ไม่ต้องไปตีหมเหล้าไปขับรถ ไปชนไปเจ็บ จึงบอกว่า “หนัตถิ สันติ ปะรัง สุขัง : สุขอื่นยิ่งกว่าสงบไม่มี” แล้วบ้านเมืองเรานี้แหละที่เสียโอกาส ความเจริญความสุข นี่เพราะมันมีวุ่นวายกัน

เขาเล่นการเมืองกันก็เล่นไม่สงบ นี่เขายังบอกข่าวออกมาว่า (นี่ฟังแล้วก็ใจแฉะ ะ เหมือนกันนะ) คาคดผลเลือกตั้งลือกถล่ม ฟองสนาน (จามรจันท์) ใครเคยได้ยินชื่อไหมเดี๋ยวนี้ผันตัวเป็นหมอดู **“พินธง ! เผยการเมืองเขย่าหัวใจ”**

ดร.โกร่ง (วีรพงษ์ รามางกูร) ก็ทำนายด้วยนะ (เอ๊ะ ! เตี้ยวนี้แกหันมาเป็น...เมื่อก่อนเป็นเศรษฐกิจขุนคลัง เตี้ยวนี้ซักจะเป็นโหรบ้างแล้วเป็นหมอดู) ดร.โกร่งทำนายว่า แหม ! ไม่ราบรื่น แต่ก็แก้ไขได้โดยไม่ต้องปฏิวัติ ผ่าดวงเมืองปี ๖๒ ดร.โกร่ง ชี้อวดดวง ดวงพหุหัสเข้าราศีธนูอะไรก็ว่าไป แต่ว่าถ้าบ้านเมืองไม่สงบ เศรษฐกิจก็จะแย่หนักไปอีก ถ้ากระทบกับจีนก่อสงครามการค้าขึ้นมาเขาบอกจะดรอปไปเยอะเลย ก็ถ้าบ้านเมืองไม่สงบโลกไม่สงบ ความสุขของคนก็ลดลง

สุขด้วยสงบอก...สงบใจ

ฉะนั้น สุขด้วยสงบอกสงบใจ สงบปาก สงบคำ ไม่ต่อล้อต่อเถียง ไม่ต่อปาก ต่อคำ “เออ ! เห็นนายกเจียบ ดี” ได้แต่ถามไปคำเดียว “หม่อมอยู่พูดอย่างนี้เพื่อหวังผลอะไร” แค่นั้นพอ ไม่ใช่ฉุนฟัดฟัดขึ้นมาก็จะไม่ดี ฉุนนี้จะทำให้บรรยากาศสงบเสียไปเยอะไหม ? ไม่ใช่ฉุนกระเทียม ฉุนพริกมันแค่จาม แต่ฉุนคนไม่ใช่จามฟัดหายไป

ตกลงว่า ถ้าการเมืองสงบ โอ้ ! ยิ่งดี แต่ถ้าการเมืองไม่สงบ เราก็อยู่ของเราอย่างสงบ พอได้บ้างไหม ? (ได้) อ้อ ! ใช่ ๆ นี่พระพุทธเจ้าถึงตรัสว่า “สุข

“อันยิ่งกว่าความสงบไม่มี”

สงบใจอย่าให้มันฟุ้งซ่าน อย่าให้มันตกอก
ตกใจเกลียดชัง ใจที่ไม่สงบ ๓ ตัวใช้ไหม ?

งก...เกินไปสงบไหม ?

อยาก...แหงหวยถูกทุกงวดสงบไหม ?

คนไทยนี้บ้าหวยกันเหลือเชื่อนะ เขาบอก ๓-๔
แสนล้านต่อปี นี่สามารถเทียบเท่างบสร้างเชื่อม ๓
สนามบินได้ โอโฮ ! ถ้าคนเขาหยุดแหงหวย มาถวาย
อาตมาสักงวดหนึ่งนี่นะ จะสร้างงานสร้างอาชีพให้คนไทย
ได้เยอะเลย ไม่รู้จะงวดหนึ่งมันประมาณพันล้านอย่างนี้
พันล้านที่อาตมาซื้อที่ได้เป็นร้อยไร่พันไร่ สามารถที่จะ
เอามาช่วยคนยากคนจนเพาะปลูก ภาคเกษตรอะไรจะ
สมบูรณ์เยอะเลย แหม ! หวยเอาไปกินเรียบ

มิน่า ! ไปบิณฑบาตนี่นะที่ไหน ก็ไม่มีคนใส่บาตร
หนักเท่ากับกองสลาก ที่ยี่ปี่วชาปี่วนะ อาตมาเคยไป
บิณฑ ๒ ครั้ง แม่ค้ายี่ปี่ว ถวาย ๒ หมื่น ถวายหมื่น
หนึ่ง ไปที่อื่น ๑๐ บาท ๒๐ บาท แต่ไปที่นั่น เมื่อวานนี้
เขายังมา แล้วเขาบอกเมื่อไหร่ไปอีกล่ะ บอกต้องรอให้
มะพร้าวออกก่อนโยม เดี่ยวไปมือเปล่า เดี่ยวจะหาว่า
จ้องไปเอาเขาข้างเดียว รอให้ทุเรียนออกก่อน วันนั้น
ทุเรียนออกไป โอโฮ ! เขาถวายหน้าดูเลย



นี่คนขายหอยยี่ปั่วหอยนี้รวยไหม ? (รวย) คน
เล่นหอย นี้อย่านึกว่าเขาสุขอะไร...สุขเสียง สุขล้น แล้ว
ก็รุ่นหอยหายอีก โอ้ย ! มันจะมีสุขอะไรกันนักหนา

หาทรัพย์อย่างถูกต้อง

สรุปว่า ถ้าข้อที่ ๒ นี่หาทรัพย์อย่างถูกต้อง
แล้วอยู่อย่างสงบ

ต่อมาอีกที่มันปวดใจไม่สงบ ก็คือ ความขี้โมโห
ความโกรธ ใจเราเคยสงบดี ๆ พอโมโห พอฉุน พอ
โกรธ หัวเหอตาร้อนหมด เตี้ยวนี่เขาชอบใช้คำว่า
“ครอบครวัหัวร้อน” คนหัวร้อน ทำไมเขาโง่ให้หัว
เย็นใจเย็นไม่เป็น

คนสมัยก่อนทำน้ำแข็งกินไม่เป็น แต่ใจเย็น...เย็น !
คนสมัยก่อนทำแอร์ใช้ไม่เป็น แต่อยู่เย็นเป็นสุข !
คนเดี๋ยวนี้ น้ำแข็ง แอร์ติดกันพรีบ แต่หัวร้อน
เยอะจิง !

หัวร้อนก็เพราะเขาไม่เคยฝึกยับยั้งชั่งใจ ถ้า “โกรธ
ฉัตวา สุขัง เสติ : ฆ่าความโกรธได้อยู่เป็นสุข”

ปีใหม่...อยากได้ความสุข

ฉะนั้น ปีใหม่อยากได้ความสุข ก็ลองฝึกสิ ๓ วัน
นี้จะไม่โกรธใครสักแวบเดียว หมาแมวก็นจะไม่โกรธ ถ้า
๓ วันเย็นได้ ๓๖๕ วัน ก็น่าจะยืดไปได้เยอะนะ ใช้ไหม ?
แต่ถ้า ๓ วันนี้ก็ร้อนตลอด อีก ๓๐๐ กว่า วันก็ไม่ต้อง
พูดแล้ว “หัวไฟแทบลุก”

เออ ! มนุษย์หัวร้อน ครอบครัวยหัวร้อน จอดรถ
ขวางหน้าบ้านก็ไม่ได้...ทุบ !

ไม่ไหวไอ้ที่เจ็บปวดที่สุดนะ เขาอยู่ยังในบ้านติดกัน
เจ้าบ้านนี้ดัมมามา เจ้าบ้านนี้ไม่ชอบกลืนมามา แล้วก็
ฆ่ากันตาย เพราะกลืนมามา ปัญญาอ่อนมาก

เขาโง่ในการจะอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข เจ้าคน
ดัมก็ไม่ว่า บ้านนั้นอะเขาไม่ชอบ

ไม่ใช่โยนิโสมนสิการซะเลย “ถูกชอบ ใครไม่ชอบ

ก็ช่างมัน กูจะต้มของกูตรงนี่”

เออ ! แล้วบ้านอะไรไม่มีโรงครัวเลยรี ทำไม่ต้อง
มาต้มหน้าบ้าน มันไม่มีโยนิโสมนสิการ แล้วก็คนไม่
ค่อยจะดูข่าว ไม่ค่อยจำไว้ล่ะว่ามันมีรูปแบบนี้ฆ่ากัน
ตาย เรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ เยอะเหลือเกิน

ยายคนนั้นเอาขยะไปทิ้งหน้าบ้าน เจ้าเด็กวัยรุ่น
สันดานเลวเจ้าคนนี่ มันกระที่บยายชะตายเลย อายุ
๗๐ ปี เห็นไหม...แล้วมันก็ติดคุกแยะ

ยายก็ไม่ใช่ใครครวญเสียเลย ขยะมีที่ทิ้งตั้งเยอะดัน
ไปทิ้งหน้าบ้านเขา ยายก็อายุ ๖๐-๗๐ ปี ก็ไม่ค่อยฉลาด
เหมือนกัน รวมแล้วโง่ก็อยู่ไม่เป็นสุขละนะ ถ้าฉลาดคิด
ฉลาดรอบคอบเสียหน่อย ก็จะได้อยู่อย่างมีความสุข

สูงขึ้นมามาก พระพุทธเจ้าตรัสว่า อะไรเป็นสุข
อีกล่ะ เอายอดๆ เลยกี่แล้วกัน ไม่ต้องไล่ไปที่ละข้อๆ
เยอะแยะ

**“อัสมิมานัสสะ วินะโย เอตัง เว ปะระมัง สุขัง
: สุขอื่นยิ่งกว่าการนำออกเสียซึ่งอัสมิมานะไม่มี”**

อัสมิมานะ หรืออัตตาตัวตน สมัยนี้เรียก “อีโก้”
การนำเสียซึ่งอีโก้อัตตาตัวตน นี่จะอยู่เป็นสุข พวก
ที่เขาใส่ทองแพง ใส่นาฬิกาแพง นี่มันอีโก้อัตตา
อวดมั่ง อวดมี อวดร่ำ อวดรวย อวดสวย อวดใหญ่



वादโต พวกนี้ลักษณะของอัสมิมานะ สมัยนี้เรียกว่า “อีโก้”

แต่งโฮ ! นาฬิกา ดาราผู้ชายใช้เรือน ๗ ล้าน ผู้หญิงใช้ ๑๗ ล้าน ขนเงินไหลออกนอกประเทศไป ตั้งเยอะ อย่างนี้ถามจริงเถอะ แล้วเติมนู่นเติมนี้อีก อยากให้ใหญ่กว่าเขา เหนือกว่าเขา สวยกว่าเขา แล้วก็อกเน่าอย่างนี้ มันอาจจะเปลี่ยนจากอีโก้ จาก ก. นี้เป็น ง. ก็ได้นะ

ผู้หญิงที่อยากสวยอยากอะไรมันเกินเหตุอะ ระวังมันจะเปลี่ยนจาก ก. เป็น ง. มันเยอะนะ เต็มนี้มันเป็นเยอะ ความโง่นี้ไม่ไหว อย่าให้อีโก้ส่งผลเป็น... ? (แค่นั้นอะโยมพูดเอาเอง)

คือ ถ้าถามว่า แล้วจะทำยังไงล่ะ ถึงจะโอ้โก้
ความบ้าอึดตาตัวตน อวดมั่ง อวดมี อวดร่ำ อวด
รวย อวดสวย อวดใหญ่ อวดโต นี่มันจะได้ลดลง
ได้บ้าง ?

ใช้สอยกับใช้สวย

ก็ต้องอาศัย ๒ ข้อนั้นแหละ คุณก็ลองฟังคนอื่น
เขาพูด เขาเทศน์เขาสอน ถ้าพระท่านบอกว่า “สวย ๆ
กันนี้ มัน “ใช้สอยกับใช้สวย” กันนี้ ลองช้อย่างไหน
มันถูกต้องมากกว่ากัน”

ใช้สอย มันก็ไม่ต้องเปลืองต้องแพง นาฬิกาเรือน
ละ ๒ พัน ๓ พัน ก็ดูเวลาได้ ใช้ดูเวลาได้ แล้วก็ดูชะบ้าง
สิ คนที่เขาใช้อะไรแพง ๆ แล้วเขาเป็นยังไง ? ถูกแย่ง
ถูกปล้น ถูกฆ่า เต็มวันเขายังไม่กล้าจะแจ้งทรัพย์สินกัน
เลย นี่เราไปอวดร่ำ อวดรวย อวดมี อวดชะจนอยู่ไม่
เป็นสุข

ต้องฟังคนที่เขารู้เรื่องอึดตาตัวตน ที่มันแย้ ! แย้
ที่สุด ! ดูหมาแมวไก่พวกนี้แหละ โยมว่าปลากัด นี่มันเป็น
สัตว์ที่พอง คือ มีโอ้โก้จัด เขาใส่ไหลเทียบกัน มันจะ
พองใส่กันทั้งวัน มันพองอวดว่า มันสีสัน ว่า ครีบอะไร
ต่ออะไรของมันบาน อู๋ย ! เมื่อยปาก เมื่อยครีบ เมื่อย

หลัง แต่มันก็อวด

โยมเคยดูสารคดีสัตว์บางตัวไหม ? มันทำอะไร
อวดตัวเมียก็มี...ตัวผู้ อู๋ ! มันเหนื่อยแทบตายเลย

เจ้านกยูงเคยดูไหม ? อู๋ ! มันอวดหางลำแพน
นี้เรียกว่าเอาอะไรขวางทางไม่ได้นะ มันเขี่ยมันตัดออก
จนเขาบอกว่า เขาจะฆ่านกยูงไม่ยากเลย เอาไม้ไผ่ตอก
ลงไปนี่ แล้วมันจะวงคอมันอะ พันถอนขึ้น นี่กว่ามัน
จะรำรำอวดตัวเมียจ้ะ ถ้าเอาอะไรมาขวางมันถอนตั้ง
ขึ้นหมด

ทีนี้ เขาเอาไม้ไผ่ผ่าซีกให้มันนี่คมอะ ไม่รบกวน
ซีก มันก็ไปพันคอขาด อีโก้ของมัน อวดเก่ง อวดใหญ่
อวดโต อวดมั่งอวดมี อวดรำ อวดรวย

ศาสนาเราสอนยังไง ? **“สมณะ มัก
น้อย สันโดษ”** ให้ใช้ชีวิตเรียบง่าย อย่า
อวดโลดโผนอะไรนักเลย

แหม ! ไปดูพวกสารคดีสัตว์บางชนิด นี่บางที่
มันก็แปลกนะ อีโก้มันก็เยอะเหมือนกันบางชนิด แต่
ไม่มีปลาบางชนิด ก็อีโก้เยอะ ปลาอะไรเขาบอกว่าอีโก้
น้อยที่สุด อยู่กันเป็นฝูงไม่กัดกัน “ปลาทะเพียน”

โยมเคยเห็นปลาทะเพียนพองกั๊กกันไหม ? นี่มัน



“สมณะ มัคน้อย สันโดษ” ให้ใช้ชีวิตเรียบง่าย



อยู่กันเป็นฝูงเป็นกลุ่มอีโก้ น้อย อัตตาน้อย อัสมิมานะ ไม่ค่อยมี แต่ปลาทองชนิดพองใส่เหนียวแทบตาย เจอใครก็จะพอง

มานั่งนึกดู เจ้าหมานี้เวลามันตามพระไปบิณฑบาต พอเข้าไปเจอพวกหมู่บ้านเขาอะ ๔-๕ ตัว ถ้ามันอีโก้ไปพองใส่เขา ก็กัดรุมตาย แต่มันฉลาดมันนอนหงายท้อง กุ้ยอม ๆ กุ้ยไม่สู้ ๆ กุ้ยอม มึงใหญ่กุ้ยอม มันก็โดนกัดไหม ? (ไม่โดน)

ฉะนั้น ไปไหนอย่าพองลมมาก พองลมมาก เดี่ยวถูกเหยียบลมออก คนต่างถิ่นไปนี่มันต้องอย่าไปลบหลู่คนท้องถิ่น อะไรเขาก็จะอยู่รอดปลอดภัย

ปีใหม่วังอย่าโง่ !

ดังนั้น ปีใหม่วังอย่าโง่ ! อวดอีโก้มาก แล้วอีโก้จะสับเปลี่ยนเรา ให้เราโง่หนักกว่าเดิมอีก ยิ่งบ้าอีโก้มาก ๆ ก็ยิ่งโง่หนักมากยิ่งขึ้น

นี่คนนี่นะโง่ ! อาตมาเห็นเขาแต่งรถโก้ แล้วดั่งบรรลัษь หนวกหุบบรรลัษьเลย เขานึกว่ามันโก้ะที่บิดรถดั่งปั๊วะ ! ที่หน้าวัดนี่ตอนดึก ๆ ไม่รู้มันคนบ้าคนมาจากไหน “ปั๊วะ ๆ” ไม่รู้มันจะมาพองอะไรใส่วัด โง่แท้ !

แล้วเจ้านี่นะโยม รถที่เขาแต่งใหม่ อู้ย ! คนหนึ่ง ๑๖ ล้าน แล้วรถติดจะตายไปซื้อทำไม ๑๖ ล้าน เจ้าคันละล้านเหลียวมามอง “ปั๊ทปั๊ !” โง่ ๑๖ ล้าน มึงก็อยู่ข้างหลังกูอยู่ดี” มันไม่เห็นบินไปได้อะไรไปได้ แต่เขาซื้อแพง มันอวดรำ อวดรวย อวดมั่งอวดมี

นี่เยอะจริง ๆ แล้วก็ไม่ค่อยเสียภาษี ซื้อรถแพงแต่ไม่ค่อยเสียภาษี แล้วเมื่อไหร่จะมีเงินมาสร้างถนนอะนั้นคนไทยที่เขาบอกว่า เป็นประเทศ “รวยรถ...แต่จนถนน”

ถ้าเราทำให้ประเทศรวยถนน แล้วจนรถ นี่เราจะไปไหนกันสะดวกกว่านี้ แต่คนมันไม่ยอมจน เขาก็อยากจะอวดรวยกันเรื่อยไป แก่ยังงี้ก็แก่ไม่ตก ไ้เรื่องรถติดนี้

สูงสุดในความสุขของมนุษย์ คือเอา
อัตราตัวตนบ้าใหญ่ อวดใหญ่ อวดมั่ง อวด
มี อวดร่ำ อวดรวย อวดยศ อวดตำแหน่ง นี่
ไม่อวด หรือโบราณเขาบอก “ถ้าจะอวดดี...
ต้องให้มีดีอวด” บางคนดีก็ไม่มี แต่ดัน
ชอบอวด

ฉะนั้น นิสัยของอัสมิมานะ ของอีโก้ นี่ไม่มีดีหรอก
แต่อวดหน้าดู เจ้าคนอวดที่เมื่อก่อนนี้มีอยู่คนหนึ่ง เขา
มาอยู่วัดนี้เดือนเดียวนะ เขาคูยอู้ฮู ! ทุเรศเขาบอก “กู
รู้หมดเลย กูมาอยู่เดือนเดียว คนนั้นโก่งเท่านั้น
คนนี้โก่งเท่านี้” ส่วนเราอยู่มา ๕๐ ปียังไม่รู้เลยโก่งเท่า
ไหนทำไมมันมารู้เร็วจัง

นี่แล้วคนบางคนชอบคาบเรื่องไปอวดทั้งๆ ที่เรื่อง
ยังไม่จบ เออ ! อวดไปเสียมไป ไอ้ตัวอวดนี่มันหลาย
รูปแบบ อวดว่าตัวเองรู้นิสัยคนนั้นคนนี่ดี เจ้าคนเขาอยู่
ใกล้กันเขายังไม่รู้เลย เขาอวดจัง

อวดนี้เป็นกิเลสหรือเป็นอะไร ? กิเลสชัด ๆ เลย
ดังนั้น อย่าอวดมากไปไม่ดี

๓ โง่ จบเลยครึ่งวันนี้ อีกโง่เดียวโง่สุดท้าย แล้ว

“ทำมาหากิน” มันต้องหา จะกินมันต้องหา ไม่ใช่ลอมมา เข้าปากเข้าท้องได้ง่าย ๆ แล้วทำไมแปลกมาก ๆ ยุคนี้

ต่อไปคืนนี้อีก ๓ โง่ พรุ่งนี้อีก ๔ โง่...ครบ ๑๐ โง่ หม่อมอู่ย
เขาบอกไม่เอานายกลุงตู่ เพราะเขาบอกมี ๘ ข้อ แต่เรา
ไม่เอาโง่ ๑๐ ข้อนี้ไว้ประดับชีวิตเราปี ๖๒ ไม่ให้มัน
ติดตาม ตะเพิดมันออกไป

๓) อย่าโง่...ในการเลี้ยงดูลูก

สุดท้ายในภณห์นี้ ก็คือ “อย่าโง่ในการเลี้ยงดู
ลูก” เวลานี้ทำให้เด็กนี้ อาตมาเจออยู่ที่วัดนี้นะ บังเอิญ
มีหลายครอบครัว หลายแม่ลูก หลายพ่อลูก ที่พากัน
มาอยู่ แล้วก็ทำไม ทำลูกปล่อยลูกเป็นอย่างนี้ แล้วเมื่อ
๒ วันนี้ เมื่อวานไล่ออกบอกเดี๋ยวถ้าไม่นั่นให้เงินเย็นนี้
ออก ไล่ออกไปเลย

แม่ในวัน ๆ ไม่ทำอะไรเลย เตียววิ่งมาหาแล้ว
“หลวงพ่อกู เขาไม่ให้ฉันอยู่” แล้วเป็นยังไงมานี้? “เขา
ไม่ให้ลูกทำงาน” ก็เลยถามว่า “เขาไม่ให้ลูกทำงาน
หรือลูกไม่ทำงาน” ไป ๆ มา ๆ ฝ่ายหัวหน้าเขายก
มันทำแป๊บเดียวไปนอน มาทำแป๊บเดียวไปนอน แล้ว
แม่ก็มาทำแทน เอ้า ! สมมติเขามอบงานให้ตรงนี้ แม่
มาทำแทน แล้วให้ลูกไปนอน แล้วจะไปเป็นชี้อะไร
มันหนักหนา เลี้ยงลูกแต่เป็นชี้อะไร

อาตมามาฉันนึกถึงตอนที่พ่อ ตอนนั้นก็ไม่ค่อย
พอใจ กลับจากโรงเรียนจะกินข้าวไม่ได้หรอก พ่อบอก
มึงต้องไปขายหญ้าให้ได้แขนหนึ่ง แล้วถึงจะให้กินข้าว
ถ้าขายไม่เสร็จแขนกลับมากินไม่ได้ เอาขามครอบหัวเลย
ตอนแรกก็ไม่ค่อยพอใจ แต่ตอนหลังเราขายหญ้าเก่ง
ขายไว ขายเร็ว แล้วก็ไปรับจ้างได้ สมัยนั้นวันละ ๖ บาท
เราตัวเล็กกะนั้น แต่ขายเท่ากับคนโต ๆ เจ้าของสวน
เขาก็ให้ ๖ บาท เกือบเท่า ๆ กับคนโต คนโตได้ ๗ เรา
ได้ ๖ ก็เลยนี่เพราะอย่างนี้

ส่วนแม่ นี่สอนเรื่องประหยัด เสื้อผ้านี้ขาดแล้ว
ขาดอีก ปะแล้วปะอีก นี่จนได้ทำโครงการรับขยะของ
เหลือใช้ เอามารียูสรีไซเคิล จนซื้อที่ดินได้ ๓,๕๐๐ ไร่

“การเลี้ยงดู ขยัน ประหยัดที่สุด” แม่นี้พื้นดิน

กลางคืนเลย นี่ยิ่งกว่าสอนอีก ทำให้ดู แล้วทำไมต่อ
รองมันไม่ได้บ้างหรือว่า **ไม่ทำก็ไม่ควรกิน**

ย่า...นี่แกตายหญาตาไม่เห็นแล้ว อายุ ๙๖ ปี
แล้ว ตาไม่เห็นอะไปคลำหญา ตามโคนเสาเรือน คลำ
แล้วก็เอามีดแทง ๆ เราก็กลัวมีดจะบาดเอามีดไปซ่อน
เอาจอบไปซ่อน แกไม่กินข้าว บอก “ทำไมไม่กินอะ ไม่
หิวหรือ” แกบอก “หิว” แล้วทำไมไม่กิน ย่าบอก “ก็
มีงไม่ให้กูทำอะ เอาจอบไปซ่อน กูไม่ทำ กูก็ไม่ควรกิน”

เดี๋ยวนี้เขากินโดยไม่ทำ แล้วก็ยังไปป้อนให้มัน
กินอยู่นั่นแหละ แล้วมันก็นอนกินนั่งกินไม่ต้องทำ

นั่น **“ทำมาหากิน”** มันต้องหา จะกินมันต้องหา
ไม่ใช่ลอยมาเข้าปากเข้าท้องได้ง่าย ๆ แล้วทำไมแปลก
มาก ๆ ยุคนี้

แล้วบางคนก็วิเคราะห์ว่า เพราะมีลูกน้อย พอ
มีคนเดียวก็เลยเอาใจ แล้วเอาใจมันถูกหรือเปล่า สอน
ลูกให้เป็นน่อยเปล่า ๆ ไม่ทำอะไร มือไม้ประสบการณ์
งานมันไม่มี ทำนิดเดียวก็ไ้อยอ้าย...เหนื่อย !

นี่เดี๋ยวอาตมาจะจัดงานวันเด็ก วันเด็กที่อื่นชอบ
ไปพาเดินขึ้นดูเครื่องบิน ดูอะไรก็ไม่รู้ อาตมา
เห็นแล้วรำคาญลูกตา เดี่ยวจะทำอะไรรู้ไหม ?

เตรียมสั่งถึงมา ๕๐-๖๐ ลูก เตรียมใส่ดินทำใส่

“เอ๊ะ ! จะจัดงานวันเด็กยังงี้ดี”
ก็ใคร่ครวญให้เขาชนดินถึงละ ๕ บาท...
ตกลงว่า วันเด็กนี้เขาได้เงินกลับไปสัก ๕๐๐ บาท
๓๐๐ บาท เขาจะไปซื้ออะไรกินก็ไปสนุกเขา



ถึง แล้วเอาไม้ไฟให้เขาร้อย ใครได้ก็ถึง ๆ ละ ๑๐ บาท ๕ บาท ๑๐ ถึง เขาก็ได้ ๕๐ บาท แล้ว ๒๐ ถึงเขาก็ได้ ๑๐๐ บาท ขนเปิปเดียวชนจากนี้ไปนุ่น ตอนนี้กำลังขุด บ่อดินขึ้น

“เอ๊ะ ! จะจัดงานวันเด็กยังงี้ดี” ก็ใคร่ครวญ ให้เขาขุดดินถึงละ ๕ บาท ไปเป็นกรรมการหน่อยนะแม่ ขาว เดี่ยววันเด็กเตรียมตกแต่งค์ไว้แล้ว ใครเที่ยวหนึ่ง ให้แม่ขาวหยอดให้ ๑๐ บาท หรือ ๕ บาท ให้ทันทีไป ถึงเทปูกกลับมา ๕ บาท เทปูกกลับมา ๕ บาท ดูลิखा จะชนกันได้ที่พันถึง ไม่แน่กะกองเบ้อเริ่มอาจจะหมด ก็ได้

ตกลงว่า วันเด็กนี้เขาได้เงินกลับไปสัก ๕๐๐ บาท ๓๐๐ บาท เขาจะไปซื้ออะไรกินก็ไปสนุกเขา แต่เดี๋ยวนี้ไม่มีที่เขาจัด ๆ กันนะ แจกเด็กให้เด็ก ไม่มี เกมอะไรที่ให้เด็กออกสมองเลย เด็กก็เลย...?

แล้วแม่กับพ่อก็ชอบพาลูกไปเที่ยวงานวันเด็ก ที่มีของเล่นเยอะ ๆ สนุกเยอะ ๆ ไปปีนรถถังบ้าง ไปลงเรือรบบ้าง ไปดูปืนบ้าง ไม่รู้ว่าผู้ใหญ่จัดกิจกรรมอะไร ให้เด็ก

ไม่รู้นะที่วัดนี้มีเกมดาหย้าแข่งกัน บางทีก็เอา แก้วเอาหนามอะไรวางปากทาง แล้วก็มีคนคอยจ้องมี

กล้องคอยจับ ถ้าเด็กคนไหนมาถึงหยิบพวกนี้ออก เออ
นี่ ! หน่วยรักษาความปลอดภัยให้ชาติได้ในอนาคต เขา
ไม่อยากให้ใครได้รับภัยพิบัติ ถูกหนาม แก้วตำอะไร
อย่างนี้

จิตอาสาทำความดีด้วยใจรัก

เออ ! ให้เขามีจิตเป็นจิตอาสา จิตสาธารณะ
เดี๋ยวนี้ก็ดีขึ้นนะที่ว่าเมืองไทย นี่เริ่มมีการสร้างพีเวอร์
กระแส “จิตอาสาทำความดีด้วยใจรัก” รัชกาลที่ ๑๐
นี่จัดเรื่องกิจกรรมนี้ปั้งเลย หมวกสีฟ้าผ้าพันคอสีเหลือง
ทำกันหน้าดูเลย แต่เขาไม่จริงใจเท่าไหร่นักนะ เขา
มาทำถ่ายรูปเสร็จเดี๋ยวเขาก็กลับเลย หยิบไม้กวาด
กวาดยังไม่ทันเสร็จวางเหลืออีกตั้งบาน เขาบอกถ่าย
รูปเสร็จแล้วเอาไปรายงาน

แล้วทุเรศที่สุดเรื่องหนึ่ง ที่ครูเขาให้เด็กมา
ทำจิตอาสาพัฒนาวัด “แม่มาทำให้หมด” เดี่ยว
นั่งดูเดี๋ยวแม่ทำเองลูก ลูกก็เลยหยิบไม้กวาดไม่
เป็น ถ้าลูกเรากวาดบ้านไม่เป็น....อาภัพไหมโยม
ว่า ? เป็นลูกอาภัพแน่ มันกลัวๆ งานกวาด
บ้าน จะไม่ให้ลูกทำอะไรเลย ให้ลูกเป็นง่อยเลย

มีเยอะจริง ๆ เดี่ยวนี้ที่เลี้ยงลูกเป็นเทวดา แม่
เขายอมเป็นคนใช้ลูกมากเกินไป พ่อบางคนก็ไม่อยาก
ให้ลูกลำบากเลย บางคนอ้างอย่างนี้ “เราลำบากมา
เยอะแล้ว ไม่อยากให้ลูกลำบาก” อ้าว ! ก็ตัวเอง
ลำบากมาจนสบาย นี่เพราะลำบากใช้ไหม ? แล้วทำไม
ไม่ให้ลูกลำบากบ้าง โบราณเขาถึงบอก

**“ลำบากก่อนสบาย เป็นกำไรในอนาคต
ถ้าสบายก่อนลำบาก จะอดอยากยากนาน”**

นี่ทำไมไม่เอาแบบนี้มาเตือนมาสอนกัน แหม ! ใ้
สอนลูกไม่เป็น นี่โง่ในการสอนลูก อบรมลูก นี่เอาตมา
ว่ายุคนี้ไม่ไหวแล้ว แล้วยิ่งไม่ตีด้วย ตีด้วยไม่เรียวก็
ไม่ได้ แต่ว่าเอาละเจ้าแม่โง่ที่เจอในคลิปละนะ เขาตบลูก
กว่าไป คว่ามา แถมยังกระต๊อบซ้ำอีก อารมณ์ไม่ดีเลย

สอนลูก นี่มันต้องเลือกตอนอารมณ์ดี ๆ
บอก “เออ ! เดี่ยวก่อนทำผิดเดี๋ยวค่อยคิดกัน
ทีหลังนะ รวบรวมไว้สิ ทำผิดอะไรมาบ้าง แล้ว
ค่อยอบรมค่อยสอน แต่ตอนนี้ทิ้งไม่ได้หรอก
สำหรับคนบางคน

ไม่ได้ ! มีเด็กอยู่คนหนึ่ง มันกินอะไรมันจะมา
ทิ้ง แล้วมาข้าง ๆ หน้ากุฏิเรา โฟมเพิ่มอะไรมันกินทิ้ง





ไม่รู้มันประชดเราหรือว่าเป็นสันดานของมัน เอ้า ! ดีไป ๒-๓ เพียะ ! แล้วชอบเอามาทิ้ง...แปลก ! กินอะไรไม่ล้างไม่เช็ดอะไร ถ้าใครไปปล่อยว่า “ปล่อยไปเถอะเขาเด็ก” เด็กก็สอนได้

ยี่งตอนนี้นะน่ากลัวเรื่องหนึ่งที่เด็กไทยจะเสียหายในอนาคต คือกฎหมายบางเรื่อง มันไปอะไรเข้าข้างเด็กเกินเหตุ โยมเชื่อไหม ! วัดนี้จะเอาเด็กมาทำงานผิดกฎหมายไหม ? (ไม่ได้...ผิด) วันนั้นเด็กมาเข้าค่ายเด็ก ป.๖ พอเราใช้ให้เขากวาดวัดเขาบอก “เดี๋ยวจะแจ้งตำรวจจับพระ” ถามเรื่องอะไรไอ้หนูเด็กตอบ “ก็พระใช้แรงงานเด็กนี่”

“โอ้ ! เจ้านี่หัวหมอ” นี่ตอนนี่เขาบอก “ให้...ก็ต้องให้เลย” จะเอาเขามาทรมานใช้เด็กไม่ได้

ทรมานกับฝึกฝน

คำว่า “ทรมาน” กับ “ฝึกฝน” มันไม่แยกกัน
หรือ การฝึกฝนนี้ด้วยความปรารถนาดีของผู้ใหญ่
ด้วยเมตตาที่มีปัญญา ไม่ใช่เมตตา อวิชา เมตตา
ที่มีปัญญาถ่ายทอดความรู้ฝึกฝนให้เขา

เดี๋ยวนี้จะไรก็ไม่รู้พอเด็กตายคนหนึ่ง ก็ “ชกมวย”
อะห้าม ! มีมวยเด็กแล้ว แต่ถ้าเด็กเขาไม่ฝึกไปตั้งแต่
เด็กมันก็จะเป็นมวยเก่งยาก ต่อไปมันก็ไม่มีแชมป์

ตอนนี้เรื่องมวยไทย มวยไทยไฟท์ นาน ๆ เขา
จะให้เอาตมาไปดูที่ เอาทีวีมาให้ดู อู้ฮู ! ฝรั่งเศส เมื่อ
คืนหรือไงนี้ เอาตมาก็ไม่ได้ดูเพราะเข้าไปทำในสวน
แต่ออกมาคนที่เขาดูเขาบอกหลวงพ่อมวยไทยแยแล้ว
๗ คู่ ฝรั่งเศส ๕ คู่ ไทยชนะคู่ เสมอคู่หนึ่ง ฝรั่งเศส
๕ คู่ น็อกด้วย อ้าว ! เขาฝึก เขาเลียนแบบ...ฝึก เมื่อ
ก่อนฝรั่งต๋อยมวยไม่เป็น ต๋อยมวยไทยไม่เป็น เดี่ยวนี้
ดันผ่านมาน็อกมวยไทย (ศิษย์ล้างครุเสียแล้ว) นี่เพราะ
เขาฝึกอะ เขาไม่กลัวเรื่อง “เขากลัวไม่เป็น” แต่เรา
ไม่กลัวลูกไม่เป็นอะ “กลัวลูกเหนียว”

ระหว่างกลัวลูกเหนียวกับกลัวลูกไม่เป็น ลูกทำ
อะไรไม่เป็น นี่มันควรจะต้องกลัวอันไหนมากกว่ากัน
เอาตมาถ้าเป็นเด็กมาอยู่ด้วยนะ กลัวอย่างเดียวกลัวเขา

ทำอะไรไม่เป็น พระพุทธเจ้าว่า กาลใดที่มีใครตัด
เดือนเรา ตำนานคดีเย็นเรา เหมือนกับมีคนคอยชี้
ชุมทรัพย์ให้เรา

ฉะนั้น พ่อแม่ที่คอยตำหนิติเตียนลูก บาง
เรื่องบางอย่างเหมือนชี้ชุมทรัพย์ให้ลูก ไม่ได้
เอามาทรมานทรมานอะไร...

พาลูกไปช่วยขายของ โตขึ้นลูกขายของเก่ง

พาลูกเข้าครัว โตขึ้นลูกทำกับข้าวเก่ง

พาลูกเข้าสวนเข้านา โตขึ้นลูกทำการเกษตรเก่ง

เวียดนาม รัสเซีย คนเวียดนาม เสาร์-อาทิตย์
ลูก ๆ เขาจะไปถอนหญ้า ในนาหญ้าไม่มีเลย เด็ก ๆ
เต็มท้องนาลูกไปถอนหญ้าออกจากข้าว ข้าวก็งาม นี่
พอเข้ามาในประเทศไทย แถว ๆ ตรงมุกดาหาร แถวนั้นจะ
มีคนญวนอยู่เยอะ แล้วนาคนญวน นี่จะสะอาดพอเลย
เข้ามาประเทศไทย นี่หญ้าขึ้นพอกับข้าวขึ้นเลย

เดี๋ยวนี้ ถ้าเราขึ้นปล่อยให้เด็ก เลี้ยงลูกเลี้ยงเด็ก
กันแบบปัจจุบัน นี่น่ากลัวเด็กจะเป็นง่อยหมดอนาคตจะ
ทำอะไรไม่เป็น นั่นอย่าโง่เลี้ยงลูกแบบให้ลูกเป็นง่อย
ทำอะไรไม่เป็น มันต้องตามหลักที่พระพุทธเจ้าว่า

**คอยขัดคอดูก ถ้าลูกประพฤติอะไรไม่ดี คอย
แนะนำการงานให้ลูก ได้สืบต่อยอดการสัมมาชีพ**



ให้ตี ให้ลูกได้สืบทอดวงศ์ตระกูลให้เป็นตระกูลที่
งดงาม ชื่อเสียงระบือในทางดีงาม ถ้าลูกไม่ดีตระกูล
ก็เสียชื่อ เป็นตระกูลขี้เมา ขี้คุก ขี้ตะราง ขี้เกียจ ขี้
คร้าน เป็นตระกูลขี้ไปหมดก็แย่แล้ว

เพราะฉะนั้น ก็ปีใหม่อะไรล่ะ เลี้ยงดูลูกแบบปี
เก่า ก็คอยดูตัวอย่างใครเขาแนะนำ เขาสอนลูกเขา
ยังไง ผู้รู้บ้านนั้นเขาสอนลูกเขายังไง บ้านเขาจึงเป็น
ครอบครัวล้ำเลิศ ครอบครัวประเสริฐสุด ครอบครัว

สมบูรณแบบ บางที่เราไม่ต้องสอนเองก็ได้ ให้เขา
ดูอ่านประวัติครอบครัวนั้น แม่ลูกพ่อเขาอยู่กันยังงัย
เขาถึงได้เป็นครอบครัวล้าเลิศ ครอบครัวประเสริฐสุด
ครอบครัวสมบูรณแบบ แม่เขาทำหน้าที่ยังงัยกัน ลูก
เขาทำหน้าที่ยังงัยกัน

แฮมนี้ ! แต่เจ้าที่มาวัด แล้วลูกยังไหว้พระไม่
เป็น ๓ ขวบ ๔ ขวบ แยะเหมือนกันใช่ไหม ? แล้วเด็ก
บางคนก็แปลกนะ ดึงมือไหว้เขาไม่เอา ไม่ได้ฝึกเขา
มาตั้งแต่เล็ก พอโตแล้วมือแข็ง เขาบอก “**ไม่แก้ตัด
ยาก**” ไม้อ่อนยัง...? (ง่าย) มันน่าจะตัดตั้งแต่เล็ก ๆ

ตกลงว่า พวกเราควรที่จะทำเรื่องฉลาดในการ
จะโอนอะไรให้ใคร ก็ต้องคิดให้รอบคอบ จะหาความ
สุขให้มันถูกทาง ถูกทิศ ถูกฝา ถูกตัว จะเลี้ยงลูก ก็
อย่าให้ลูกเป็นง่อย อย่าให้ลูกเสียหาย เพราะไม่ได้
แนะนำสั่งสอนที่ดี ก็คิดว่าสมควรแก่เวลานี้

ก็ขอให้ทุกท่านละลายหายโง่ไปสัก ๓ เรื่องนี้ละ
“**อย่าโง่โง่ อย่าวโง่หาความสุข อย่าวโง่เลี้ยง
ดูลูกหลาน**” คนที่อยู่ใกล้วงศ์วานให้ฉลาด ดูแลเขา
ให้ดี ว่าเขาจะได้เป็นกำลังของวงศ์ตระกูลเขาต่อไป
ด้วยกันทุกคนทุกท่าน เทอญ.



พาลูกเข้าสวน
เข้านา โตขึ้น
ลูกทำการเกษตรเก่ง...



ตอนที่ ๒

๔. อย่าโง่...ต่อกาลเวลา

๕. อย่าโง่...ในทางหากิน หากกรรม

หาเวร หาโกง

๖. อย่าโง่...ในทางให้เสียโอกาสของชีวิต

ปีใหม่ให้ก้าวข้าม

คงจะต้องย้าคำว่า “ปีใหม่ให้ก้าวข้าม” หรือ ก้าวข้ามไป ให้พ้นจากความโง่ให้ได้ ที่หลวงพ่อบุทธทาส เป็นต้นแบบว่า “ปีใหม่อย่าให้โง่กว่าปีเก่า” ปีใหม่ให้ข้ามก้าวความโง่ไปให้ได้

นี่คือ เรื่องที่จะเทศน์ ๓ กัณฑ์ ๒ ตอน ๆ ละ ๓ โง่ นี่ที่จะต้องข้าม ๆๆ โดยปรารภเหตุ เมื่อหม่อมอยู่ ปรารภว่า ไม่อยากให้ใครเป็นต่อ แล้วก็เกิดเรื่องฮือฮา ท่านมีหลัก ๘ ข้อ ของหม่อมอยู่มี ๘ ข้อ

แต่ปีนี้aatมาคิดขึ้นมาแล้วเห็นปัญหา นี่ไม่ อยากให้มันอยู่กับเราต่อไป ไม่อยากให้สืบอำนาจ ในการเป็นผู้ครอบงำเรา

ไม่ใช่...รัฐบาลนะ หมายถึง ความโง่ที่ไม่ควร จะโง่ ซึ่งเมื่อตอนภาคกลางวัน ก็ได้กล่าวไป ๓ โง่ แล้ว เราควรก้าวข้ามไปให้ได้

อย่าโง่...โหนไว

โง่ที่ ๑ “อย่าโง่...โหนไว” โหนใครที่ไม่พึงเมื่อ

ตอนกลางวัน ยกมือซิ โอ้ ! เยอะ ต้องแถมให้คนพวกนี้หน่อย ย้อนรอยกลับมาคิดหนึ่ง

เขาชวนให้โอนเงินไปให้เขาอย่างนั้นอย่างนี้ ก็มีผู้ขายถูกผู้หญิงหลอกให้โอนเงินไป หลายรายหลายคนหมดเป็นล้าน โง่โอนให้เขาไวไป โดยไม่โยนิโสมนสการ โดยไม่ติดตามข้อมูลข่าวสาร โอนไปง่าย ๆ เขาก็หลอกกินไปง่าย ๆ

ปี ๖๒ นี้ไม่ควรจะโอนไวแล้วนะ แม้กระทั่งลูกเราสามีภรรยา เดี่ยวนี้เขามีเลียนเสียงเลียนแบบลูกเราแฟนเราว่า เตือนร้อนอย่างนั้นอย่างนี้ ว่ามีคดีด่วน ! อย่างรายที่ แม่มีลูกไปตัดอ้อย แล้วก็โทรมาเสียงไปเลียนแบบ เสียงลูกชาย

“แม่ !...กำลังถูกจับติดคุก เรื่องคดียาเสพติด ตำรวจเขาบอกเขาจะช่วย ถ้าแม่โอนเงินมาให้สัก ๓ หมื่น แล้วลองคุยกับตำรวจดูนะ” ก็ทำเป็นเสียงตำรวจ

แม่ไม่รู้เรื่องก็โอนไป ด้วยความรักลูกทั้งที่สตั๊ดก็ไม่มีนะ ต้องไปยืมหยิบยืมข้างบ้านเขา พอโอนไปแล้วสักชั่วโมงหนึ่ง ก็โทรไปถามลูก **“ลูกออกมาหรือยังล่ะ”** ลูกบอก **“ออกอะไรล่ะกำลังตัดอ้อยอยู่นี่”**

เสียไปแล้ว ๓ หมื่น ๒ หมื่น แต่รายผู้ชายที่ถูกผู้

หญิงหลอกนี้ แหม ! มันไม่รู้กินหญ้าหรือกินข้าว ครั้งละหมื่น ๒ หมื่น ๓ หมื่น เป็นแสนจนกระทั่งหมดไปเป็นล้าน ไปหลงอะไรเขาไม่รู้

อย่าโง่หาความสุขแบบไม่ฉลาดเลย ความสุขมันต้องให้ดีงาม ให้ผลดี อย่างชนิดที่ว่าคุ้มค่า อย่าได้แต่หาความสุข โดยไปหาตะปัดตะป้อ มันต้องสร้างสุขขึ้นมา สร้างความสุขจนมีความสุข แล้วก็แผ่ขยายความสุขออกไปให้มีครบ ๓๖๕ วัน

ไม่ใช่หาความสุขกันเฉพาะวันปีใหม่ แล้วก็สร้างสุขให้สุขขยายไป ๓๖๕ วัน มาสุขวันเดียวที่บอกไว้เมื่อเช้านี้ว่า การหาความสุขที่วนวนเวียนๆ การหาความสุข นี่มันเหมือนกับคนหาบ้านเช่า มันต้องต่างกับคนสร้างบ้านอยู่เอง

คนสร้างบ้านเอง นี่คือ คนสร้างสุขเป็น ไม่ต้องวิ่งหาความสุขที่นู่นที่นี้ที่นั่น เพราะสร้างสุขขึ้นมาได้เอง แล้วก็แผ่ขยายแจกจ่ายไปให้ผู้อื่น แล้วก็ขยายความสุขได้ถึง ๓๖๕ วัน

หลักการของการสุขีปีใหม่

นี่คือ หลักการของการสุขีปีใหม่ ที่ชอบส่งความสุขให้ใครต่อใคร สร้างได้แค่ไหน ยังเที่ยวหาสุขไป



นุ่นไปนี่ แล้วก็จะส่งความสุขให้ใครล่ะ เหมือนจะเราจะให้บ้านใครนอนได้ เราจะต้องสร้างบ้านให้เสร็จ จึงชวนใครมานอนมาค้างได้ ไม่เช่นนั้นก็เที่ยวตระเวนหาความสุขกันนี่ แล้วก็เล่าตัวอย่างถึงคนไทยไปหาความสุขที่ฝรั่งเศส ไปหาสุขหรือหากระสุนรายนั้นอะ ถูกยิงหัวตาย แล้วฝรั่งเศสก็มาหาความสุขบ้านเรา แล้วถูกตำรวจไทยยิงตาย...หาสุขหรือหากระสุน

เออ ! มีเยอะนะปีใหม่ สงกรานต์ คิดว่าจะไปหาความสุข แต่แล้วไปเจอกระสุนเข้า ไปในเขตเขาเรียกเมืองกระสุนตก...มันก็เสร็จ !

เพราะฉะนั้น จะหาความสุขก็ต้องให้ดี อย่างปีไหนล่ะ ชานติกำดับ มันสุขไหม้สุข เกรียม สุขปิ้ง สุขเผา

สุขมี ๒ สะกด สุข ก.ไก่สะกด กับสุข ข.ไข่
สะกด นี่ถ้าเราไม่รู้เรื่องราวก็เจอสุกปลอม สุขเทียม
แล้วก็สุกใหม่เกรียม สุขเผาสุกปิ้งกันไปเลย

ฉะนั้น ถ้าเราขายความสุข ให้ได้ ๓๖๕ วัน ไม่ใช่
มาสุกสันต์สุขปีใหม่กันโดยเฉพาะวันแรกของปีหรือส่ง
ท้ายของเก่า นี่เป็นเรื่องที่กล่าวไปแล้ว ๒ ข้อ

อย่าโง่...ในการเลี้ยงดูลูก

สุดท้าย อย่าโง่ในการเลี้ยงดูลูก ให้ลูกเป็นอัมพาต
เป็นอ่อย คือ ลูกทำอะไรไม่ได้กลัวเขาลำบาก แล้วก็ชอบ
พูดส่งเดชอะไรก็ไม่รู้ “เราลำบากมาเยอะแล้ว” ไม่
อยากให้ลูกเขาลำบาก เลยรับใช้ทำเองทุกอย่าง จนเกิด
จะเป็นขี้ข้าลูกไปโดยปริยาย แม่ที่ทำตัวเป็นขี้ข้าลูกให้
ลูก...ทำให้ทุกอย่าง อย่างที่เล่าไปแล้ววันนี้

ลูกชายไม่ทำงาน มาขอตั้งค์แม่ใช้เรื่อย ๆ แม่ก็ให้
ไปเรื่อย ๆ ลูกก็เลยไม่ทำ แล้วก็พากันมาอยู่ที่นี่ เดี่ยว
คิดว่า วันนี้เขามาฟองอีกแล้ว มานอนอีกแล้ว ไม่ทำ
อีกแล้ว แม่มาทำแทนอีกแล้ว ก็หลังปีใหม่คงต้องไล่ออก
ไป เพราะว่ามันเป็นเรื่องที่พ่อแม่ปัญญาอ่อน นอกจาก
สอนให้ลูกได้ทำงานแบบรายได้หากินแล้ว ยังต้องสอน
ให้ลูกเข้าสังคม ทำประโยชน์ให้สังคม เช่น สอนลูกให้

เป็นจิตอาสากันบ้าง

นี่ขอบอกวันนี้อย่างนะ ใครมีลูกไม่เคยแนะนำ
ให้ลูกทำจิตอาสา ไม่เคยทำดีด้วยใจรัก อย่างรัชกาล
ที่ ๑๐ นี่ท่านให้มหาดเล็กไปลอกคุคลอง จนกระทั่ง
คลองในกรุงเทพฯ สะอาด ถ้าลูกเรามีความสุขในการ
ทำจิตอาสาแล้วพ่อแม่ ให้ทำยุยงส่งเสริม จนลูกติด
สุขในการทำประโยชน์ สมเด็จพระสังฆราช ท่านให้พร
ไว้ในปีก่อน ท่านบอก “เด็กไทยมีความสุขกับการ
ทำประโยชน์ ประเทศชาติจะรวยรุ่งโรจน์ เจริญ
รุ่งโรจน์เลย”

เดี๋ยวนี้ไปปิดมอเตอร์ไซด์เล่นเกมอะไรก็ไม่ว่า
พ่อแม่ก็ขี้เกียจดูแล ลูกมันมากวนมาบ่นเบี่ยนจะทำงาน
โยนโทรศัพท์ให้มันเล่นเกมไปเสียเลย พอมันเล่นติด
แล้วไปห้ามมัน มันฆ่าแม่ตายไปแล้วราย ๒ รายแล้ว

นี่เลี้ยงดูลูกก็ไม่ค่อยฉลาด พ่อแม่ปัญญาอ่อน
ตามใจชะจนกระทั่งลูกเป็นนาย เป็นเจ้าขุนมูลนาย แม่
ก็ลดตัวลงมาเป็นข้า เป็นทาส ไม่รู้ตอนเราเด็ก ๆ ถูก
ใช้ให้ทำงาน มานึกได้ โอ้โฮ ! ที่ทำอะไรได้ให้บ้านให้
เมืองให้วัดได้ทุกวันนี้ เพราะโดนใช้หนี้แหละ ถ้าไม่โดน
ใช้จะทำอะไรเป็นอะ

ลองสิ ! แม่ไปขายของใช้ลูกไปช่วยขาย เดี่ยวเขา

ก็ขายเป็น

แม่เข้คร้วทำกับข้าว ใช้ลูกช่วยตำน้ำพริกหันผัก
เดี่ยวเขาก็ทำกับข้าวเป็น

เข้สวนเข้نالองใช้บ้างสิ ! เดี่ยวลูกเขาก็ฉลาด
ทำเป็น

แต่เนื่ก็บไ่วัยงกับไไขในหิน กระทบอะไรหน้อย
มันก็จะแตกเสียแล้ว ไม่ฉลาด



๔) อย่าโง่...ต่อกาลเวลา

นั้น ๓ โง่ผ่านไปแล้วภาคกลางวัน ต่อไปนี้อีก
๓ โง่ ไม่ควรจะให้ติดตามเราไปข้ามปี เราควรก้าวข้าม
มันไปให้ได้เจ้าความโง่ชนิดนี้ โง่ที่หนึ่งก็คือ

(๑) โง่ต่อกาลเวลา “จงกินพระกาล อย่าปล่อย
ให้พระกาลกินเรา” รู้จักใช้เวลาไม่ประมาท เพราะกาล
เวลากัดกินชีวิตคนเราตลอดเวลา พร้อมทั้งตัวของมันเอง

ตัวของพระกาลเองก็ถูกกินไปด้วย จงกินพระ
กาล อย่าให้พระกาลใช้เวลาผ่านไปแบบให้เรานี้โง่จม
อยู่กับเวลา บางคนไม่มีหลักปรัชญาอะไรเลย ปล่อย
ให้วันคืนล่องผ่านไป

เมื่อนี้ก็ถึงเมื่อตอน ๗-๘ ปีก่อนมีโรงเรียนเขา



ให้เด็กมาถามเรามาตั้งหลายโรงเรียน เขาถามว่า
“หลวงพ่อมีปรัชญาชีวิตคำคมอะไรที่ใช้ในชีวิต
ประจำวัน” เราก็บอกเขาว่า “ใช้เวลาทุกนาทีให้มี
ประโยชน์”

ไม่ใช่เอาเวลาไปติดจม ต่ำตมอยู่กับเรื่อง
ไร้สาระ เรื่องกิน เรื่องกาม เรื่องเกียรติ แบบ
ไม่ได้สะอาด สว่าง สงบ อะไรกับชีวิตเลย ใช้
เวลาติดกิน หลงกิน ใช้เวลาอยู่กับกามารมณ์
ใช้เวลาอยู่กับการบ้าเกียรติ

โอ้ ! ตอนนี้เห็นชัดเลย เขาบอกว่าพอจะปล่อย
ให้เลือกตั้ง พวกอยากได้เกียรติเดินไปเปิดสาขาพรรค
ชุมนุมกันสลอนไปหมด แล้วก็จะอวดกัน นี่เขาบอกว่า

บ๊ิกตู๋ จ๋อตีปี๊บผลงาน ๔ ปี โบแดงของรัฐบาลแกทุกจริต
ปลดทุกข์คนจน ปลดได้เยอะ ๆ ไหม ? จะได้เกียรติจาก
ขึ้นโบแดงสักเท่าไรก็ไม่ว่า ก็อยากจะอยู่ อยากจะได้
อยากจะมี อยากจะเป็น จนลืมกาลเวลาชีวิตล่วงไป

บางคนนี่ อายุ ๗๐-๘๐ ปี มันถึงกาลเวลาที่จะต้อง
ต้องดูด้านในแล้ว ไม่ใช่ไปแสวงหาด้านนอก จน ๘๐-
๙๐ ปี ยังบอกว่า จะเล่นมันเรื่อย จะสมัครไปเรื่อย ๆ
คนบางคนนักการเมืองที่ตายไปแล้วเคยพูด “จะสมัคร
จนกระทั่งเดินเข้าสภาไม่ว่า เขาห้ามไปก็จะไป”

ตกลงว่า กาลเวลาของเขาถูกเรื่องเกียรติ
เรื่องตำแหน่ง เรื่องอำนาจผลประโยชน์กลืนกิน
จนชีวิตมันปลายก็ไม่มีสงบลเลย ใครจำนายก
พม่าได้ไหม ชื่ออะไรนะ “เต็งเส่ง” ไช้ไหม ? ตอน
นี้บวชอยู่นะ พอเกษียณแล้วบวชของเราเกษียณ
แล้วกระสันอยู่นั่นแหละ ไม่ยอมเกษียณ กระสัน
จะเป็นนู่นเป็นนี่เป็นนั่นต่อไปไม่ยอมหยุด ก็ต้อง
เรียกว่า **ไม่รู้กาลเวลา กาลเทศะจังหวะเวลาลง
ขาลงขาขึ้น**

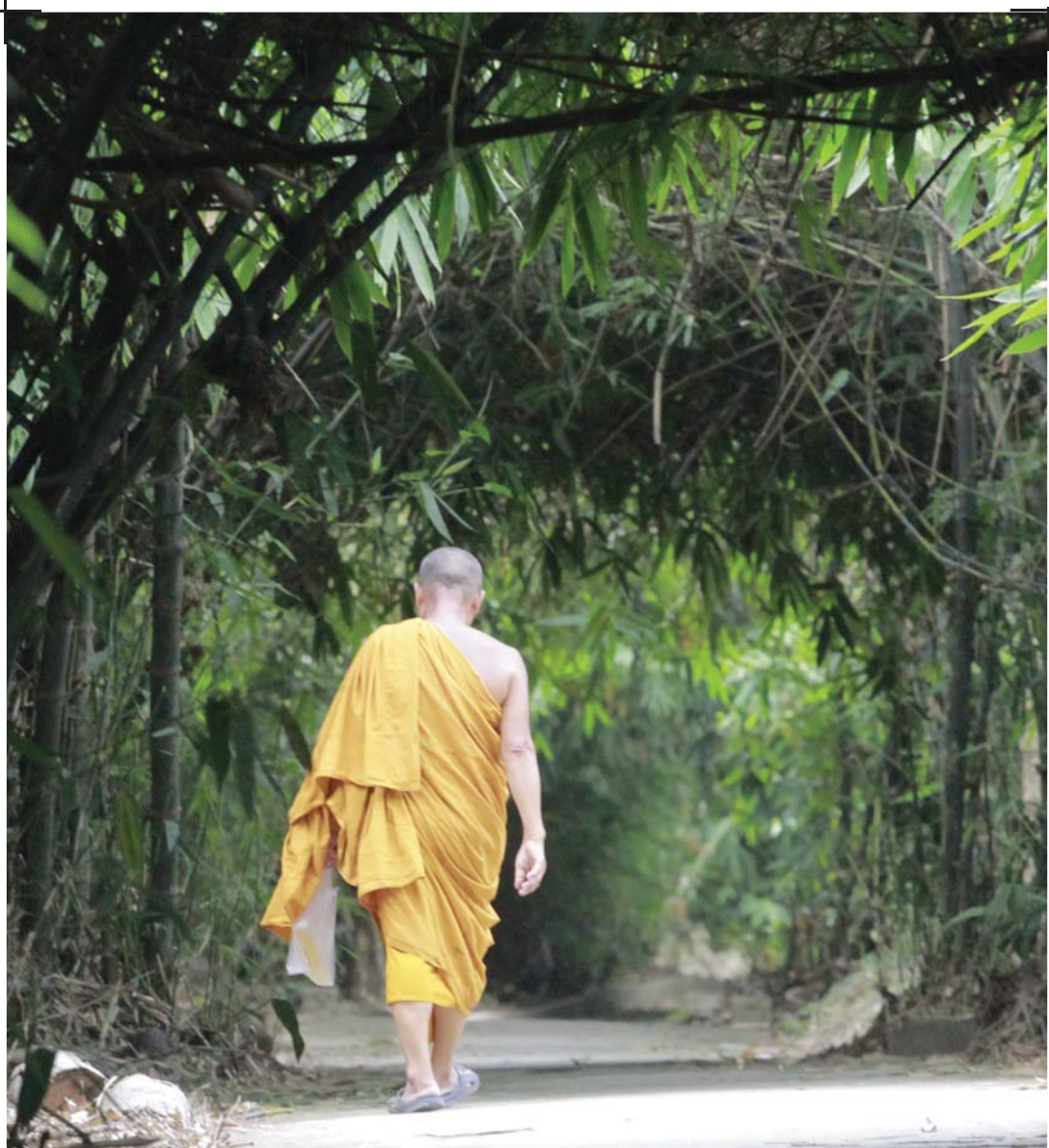
เพราะฉะนั้น เราจึงมาช่วยกัน ใช้เวลาให้เป็นจะ
สร้างความสำเร็จได้มาก ไม่หาความสุข แต่จะสร้าง

เราจงมาช่วยกัน ใช้เวลาให้เป็นจะสร้าง
ความสำเร็จได้มาก ไม่หาความสุข
แต่จะสร้างความสุข มีความสุขแล้วก็แจกจ่าย
ส่งความสุข มันถึงจะสุขตามกาลเวลา ที่ดีที่สุด !
ถ้ามันแต่ไปหาความสุข
แล้วก็จะเอาสุขที่ไหนไปจ่ายเขาละ
มันต้องสร้างก่อน สร้างสุขให้เป็นเวลาให้เป็น
มันถึงจะเป็นสุข

ความสุข มีความสุขแล้วก็แจกจ่ายส่งความสุข มันถึง
จะสุขตามกาลเวลา ที่ดีที่สุด ! ถ้ามันแต่ไปหาความสุข
แล้วก็จะเอาสุขที่ไหนไปจ่ายเขาละ มันต้องสร้างก่อน
สร้างสุขให้เป็นเวลาให้เป็น มันถึงจะเป็นสุข

สุขเป็น

“สุขเป็น” มันถึงจะเป็นสุข ถ้าสุขไม่เป็น
ไปสุขที่ซานติก้าดับปีนั้นอะ มันสุขเป็นหรือ
สุขตาย สุขป่วยหรือสุขเผา สุขเย็นหรือสุขสงบ
นี่ดู เพราะฉะนั้น การใช้เวลาช่วงปีใหม่ ช่วง
สงกรานต์อะไรต่าง ๆ เขาก็กำหนดกาลเวลาขึ้นมาให้
รู้ว่ามันถึงระยะเวลาของชีวิตที่เดินมาผ่านเลขเท่าไร
แล้ว ปีนี้แล้วปีใหม่ปีหน้าอีก เป็นเท่าไร



“มันต้องสำเร็จก่อนตาย” อย่าให้ตาย
ก่อนสำเร็จ ใช้เวลาตอนเป็นทำให้สำเร็จ
ได้มากมาย ไม่ใช่งานค้างมากมายดัน
ตายเสียก่อน...

แหม ! คนเรานี้เสียดาย มันไม่รู้กาลเวลาที่จะผ่านไป ๆ แล้วก็ไม่ให้เวลามันกัดกินเราได้ เราจงใช้มันให้เป็น ใช้ให้มันสร้างความสำเร็จให้ชีวิต เราจะไม่มัวแสวงหาความสุข แต่จะสร้างความสุขให้มีความสุขเพื่อแจกจ่ายส่งสุข ให้ความสุขกระจายแผ่ไป ให้ครบ ๓๖๕ วัน นี่จะทำไมยังให้ชีวิตสุขใสอยู่ในครอบครัว ชุมชน สังคมที่มีแต่สันติสุข ต้องทำใจให้พร้อม มีกำลังที่จะก้าวหน้า

ในปี ๖๒ นี้กำลังใจดีไหม ?

สร้างกำลังใจเองเป็นไหม ?

หรือต้องคอยหาใครต่อใครให้กำลังใจ ?

อย่างนี้ไม่ไหว ไม่รู้จักสร้างกำลังใจด้วยตัวเอง อย่างอาตมาไปทำสวนธรรมนี้บางวันก็แหม ! โทรศัพท์มาบอก ใครจะมีออกไปช่วยไหม...คนนั้นก็บอกไม่ว่าง คนนี้ก็บอกไม่ว่าง เราก็ไปลุยคน ๒ คน ถ้าไปนอนนั่งทำกำลังใจหมดจดหู่ มันก็ไม่ต้องทำอะไร ได้แต่ปลอบใจตัวเองไปคำเดียวว่า

“มันต้องสำเร็จก่อนตาย” อย่าให้ตายก่อนสำเร็จ ใช้เวลาตอนเป็นทำให้สำเร็จ ได้มากมาย ไม่ใช่งานค้างมากมายดันตายเสียก่อน

ไม่รู้ณะ ! กำลังใจใครปลุกไม่เป็นก็แล้วแต่ แต่
ถ้าใครปลุกเป็นนะ มันจะมีความลูกฮึดลูกฮึด มันจะมี
ก๊อก ๒ อย่างยอดเยี่ยม ใครไม่มีก๊อก ๒ นี่เพราะอะไร ?
ไม่เคยปลุกใจ ที่ชอบผัดเพี้ยน เต๋ยวสายแล้วร่อนย
เย็นแล้วพัก...เต๋ยวพรงนี้เถอะ ผัดวันประกันพรงไป
เรื่อย ๆ อ่างร้อน อ่างหนาว อ่างเช้า อ่างค่ำ แล้วไม่
ทำอะไร ปล่อยให้กาลเวลาล่วงไป แล้วเอากลับคืนได้
ไหมเวลา นี่แห่ม ! อยากให้ตอนเช้ากลับมาใหม่ จะได้
ทำอะไรได้อีกสักพักหนึ่งได้ไหม ?

งานคือชีวิต ชีวิตคืองาน

นี้อาตมาเพิ่งออกจากสวน พอออกจากสวนมา
ก็มาเทศน์พวกคนงานจ่ายค่าแรงเขา ธรรมดาจ่ายวัน
พรงนี้ แต่คิดถึงอารมณ์เขา เพื่อพรงนี้เขาจะเที่ยวจะ
หยุด วันนี้ไม่มีปัจจัยเที่ยวเขาจะห่อเหี่ยวแค่ไหน เอ้า !
จ่ายล่วงหน้าก่อน เทศน์เสร็จอาบน้ำก็มาต่อเนี เออ !
ชีวิตอยู่กับงาน ทำงานให้เป็นสุข สนุกอยู่กับงาน

“งานคือชีวิต ชีวิตคืองาน” จะเอาชีวิต
ไปผูกพันกับอะไรที่มันไม่ได้เรื่องได้ราว

ไม่รู้ณะ ! อาตมาสร้างงานหลาย ๆ ชิ้นที่มันสำเร็จ
สร้างไม่สำเร็จก็ฉลาดขึ้นว่า “ไม่น่าโง่ ! พลาดไป

เลย” ผิดมันก็เป็นครูให้เรา ถูกมันก็เป็นครูให้เรา มันก็มีผิดพลาดเยอะเหมือนกัน แต่กาลเวลาที่ผิดพลาดมันก็สอนเราข้างหน้าให้ฉลาด อย่าไปนั่งท้อแท้มัน

นี่จนเดี๋ยวนี้จะบอกตามตรงเลย ว่า ใครจะชวนไปเที่ยวเวลานั้นเวลานี่ ที่นั่นที่นี้ ไปเมืองนอกเมืองนา จะจ่ายค่าเครื่องบินให้...คิดว่าไปไหม ?

อยู่กับงานที่เราสร้างแล้ว มันเป็นสุขแล้ว เห็นผลแล้ว ปลุกต้นไม้ก็โอ้ย ! ต้นนั้นแตกใบอ่อน ต้นนั้นออกดอก ต้นนั้นออกลูก ต้นนั้นลูกแก่ ต้นนั้นลูกสุก เออ ! อยู่อย่างนี้ไม่สุขอีก ยังแสไปไหนอีกล่ะ จริงไหม ?

มีอารมณ์อยากสุขบ้างบอ ะ โง่ ะ พล่านร้านหาความสุข เจ้าเด็กที่เขาไปถูกข่มขืนตาย นี่ส่วนใหญ่มันก็ไม่รู้เวล่ำเวลา บริหารเวลาไม่เป็น ไปถูกเขาข่มขืนตีหนึ่ง ตีสอง นี่โยมว่าเขาโง่เรื่องเวลาไหม ?

เพราะเวลานั้นเขาควรอยู่ที่ไหน ? เออ ! เจ้าเด็กปัญญาอ่อน นี่มันโง่...ไม่รู้เวลาไหนอยู่ที่ไหน ควรหลับ ควรนอน ควรพักผ่อน...พล่านไป แล้วก็ไปถูกเขาข่มขืน...แยะ !

แหม ! เจ้าพวกที่เขาบิดมอเตอร์ไซค์ กันดีก ะ

“รัตตัญญู” แปลว่า ผู้รู้ราตรี ผ่านกาลเดือนปีฤดูมามาก คนพวกนี้ก็ต้องยิ่งสร้าง ปราโมทย์ ทำปราโมทย์...

นี่ไม่รู้เขาใช้เวลา干嘛เพื่ออะไร ก่อความรำคาญให้เขาด้วยตัวเองก็เสี่ยงด้วย มีดคำหลับนอน... ไม่นอน ! ไปปล่านไปบิวดกัน สก๊อยไ้อ้วนอะไรพวกนี้ไม่รู้ซ้อนท้ายกันไปดึก ๆ ตื่น ๆ บริหารเวลาไม่เป็น นี่ถือว่าแยะมากใหม่ เวลาไหนควรทำอะไร เวลาไหนควรหลับนอนพักผ่อน ให้ปล่านร้านกันไป จึงมีคดีข่มขืน

ส่วนใหญ่ถ้ามีดคำหลับนอนพักผ่อน เด็กจะท้องเอาไปทำแท้งกันเยอะเป็น...เดี๋ยวนี้เขาบอก ปีหนึ่งมันเกือบเป็นหมื่นนะ เด็กผู้หญิงที่ไปทำแท้ง นี่ถ้าเขาบริหารเวลาเป็น จัดสรรเวลาให้ลงตัว ช่วงไหนควรอยู่ที่ไหน ที่นอน ไม่นอนไปตะลอน แส ! หามันก็แน่นอนทุกขขึ้นมา...สุขก็หาย !

ทีนี้ เราต้องฉลาดตรงไหนรู้ไหม ? เขาบอกว่า คนเราทุกเวลานาที ต้องพยายามทำให้มากให้เกิด คำว่า

“ปราโมทย์” ทุกคนต้องมากด้วยปราโมทย์ ยิ่งเกิด
มานานปีหลายปีหลายวัน ที่เขาเรียกพวกคนแก่ ๆ ว่า
“รัตตัญญู” แปลว่า ผู้รู้ราตรี ผ่านกาล
เดือนปีฤดูมามาก คนพวกนี้ก็ต้องยิ่งสร้าง
ปราโมทย์ ทำปราโมทย์

ปราโมทย์

คำว่า “ปราโมทย์” ก็คืออะไร ? มันเป็นต้น
ทางสู่คุณธรรมความดี คนเราถ้าทำความดีแล้วมี
ปิติปราโมทย์ ร่าเริงเบิกบาน มันจะมีโอกาสทำ
ความดีอย่างอื่นง่าย

วันนี้คืนนี้มาสดมนต์ข้ามปี ใครมาด้วยความ
ปิติปราโมทย์บ้าง ยกมือสิ ! ใครหดหู่ห่อเหี่ยวเดิน เซียว ๆ
หน้าเศร้า ๆ มาเหงา ๆ เตี้ยวก็กลับไปเป็นโรคเปล่า
เปลี่ยวซึมเศร้าเสร็จเลย

เขาบอกว่า วันคืนล่วงไป ๆ พยายาม
ทำปราโมทย์ให้เกิดขึ้นมาก ๆ ถ้าไม่เช่นนั้น
เดี๋ยวตัวแทรกที่มาสลับจากจะแยะเลย คืออะไร
ถ้าตรงกันข้ามกับปราโมทย์ นี่เขาเรียกอะไร ?
หดหู่ ท้อแท้ ซึมเศร้า เศร้าหมอง

ปราโมทย์ มันตรงกันข้ามกับหุดหู่ ท้อแท้ ถ้า
คนเรานี่ถึงวันเวลาที่ควรจะสร้างปราโมทย์...ไม่สร้าง
เลย ไม่เคยทำรำเรงให้เบิกบานในชีวิตเลย ปีติสักนิด
ก็ไม่มี ถ้ามาด้วยความเหี่ยว ๆ เฉา ๆ ซึมเศร้า เขา
เรียกว่า โง่งออยู่กับความเศร้า นี่ฉลาดหรือโง่ อยู่
กับปีติรำเรง เบิกบานปราโมทย์...ฉลาด !

ถ้าใครไม่อยู่กับปีติปราโมทย์ ไปนอนกอดกับ
ความซึมเศร้า นี่ถ้าเราอยู่บ้าน มันก็ไม่ค่อยได้ยินได้
ฟังอะไรที่ทำให้เราจะฉลาดอยู่กับปราโมทย์ได้ยังไง
อยู่กับความรำเรงเบิกบานมีสติ ถ้ามันเบิกบานมาก ๆ
ก็ฉลาดต่ออีกนิดหนึ่ง **ปัสสัทธิ** ปัดอารมณ์ที่มันแหม !
ปีติซาบซ่าน ถึงกับขนลุกขนพอง

ไปบิณฑบาตรำคาญโยมอยู่อย่างหนึ่ง ใส่บาตร
ก็มาใส่ (แหม ! เห็นแล้ว ดูลิไฉย...ขนลุกขนพอง) ไม่
ใส่สักที มัวแต่ขนลุกขนพอง...ไม่ได้ เขาต้องปัสสัทธิ
พอปีติเกิน มันเกินต้องปัสสัทธิ ต้องสงบระงับสักหน่อย
แล้วจะได้ใส่บาตรเร็ว ๆ (ไม่ไฉย ! ขนลุกขนพอง)

ปีหนึ่งเจอเป็น ๒๐-๓๐ รายเลยนะ คนที่เขาไม่
คิดว่าอาตมาจะไป ไม่คิดว่าจะไปหน้าบ้านเขา พอเห็น
ก็ใส่ไฉย ! ปีติปราโมทย์ “อ้วยดูลิ ! นี่ไม่เคยขนลุกขนชัน
อย่างนี้เลย” ปีติแล้วไม่ใส่สักที ทำให้กาลเวลาบิณฑบาต

เรา แทนที่จะไปได้อีกหลายบ้าน (บ้านนี้ถ่วงเวลาเรา)

เพราะฉะนั้น คนเรา นี่แต่ยังงี้ อยู่นั่งกับปิติ
ปราโมทย์ดีกว่าอยู่กับซึม...ซึมเศร้า เดียวก็อยากฆ่า
ตัวตาย ไม่อยากอยู่

ฉะนั้น ก็อย่าโง่ ปล่อยให้กาลเวลามันกัด
กินเรา คือ นั่งกลัดกลุ้มไปวัน ๆ หนึ่ง

ผ่านไปตั้งนานแล้วก็ยังเก็บมาคิด มานึกอะไร
ไม่ได้เรื่องได้ราวอีก เพราะฉะนั้น เราจะต้องใช้เวลา
ทุกวันนี้ให้ใจไม่ป่วย ถ้าใจมันป่วยเป็นโรคซึมเศร้า โรค
ว้าเหว่ เปลาเปลิยวเดียวตาย...แยะ !

ใจต้องไม่ป่วย ปัญญามันถึงจะทำงานได้ดี ถ้าใจ
ป่วยซะแล้ว ปัญญาทำงานไม่ดี กายป่วยการทำงาน
ของร่างกายมันก็ไม่ดี ถ้าใจป่วยสติปัญญาในการทำ
งาน ที่จะทำอะไรให้ชีวิตมีปิติปราโมทย์ มีความภูมิใจ

ตรงนี้ถ้าใครอยู่กับความภูมิใจ เรียกว่า “กินเวลา”
ถ้าอยู่กับความหดหู่เท่ากับ “เวลากินกัดชีวิตเรา”

เพราะฉะนั้น ปีใหม่ ก็คือ การกำหนดเวลาว่า
มันผ่าน พ.ศ. ผ่านเดือน ผ่านปี อายุเราก็จะก้าวเข้า
สู่ความเป็นรัตนัญญ แปลว่า รัตตรี เดือนปี ผ่าน
ฝน ฤดูร้อนมา หนาวมาก็เหิน เราผ่านได้ผ่านเสีย ผ่าน
บวกผ่านลบ กระทบมาเยอะ สมหวังผิดหวัง แพ้ชนะ

บวกลบผ่านมาเยอะ เพราะฉะนั้น สิ่งที่ผ่านมามันก็สอนให้ได้บทเรียนฉลาดขึ้น เราก็ไม่อยู่กับความโง่เสียไปก็ไม่โง่เสียใจ ได้มาก็ไม่โง่พุงเกินไป ก็ฉลาดอยู่อย่างไม่ฟู ๆ แพน ๆ

ไม่ใช่อยู่วัน ๆ หนึ่ง ได้มาก็ฟู เสียไปก็แพน สมหวังก็ฟู ผิดหวังก็แพน ไม่ได้เรื่องเป็นคนที่อยู่กับความโง่ไปเสียเวลาไปเปล่า ๆ

ฉะนั้น ต้องพยายามอยู่ด้วยใจไม่ป่วย ปัญญาจึงจะทำงานด้วยดี ไม่เช่นนั้นปัญญาสติปัญญามันจะไม่มาจับเคลื่อนความโง่ออก เพราะใจมันป่วย ใจไม่เคยมีปิติปราโมทย์

“ปิติปราโมทย์” นี่เป็นธรรมโอสถ ที่จะเป็นต้นทางสู่คุณธรรมฝ่ายดี ให้ร่าเริงกับการทำความดี ไม่ท้อแท้เหนื่อยหน่าย บางคนนี่เขาเป็นยังงั้นโง่โง่ ! มาทำดีอยู่พักหนึ่งแล้วไป ๆ ไม่รู้หายไปไหน ทราบข่าวว่าไปเล่นการพนันบ้าง กินเหล้าบ้าง เทียวเตร่บ้าง เออ ! ทำไม่ดีระยะสั้น ไม่รักษากาลเวลาที่ดีไว้ ให้ต้นทางของการทำดี นี่มันยาวนานหน่อยนะ

เอาละนี่ข้อแรกก็กินเวลาไปเยอะเหมือนกันนะ เขาบอกพระเทศน์นานน่ารำคาญเหมือนกันนะ เขา



บอกว่าเสียหายเพราะใช้กาลเวลานานเกินไปก็ไม่ดี
เอาละยุติข้อแรก

๕) อย่าโง่...ในทางหากิน หากกรรม หาเวร หาโง่

(๒) จะไม่โง่ จะไม่ให้โง่ติดตามครอบงำ คือ
“โง่เป็นคนขี้โง่” หากินแบบขี้โง่ จนหากินเป็น
หากกรรมแบบหาเวร ปีนี๊พวกหากินหากกรรมหาเวร
นี่โยมว่าเยอะไหม ?

หลอกเขาทำข้าวห่อตั้งหมื่นห่อ แล้วก็เบี้ยว แล้ว
ก็แหม ! เอาข้าวห่อที่เบี้ยวไปเที้ยวแจกชาวบ้าน ชาว
บ้านก็กินเข้าไปเถอะ แล้วก็ชมย่ายคนนั้นว่า “นางฟ้า
ของหมู่บ้าน” อีนางเวรไม่ใช่นางฟ้า เพราะเจ้าคนถูก
หลอกทำข้าวห่อเขาตายไปคนหนึ่งอะ...เขาหมดตัว

นี่คนเขาโกงไปให้กิน นี่โยมว่า สมกับคำที่โบราณ
เขาพูดไหม...**กรรมอยู่ที่คนทำหรือคนกิน ?**

คนเขายังไงนะ ! “**เวรอยู่ที่คนทำ กรรมอยู่ที่คนกิน**” นั่นเจ้าคนที่กินของเขาละ แหม ! แล้วไป
ชมเขานางฟ้า “**กรรมอยู่ที่คนกิน เวรอยู่ที่คนทำ**”
กรรมไปอยู่ที่คนกิน แล้วหากินเป็นหากรรมหาเวร

นี่ไฉน ! ปีนี้เขาโกงบ้าร่านะ โกงเงิน
คนไร้ที่พึ่ง โกงเงินอาหารกลางวันเด็ก จน
เด็กต้องกินขนมจิ้นกับน้ำปลา โกงเงินคนพิการ
โกงจนกระทั่งปลัดกระทรวงชดยาพิษตาย
มันโง่นี้ ! โง่เรื่องราวหากินแบบโกง ๆ มันจะ
ได้รำได้รวย...แยะมาก !

โยม ! ทำไมเขาถึงๆได้โกงความดีของตัวเอง
อย่างข้าราชการซี ๘ ที่โกงเงินเสมาพัฒนาเด็ก นี่กว่า
เขาจะเป็นซี ๘ เขาจะต้องเป็นข้าราชการที่ดี ๆ พอเขา
โกงปั๊บถูกจับ...ไล่ออก ความดีที่เขาสั่งสมมานี้ มัน
สลายหายเลย

ปล้นความดีของตัวเอง

เพราะฉะนั้น เขาโกงความดี ปล้นความดี

ของตัวเอง เขาไม่รู้

อย่างปลัดกระทรวงที่เขาชดยาพิษตายกระทรวง
การพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (พม.) นี้
กว่าจะคนที่ก้าวขึ้นเป็นปลัดกระทรวงนี้ เขาต้องเป็น
ข้าราชการดีมาก่อน แต่พอโกงเขาก็หมดดี

พระที่โกง ๆ ญาตีโยม...ถูกจับสึก โอ้ย ! กว่าจะ
เป็นชั้นเทพ ชั้นพรหม ๘-๙ องค์นะ เสียตายเขา
เรียกล้อเล่น พรหมเซ็ดเท้า ไม่ใช่พรหมชั้นเทพ ชั้น
พรหมเลย นี่กว่าจะโอ้อ้อย ! จะขึ้นชั้นนั้น ๆ อาตมา
นี่ยังแปกอยู่แค่ชั้นราชอยู่เลย โอ้ ! ขึ้นไปนะเขาต้อง
เป็นพระดีมาก่อนเราเยอะเลยนะ เขาถึงได้เป็นชั้นนั้น
แต่ว่าเขาโกงหมดเลย พรหมเขาก็บอก “พรหมเซ็ดเท้า”
ไปเสียแล้ว

นี่แยะ ! กว่าจะเป็นชั้นสามัญ ชั้นราช ชั้นเทพ
ชั้นธรรม ชั้นพรหม โอ้ตั้ง ๕ แนะ เรายังก้าวไปอีกไกล
ซาจิก...ก็ยังไม่ถึงหรือกชาตินี้ แต่ก็อยู่แค่นี้ไม่ต้อง
ไปเซ็ดเท้าใคร

นี่ไม่รู้ละ เจ้าคนขี้โกง หากินเป็นหากรรมหาเวร
ไม่รู้จะพูดยังเง้าพวกที่โกงกิน ปล้นกินขโมยกิน เขา
ด่ามาตั้งโบราณนานกาลแล้วว่า “ไอ้พวกชิงหอยมา
เกิด” เพราะหอยไม่มีมือเท้า หอยก็หากินไม่ผิดศีล



ผิดกฎหมาย เรามีอดีทำดี หากินผิดธรรมผิดกฎหมาย
ต้องเรียกว่า **ไอ้พวกชิงหอยมาเกิด**

โยม ! ที่นี้วิธีแก้โกงนี้ ก็อย่างนั้นต้องใคร่ครวญ
ว่า แล้วโกงมามันภูมิใจตรงไหน ไอ้ตระกูลขี้โกง เดียวนี้
โกงกันจนหนีแผ่นดิน...อยู่ไม่ได้ เขาว่าไอ้โคตรโกง
อะไรต่ออะไรเขา

แหม ! มันเจ็บปวดนะ ! ถ้าอาตมาอยู่บ้าน แล้วเขา
ด่าไอ้โคตรโกง นี้อยากจะเปลี่ยนนามสกุล นามสกุล
นี้มันขี้โกง โคตรโกง ไม่รู้เขาโกงความดีของเขา เขา
คิดเป็นหรือเปล่า

หลักธรรมคำสอนธรรมะแก้โกง

ที่นี้ หลักธรรมคำสอนธรรมะแก้โกง นี้อย่างเรา
รู้จักใส่บาตรนี้มันก็เป็นภูมิคุ้มกันการโกง หามาให้ ได้

มาแบ่ง จะไม่แย่งของใคร มือที่คิดให้ ใจที่ใส่แหม ! ใส่บาตร เข้าขึ้นมาแกลัง ความงกทุกวัน แกลังสันดาน ขี้โกงทุกวัน ด้วยการใส่บาตรนี้ก็ช่วยได้เยอะเหมือนกันใช่ไหม ? เพราะอาตมาไปเทศน์ที่เขาจับพวกนักโทษที่โกงเงินทอง นี่ไปเทศน์แล้วก็ถามบอก “เคยใส่บาตรทุกเช้าไหม ?”

เขาบอก “ไม่เคยเลย” เขาไม่มีภูมิคุ้มกันความโกงเลย เขาก็เลยโกงสะบัดหันแหลกไป

นี่โยม...ยังงี้ ะ นะ ชาตินี้อย่าให้ถูกคำว่า “ไอ้ขี้โกง” แหม ! ทุจริตคอร์รัปชัน ไม่ซื่อสัตย์สุจริตอะไรเลย

ที่บอก “พร” นี่ถ้าคนไหนสุจริตพลัง อนุวัชพลัง มีพลังสุจริต ไม่คิดคดโกงทรยศหากินหากรรมหาเวร คนนั้นก็จะมีพร แต่ถ้ามันลองโกงเขากิน เขาไปหาวัดไหนให้พรรดน้ำมนต์จนตัวแฉะยังงี้มันก็ไม่ไ้พร

มีนิทานแกโกงสักเรื่องเอาไหม ? ไหนใครเคยฟังนิทานเรื่องเศรษฐีเอาเงินไปผาดหัวยมบาล เคยฟังหรือยัง...ใครยังไม่เคยฟังเลยยกมือ ? เอ้า ! สงสารคนไม่เคยฟังหน่อย ใครที่เคยฟังแล้วก็อย่าได้นึกรำคาญ

เอ้ ! เศรษฐีคนหนึ่งแกรวยเยอะ เวลาแกทำผิดอะไร นี่ไปโกงไปก่อคดีอะไรมาแกก็เอาเงินไปผาด

ทนาย ผู้พิพากษา อัยการ จนแก้วนหุดหมด อย่าง
สมัยนี้ที่เขาพูด “คนรายนอนบ้าน” คนจนถ้ามีคดี
นอนไหน ? (นอนคุก)

เศรษฐีคนนี้โกงเขามาอะไรมา คดีเยอะ แล้วก็แก
โกงก่อคดีมาเยอะ แต่ก็โกงใช้เงินฟาดพวกข้าราชการ ได้
โต๊ะบ้างติดสินบนบ้าง พอตายไปเงินก็ยังอยู่เยอะเยอะ
แกก็เอาสันดานเดิมพอเจอหน้ายมบาลนี่แหละ “เดี๋ยว
จะขอยมบาลกลับไปเกิดใช้เงินก่อนสักพักหนึ่ง”

ที่นี่ วิธีของแกก็คือแบบเดิม “ยมบาลส่งเรา
กลับไปเกิดใช้เงินก่อนเถอะ เพราะเงินของเรายัง
อยู่เยอะเลยอะ อย่าเพิ่งให้เราตายตอนนี้เลย เอ้า !
ให้หมื่นหนึ่งส่งเรากลับ”

ยมบาลก็เอาไม้กระแทกกระทึก...ปัง ! แล้วก็
สะบัดหันหน้ามาทางนี้ เจ้าเศรษฐีก็เดินอ้อมไป “น้อย
ไปเระอะ ! แสนหนึ่ง”

ยมบาลก็กระทึก...ปัง ! หันไปอีกแถบ เศรษฐี
ก็เดินตามไปอีก “น้อยไปใช่ไหม ! ๔ ล้าน ๕ ล้านเลย
เอาไหม...เป็นล้านเลยเอ้า !”

ที่นี่ ยมบาลไม่หันหน้าเลยนะ กระทึกปัง ! หัน
หน้าจ่อใส่เลย เอามา ๕ บาท เดี๋ยวนี้ อยากจะให้เกิด
กลับไปใช้เงินใหม่ แกหาแทบตายรอบตัวเอาไปเปล่า...

เขาจะลดการโกงไหม ?

เขาจะโกงโกงไม่หยุด โกงบ้าร่ำ โกงกระทั่ง เงินฉีดยาหมาบ้า มันก็โกงอันนี้เขาเรียก...โกงหมากิน

ได้เอาไปไหม ?

มีไหมคนจะตายบอก “มึงขอใส่มือกู ๕ บาท
พรุ่งนี้กูจะตายแล้ว”

แกถึงจะได้นี้ก็ได้ว่า อ้อ ! ที่เขาบอกตายแล้ว
เอาอะไรไปไม่ได้เลย มันจะงกไปถึงไหน เศรษฐีถึง
นั่งคอตก ต่อหน้ายืมบาล ฟาดหัวยืมบาลไม่สำเร็จ ลั่น
หนึ่งไม่เอา...ขอ ๕ บาท ไม่ได้ติดตัวไปเลยสักบาทหนึ่ง

ที่เขาพูดล่อกันว่า “อมไว้ในปากสับแหล่ก็ยังเอา”
เผาเป็นกระดูกแล้วใส่โกศทองเหลือง มันยังเอาทอง
เหลืองเทกระดูก...เอาไป ตอนนั้นที่วัดหนึ่งใช้ไหมที่
มันเจาะรู ๆ ตามที่กำแพง ก็ตอนนั้นทองเหลืองมันแพง
โลละ ๒๐๐ โอ้ย ! กระดูกกองเกลื่อนหมด เอาอะไร
ไปไม่ได้สักอย่าง

ถ้าคนฟังนิทานเรื่องนี้โยมว่า เขาจะลดการโกง
ไหม ? เขาจะโกงโกงไม่หยุดหย่อน โกงบ้าร่ำ โกงกระทั่ง
เงินฉีดยาหมาบ้ามันก็โกง อันนี้เขาเรียกโกงหมากิน

เจ้าคนโง่ ! มันก็นึกโกงเขา...นี่ดี ได้เปรียบมัน
ถึงได้ตั้งแก๊งตั้งโกงกัน แหม ! มันโกงกันปีนี้เยอะแยะ
มาก วิธีการโกงยุคนี้มันพัฒนาขึ้นเยอะเลย ที่เทศน์
วันนี้ก็อยากให้โยม

๑) อย่าร่วมแก๊งคนโกง

๒) อย่าเป็นเหยื่อคนโกง

อย่างกเกินเหตุ เขาชวนไปเล่นหุ้นเล่นอะไรก็
แหม ! มันเป็นเรื่องหากิน หากรรม หาเวรเขา แล้ว
ที่หาเวรหากรรม เมื่อกี้เห็นบอก จับโรงผลิตปุ๋ยปลอม
เอาปุ๋ยปลอมไปขายแล้ว โอโฮ ! เกษตรกรก็จ่ายเงิน
ไปใส่ต้นไม้ ๑ ไม่กินปุ๋ย เพราะปุ๋ยปลอม...ช่วยจริง ๑
เขาหากินกับคนยากคนจน

นี่ที่เขาบอก “เกษตรกร กรรมกร คือ กระดูก
สันหลังของชาติ” แล้วใครเอาเนื้อเขาไปหมดถึงได้
เหลือแต่กระดูก

เจ้าพวกค้ายาเสพติด นี่เขาหากินหากรรมหาเวร
ไหม ? (ใช่)

เจ้าพวกที่ทำอะไรลงเขา กิน ต้มเขากิน โกงเขา
กิน นี่ไม่มีความภูมิใจ

ไม่รู้ละ ! พระนี้พระพุทธเจ้าท่านเรียก “อเนสนา”
ถ้าหากินหลายแบบหลายวิธีในทางไม่ซื่อ เช่น หลอก

ว่า พระองค์นี้เป็นพระอรหันต์ ในครั้งพุทธกาลมีพระ ๒ กลุ่ม กลุ่มหนึ่งอ้วน อีกกลุ่มหนึ่งผอม ๆ พระพุทธเจ้ากลับมาถามว่า ทำไมพระกลุ่มนี้อ้วนจัง ทำไมกลุ่มนี้ผอมจัง

กลุ่มอ้วนนะเขาเข้าสตาฟกัน รวมตัวกัน ท่านช่วยจัดฉากกันนะ ทั้งกราบทั้งไหว้ผมให้เต็มทีนะ แล้วก็ยกย่องผมได้บรรลุธรรมชั้นนั้นชั้นนี้ องค์นี้อรหันต์ องค์นี้อนาคามิ องค์นี้สกทาคามิ โยมก็นึกว่า โอ้ ! พระอรหันต์ ก็ถวายเป็นใหญ่ จะได้บุญเยอะ พระรูปนั้นก็อ้วนเลยซิ

แต่อีกกลุ่มถึงจะอดจะหิวจะจนยังไง ก็ไม่ยอมหลอกลวงตีโยม...ไม่บอก อย่างถามว่าเณรแะนี้จะเสกกุมมงกุมารนี่ เตี้ยวนี้ะเจ้าพวกที่เขาลักขโมยศพกัน...ศพเด็ก มันก็จะเอาไปทำกุมารขายกัน...เฮ้ !

เจ้าคนเขาก็งี่เง่า ! ศพตายโหงตั้งแต่เด็กมันจะมีอิทธิฤทธิ์อิทธิพลอะไรมาช่วยเราได้ ศพตกน้ำตาย ศพอะไรเขาชอบเอาศพตายโหง นี่มาทำเครื่องรางของขลังไสยศาสตร์ โยมว่า ศพพื้นวล ศพแม่อะไรต่ออะไรเยอะแยะที่เอากะหม่อมกระหม่อมมาทำ โช้ ! ศพตกน้ำตาย มันจะมาช่วยใคร วายน้ำก็ไม่เป็น

ก็แปลก ! เจ้าคนที่ตกเป็นเหยื่อ...เขาก็ทำให้

คนหากิน เขาหากินคล่องขึ้น สะดวกขึ้น มันก็เลยหากิน
หากรรมหาเวรกันแบบนี้ไม่รู้จักจบจักสิ้น ถ้าเหยื่อไม่
ค่อยโง่ เหยื่อฉลาดกันหมด โยมว่าเจ้าพวกหากินหา
กรรมหาเวรหาโกงมันก็ลดลงไหม ? (ลดลง) นั่นก็ช่วย
ฉลาดหน่อยสิ

นี่ฟังเทศน์นี่แล้ว ๖๒ จะโดนเขาหลอกอีกไหม
นี่ น่ากลัวจะต้องเลิก...เผ่าวัดเลิกเทศน์ เหนื่อยแทบ
แย่ไม่ได้เรื่อง กลับไปโดนเขาหลอกอีก ไปหลอกเขา...
ก็แย่ ! ถูกเขาหลอกก็...? (แย่ !) หลอกเขากิน...แย่ !
โดนเขาหลอกไปหากินก็...แย่ !

ถูกหลอกไปหากินต่างประเทศ ที่แท้ไปขายตัว
พวกหากินแบบนี้แย่ไหม ? หลอกผู้หญิงไทย ผู้หญิง
ไทยก็เหลือเกิน หากินบ้านเราก็กินเพื่อ หุนหุนราย

วัดสวนแก้ว เปิดให้เลี้ยง ปีนี้ให้โบสถ์ตั้งเยอะนะ
ปีนี้เดี่ยววันที่ ๙ นี้จะมีคนได้เป็นแสน หลายหมื่น
หลายคน นี่เรียกให้มาทำงานไม่มา พอวางระเบียบ
ไม่ให้กินเหล้าไม่ให้เที่ยวไม่มา พอจะให้ทำปิ่นโตไม่ให้
ใช้ถุง โอ้ย ! หลวงพ่อยุ่ง (ถุงพลาสติกจะล้นบ้านล้นเมือง
ตายแล้ว)

หากิน...กับใส่ถุงกินนี่ ใส่โฟมนี่ หากกรรมหาเวร
ด้วยไหมนี้ มันจะขยะล้นบ้านล้นเมือง ทำไมมาใส่ถ้วย



แบบเก่าอะ นี่เมื่อไหร่จะหิ้วปิ่นโตมาวัด จะหิ้วถุงมาเลย
วัดไม่มีที่จะเก็บแล้วขยะอะ

โยม ! ถุงที่ใหม่ ๆ นะมันถุงสวม ๒ ชั้นใช้ใหม่ !
อีกถุงใส่กาฟงกาแฟอะไรก็แล้วแต่ เขามีถุงข้างนอก
อีกถุงหนึ่ง ไ้อ้ถุงนั้นเก็บไว้ให้ดี ไม่ใช่เองเอามาให้วัด
ก็ได้ เออ ! ได้บุญอีก นี่ทิ้งเกลื่อนกลาดรกรกตา แล้ว
ก็เทศบาลเก็บค่าเทศบาล โอ้ย ! เยอะแยะต้องจ่าย

นี่ไม่รู้จะรณรงค์ได้สำเร็จไหม...เดี๋ยว่า ถ้าใคร
ใช้ปิ่นโตคนแรกจะให้โบนัสเพิ่ม ต้องล่อให้เขาหาของกิน
ใส่ของกิน ให้มันอย่าสร้างปัญหาเยอะนัก

หากิน หากกรรม หาเวร...มันพัฒนา

แหม ! แต่เจ้าหากินหากกรรมหาเวรนี้มันพัฒนา
มาเยอะมาก ทำปุ๋ยปลอม ทำยาปลอมอะไรต่ออะไร
ปลอม ๆ นี่แบ่งหน้าขาวปลอม ไม่รู้จะหาไปถึงไหน

กัน แล้วก็ขายดิบขายดีนะ เจ้าพวกทำอะไรปลอม ๆ
อะไรสกิน ๆ นะ เขาจับล้างกันแล้ว นี่เขาเรียกอะไร
กิน ๆ บริษัทอะไรที่เขาผลิตเครื่องเสริมอาหารเสริมอะไร
นี่ถูกจับบานเลย แล้วดารา ก็ไปเป็นอะไรนะโฆษณา
ให้เขา (เมจิกสกิน) โอ้อโฮ ! ดาราตั้ง ๔๐-๕๐ คนนะ
ไปส่งเสริมหากรรมหาเวรให้กับเขา

แหม ! เดี่ยวนี้ เจ้าบริษัทที่เขาผลิตอะไรมา...
โกง ๆ นี่แล้วมันก็อย่างนี้นะ เช่น ชุปเปอร์นั้นชุปเปอร์
นี่นะ เป็นยาเป็นปุ๋ยอะไรดี ๆ พอเขาจับได้ว่ามันโกง...
ปลอม มันลุ่มบริษัท แล้วก็ไปเปิดใหม่ ชื่อใหม่ โกง
ใหม่ต่ออีก อู้ย ! ไอ้โคตรโกงทั้งชาติ โกงจนหมดอายุชัย
มันนะท่านะ มันมีสมองเกิดมาเพื่อโกง นั้นพวกเราถ้า
เห็นลูกหลานมันมีแววโกง ไปสอบก็โกง จะเข้าทำงาน
ทำการก็โกง

เจ้าน้องแบบที่เขาไปสมัครงานที่มหาสารคาม
ผู้ใหญ่ให้เขาโกง แต่เขาไม่โกง เขาออกมาแฉตอนนี
นะเขาได้เข้างานดี ๆ เพราะเขามั่นใจว่า (ที่จริงน่าจะ
ไปอยู่ ป.ป.ช., ป.ป.ท.) ไปปราบโกง แต่เขาไปไว้อะไร
ไม่รู้ เขาไม่กล้าให้ไปอยู่ตรงนั้น กลัวเขาจะไปขวาง
คอ เออ ! น้องแบบละนะ

เอ้าโยม ! อย่าโง่...นี้กว่าโกงแล้วจะได้เปรียบ

“...ยังมีนิสัยสันดานติดโกง
อย่ารับพรปีใหม่ไปเลย
อย่าไปก้มหัวรดน้ำมนต์วัดไหนเลย
ถ้าหัวยังติดสันดานขี้โกง...”

อย่านึกว่าจะหาภินหากรรมหาเวร จะรำรวยมีความสุข ถ้าปี ๖๒ ยังเที่ยวหาภินหากรรมหาเวร ยังมีนิสัยสันดานติดโกง อย่ารับพรปีใหม่ไปเลย อย่าไปก้มหัวรดน้ำมนต์วัดไหนเลย ถ้าหัวยังติดสันดานขี้โกง

(ขออภัยนะ) บางคนเดี๋ยวนี้ชักจะโกงล้ำเส้น มาที่วัดนี้วันนี้เจอ ๒ ราย เผอิญเขาเอาของมาตั้งไว้เยอะ ทำบุญ ๒๐ บาท หยิบทุกอย่างเลย ทั้งมะละกอทั้งอะไรต่ออะไรรวมแล้วหยิบกว่า ๖๐ กว่าบาท ทำ ๒๐ เอาของกินไปเพียบ โยมว่าโกงไหม ? มาทำบุญยังโกงอีก

เหมือนอย่างที่เขาเล่านะ หัวหม้อเขี้ยวมานิดเดียว...ทำบุญ ขากลับตักกลับไปฝากหมาฝากแมวเพียบ แหม ! ทำบุญยังโกงอีก...แยะ ! แล้วจะเหลืออะไรกัน เอ้า ! คงพอแค่นี้แหละเหลืออีกข้อเดียว จะได้จบ ๆ

๖) อย่าโง่...ในทางให้เสียโอกาสของชีวิต

(๓) อย่าโง่ให้ชีวิตเสียโอกาส โอกาสดีนาที่ทอง โอกาสของความเป็นคนวัยรุ่น วัยที่แข็งแรง ควรจะใช้โอกาสที่จะแสวงหา เงินทองข้าวของไว้ให้พร้อม เพื่อจะได้ไม่โง่ตอนแก่ ต้องไปขึ้นทะเบียนคนจน แล้วยังมีหน้ามาคุย ญาติโอกาสดี ญาติขึ้นทะเบียนคนจน

โยม ! มันเสียศักดิ์ศรีไหม ? ถูกตราน้ำ ญาติคนจนของประเทศ แล้วอยู่มาอย่างไรถึงปล่อยโอกาสให้จนอยู่อย่างนั้น มันควรจะสลัดความจนด้วยอายุวัยสักเท่าไร ๔๐-๕๐ ปี นี่โยมว่า มันน่าจะสลัดความจนออกได้หรือยัง จะจนยัง ๘๐-๙๐ ปี เลยเขี้ยวหรือ อยู่ยังไปถึงเสียโอกาส...พันตำแหน่งคนจน

รัฐบาลเขาก็ชอบนะ แล้วพวกคนแก่ที่รับบัตรคนจนก็ชอบรัฐบาลนะ อาตมาว่า นี่คือการที่จะทำให้คนไทย ง่อยเปลี้ยเสียขา คนแก่มาคุยปุ่ย่าตายายมาคุยว่า “นี่ญาติได้บัตรคนจนมาแล้ว เตี่ยวญาติไปกอดได้” เจ้าเด็กมันฟังก็มาพูดสวนทางกันสิ “เฮ้ยมึง ! ไม่ต้องเก็บหрок มีกินมีใช้มันก็เทียว ๆ กิน ๆ ใช้ ๆ เตี่ยวแก่มันก็ได้บัตรคนจน ย่ากับปู่ไปเอามาแล้ว”

นี่ศักดิ์ศรีของคนมันอยู่ตรงไหนอะ ทำไมคนที่

เขาพ้นจนได้ ทำไมเราต้องมาจนตอนแก่นี้ เออ !
ข้าราชการเขาก็มีเบี้ยบำนาญ มีอะไรต่ออะไรเขาก็มี
สนับสนุนเงินออมเยอะเยอะ ทำประกันสังคมอะไร ประกัน
ชีวิตอะไรนี้ บางคนไม่ทำเลย โอกาสทำได้ก็ไม่ทำ ปล่อย
ให้ชีวิตมาเอาไปเบี้ยคนจน สมุดประกันชีวิตไม่มี เจ้า
นโยบายประชารัฐ ประชานิยม นี่จะฆ่าความเข้มแข็ง
ของคนไทย ที่จะพึ่งน้ำพักน้ำแรงของตัวเองจะสลาย
ไป คำสอนพระพุทธเจ้าว่า

“อัตตา หิ อัตตะโน นาโถ : ตนเป็นที่พึ่งของตน”

มันจะหายไป ต่อไปคำสอนที่พึ่งเหล่านี้ ก็จะไม่
คิดแล้วไม่มี **“พุทธัง สรรณัง คัจฉามิ”** แล้ว **“รัฐบาล
สรรณัง คัจฉามิ”** เป็นที่พึ่งของเรา

คนเราที่เกิดมาไม่ฉายหาโอกาสที่จะตั้งเนื้อตั้ง
ตัวก่อนอันดับแรก โอกาสตั้งเนื้อตั้งตัวได้ สมัยนี้เขาก็
ให้โอกาสแต่งงานกัน นี่เขายังมีเงินขวัญถุงใช้ไหม ?

ฝ่ายเจ้าบ่าวพ่อแม่ก็ให้เขาเรียก **“ลองทุน”** เพื่อ
ให้โอกาสเขาไปตั้งเนื้อตั้งตัว

หาความรู้ และหาความรวย

เอาละโอกาสแรกนี้มันน่าจะเป็นโอกาส
หาความรู้ โอกาสที่สอง หาความรวย

โยม ! เด็ก ๆ นี่เราไม่ใช้งาน ปล่อยให้เขาไปเรียน ให้โอกาสเขาเรียน แต่มันดันง้อเอาโอกาสไปเล่นไปเหลวไหลจนถูกดรอปปูถูกไล่ออกก็มีไหม ?

โอกาสหาความรู้ แต่ดันง้อไปหาความรัก
โอกาสที่จะตั้งเนื้อตั้งตัว กลับปล่อยตัว
ปล่อยใจ ถล่ำไถลไป

นี่วัยของคน นี่มันเป็นโอกาสแต่ละช่วง ๆ วัยเด็กพ่อแม่ให้โอกาสเรียน เขาเรียนไม่จบ ต้องมาเรียนกศน.ตอนแก่ แล้วก็นั่งเรียนโต๊ะเดียวกับหลาน เผลอ ๆ ก็ลอกหลาน หลานจะเอาสมุดเคาะหัว โอกาสตอนนั้นมันไปไหนอะ เขาให้โอกาสเรียนไม่เรียน ดันจะมาเรียนตอนแก่ เรียนตอนไอ้โฮ ! ตอนทำมาหากินไม่ได้ วุฒิไม่พอ เขาให้โอกาสหาความรู้ก็ไม่เอา

โอกาสหาร่ำหารวยนี้ ไม่รู้จะเอาตมตอนเด็ก ๆ แหม ! เวลาถึงวันอาทิตย์ นี่เป็นโอกาสดีของเรา วันจันทร์-วันศุกร์ เป็นโอกาสหาความรู้ วันเสาร์อาทิตย์ เป็นโอกาสหาความรวย ไปรับจ้างขึ้นหมากขึ้นมะพร้าว ตันละ ๕๐ สตังค์

เชื่อไหม ! เก็บเงินได้เป็นกล่อง ๆ แล้วมีความสุขอย่างหนึ่งนะในตอนที่เรา นั่งนับตังค์ สมัยก่อนมันเป็นเบงค์บาท ไม่ใช่เหรียญบาทเหมือนสมัยนี้ ใส่กล่อง

ถ่านไฟฉายอะ อู๋ ! เต็มกล่องเลย เปิดดูแหลม ! นิ่ง
ภูมิใจ “ไม่นึกเลยกูจะรวยตั้งแต่เด็ก” นิ่งภูมิใจอ้อ !
เป็นปึก ๆ พอพ่อซื้อที่ช่วยพ่อเลย ได้ตั้งหลายหมื่น
ช่วยพ่อซื้อที่ได้ ก็เลยมานั่งคิดดู แต่เสียดายเราไม่มี
โอกาสเรียนต่อ

พอจบ ป.๔ พ่อบอก “กูไม่มีตังค์ส่งมึงเรียน
มารับจ้างรับออนเขา”

ยากับบอกเตือนเห็นร้องไห้ให้เพื่อนเขาไปโรงเรียน
เดินผ่านหน้าบ้าน “อ้อยอมฟังอย่าสักหน่อย ! มึงไม่มี
โอกาสเรียนเหมือนเพื่อน มึงก็ทำงานให้มากกว่า
เพื่อนสัก ๒ เท่า ๓ เท่าสิ แล้วถ้าชีวิตมึงไม่ดีนะ
มึงมากะระที่บ่อย่าเลย”

อู๋อู๋ ! แกเติมพันสูงเหลือเกิน แล้วแกก็แนะว่า
เวลาเพื่อนเขาไปโรงเรียนตอนเช้า มึงก็อย่าเพิ่งออกจาก
สวนมา รดน้ำตายหญ้าไปก่อน พอเพื่อนมันเลยไปแล้ว
ค่อยออกมา แล้วเย็นก็เหมือนกัน ๔ โมงเย็นเขาจะเดิน
กลับกัน เราก็อย่าเพิ่งออก มึงก็ออกจากสวนให้มืดเลย

เออ ! เราก็ทำงานเพลินไป...ลืม ! ลืมว่าเรา
ไม่ได้เรียน แต่ก็หาความรู้จากงาน นี่ปลูกไอนั้นทำ
ไอนี้ทำนู่น ค้าขายก็เอา รับจ้างทำงานก่อสร้างก็เอา
รับจ้างทำนู่นทำนี่เอาหมด “รู้ไม่ได้ ก็ขอรวยให้ได้”



เออ ! ก็มีโอกาสนะ

นี่มาบวชนี่ก็ไม่ใช่เล่นนะ หาเงินซื้อที่ได้ ๑,๗๐๐
ล้าน ๒.๔ นะ โอกาสเรียนไม่มี แต่โอกาสรวยก็พอได้
ซื้อที่ดินได้ ๓,๕๐๐ ไร่ ให้คนยากคนจนได้ปลูกได้ทำ
มาหากิน

โอกาสสร้างเรา เราสร้างโอกาส

นี่เราสร้างโอกาส “โอกาสสร้างเรา เราสร้าง
โอกาส” คนไม่รู้จักใช้โอกาส เขาบอกน้ำขึ้นให้รีบตัก
เพราะโอกาสน้ำจะขึ้นทั้งวันได้ไหม ? มันมีทั้งน้ำขึ้น
น้ำลง แล้วไปตักตอนลงไปตักแต่ขึ้นเล่นสิ มันต้องตัก
ตอนน้ำขึ้น เขาถึงบอกน้ำขึ้นให้รีบตัก ตอนแข็งแรงแมัน
ควรจะ...? (ทำ)

นี่โอกาสจะมาสวดมนต์ข้ามปี จะมาตอน ๘๐ หรือ ๒๐ ตอน ๘๐ สวดไปก็โอย สวดไปโอย วูบหน้าวูบหลัง ลูกก็โอย นั่งก็โอย เพราะฉะนั้น จួយโอกาส ใช้โอกาสให้ดี อย่าปล่อยให้โอกาสผ่านไป อย่างเสียหายน่าเสียดายจริง ๆ

สุดท้ายของโอกาส คือ โอกาสที่เราจะได้ร่วมกิจกรรมดี ๆ เช่น โอกาสปีหนึ่งมีสวดมนต์ข้ามปีเพียงครั้งเดียว นี่ไม่ใช่โอกาสเลย บอกไปไหนต่อไหนไม่รู้

แล้วนี่เขาก็ร้องเล่นกันข้าง ๆ เรา นี่เดี่ยวเรา “นะโม” เขาก็โอ้ย ! โคโรนอะไรของเขา เขาใช้โอกาสปีใหม่แบบนี้ ใช้โอกาสปีใหม่ไปเที่ยวไปกินไปเล่น ไปตายเยอะมาก แต่ใช้โอกาสปีใหม่ให้ได้มรรคได้ผล ให้ได้ความเลื่อมใสศรัทธา แล้วศรัทธาก็ควรเป็นศรัทธาเลือนระดับ ไม่ใช่ศรัทธาเลือนลอย ศรัทธาเลือนเปื้อน ยกระดับศรัทธา...ขึ้นมา

เพราะฉะนั้น โอกาสที่เราจะได้เลื่อนความรู้ในความเป็นพุทธบริษัท “พุทธบริษัท” นี่ถ้ามีแต่ทำบุญ ๆ ใส่บาตร ทอดกฐิน ทอดผ้าป่า ไม่ได้เลื่อนให้ได้มรรคได้ผลอะไรขึ้นมาเลย โอกาสที่จะได้สัมผัสมรรคผลไม่ได้มีเลย อาตมาว่า เสียชาติเกิด เสียทีที่เกิดมาเป็น

มนุษย์พบพุทธศาสนา

อาตมานี้ก็ไม่นึกเหมือนกันนะ ตอนนั้นก็นึกแต่ว่า ประเพณีชาวไทย ๒๐ ปี ก็ต้องบวชตามเวลาโอกาส คนก็ถามว่า “ไฉน ! มึงจะบวชได้พรรษาไหมนี่” ก็บอก “อ้อ ! ต้องได้” พอบวชแล้วก็เรียนใหญ่เลย เรียนหน้าคูเลย เพราะโอกาสเรียนเราไม่มี ตอนจบ ป.๔ พอบวชนี้เรียนหน้าคูเชื่อไหม ! เรียนวันหนึ่ง ๒ สำนักอะวิชาเดียวกันนี่ เข้าเรียนวัดบางไกรใน บ่ายไปเรียนวัดบางอ้อยช้าง เพื่อจะดูว่าครูอาจารย์สอนเหมือนกันไหม ! (อ้อ ! ต่างกันลิบโลกเลย)

วัดบางไกรในหลวงตาแก่อายุ ๗๐ กว่า แล้วนักธรรมเอก บอก “คุณพยอม ! เรียนธรรมะไม่ต้องทำอะไร...ท่องหลักสูตรให้ได้ ท่องให้ได้ ! ท่องให้แม่นยำ ! รับรองจะสอบได้” โอ้โฮย ! ท่องบรรลัษยาวอด สมัยนั้นยังไม่มีไฟฟ้าที่กุฏิ เขียนไว้ที่บนเพดานทุกหมวดธรรม หมวดหิริโอตตปปะ สติสัมปชัญญะอะไรนี่ พอนอนก็ท่องเปิดไฟฉาย พอจำได้ก็ปิด พอนึกจะท่องหมวดใหม่ก็ฉายแวบพอดูก็ปิด ไปบิณฑบาตก็เขียนใส่ได้ฝาบาตร พอโยมใส่บาตรก็เปิดท่อง บางทีท่องเพลินไป แก่ใส่หมดชั้นแล้วแกบอก “หมดแล้วเจ้าคะ”

ใช้โอกาสตอนนั้น สวดมนต์ ๗ ตำนาน ๑๒

ตำนาน ๒-๓ พรรษานี้ได้ร้อนเลย หลวงพ่อ อายุ ๘๐-๘๑ ปี ท่านไปรับงานเขา งานแต่งงานบ้านใหม่ท่านไปไม่ได้ “คุณพยอม ! ไปแทนเราหน่อยเถอะ” เราก็ไม่ใช่โอกาสเห็นแก่ตัว เขาถวายมาก็มาถวายคืนท่าน ท่านก็ให้มาหน่อย ท่านเอาไว้หน่อย ที่นี้คงอื่นไปแล้ว... เอาหมดเลย ท่านก็เลยไม่ให้ไป ส่วนเราท่านก็ให้ไป

พอไปแล้ว เจ้าภาพไม่พอใจ “อ้าย ! ส่งพระเด็ก ๆ มา” แต่พอเราสวดตั้ง พระข้างหน้าเราแก่ทั้งนั้น เสียงไม่ออกแล้ว ก็สวดเสียงตั้งเจ้าภาพพอใจ “แหม ! องค์นี้สวดเสียงตั้ง” ก็เลยตอนหลังได้ถูกพ่วงหลวงพ่อก็ไปเราก็คงไป เขาเอา ๒ องค์เลย

บวชเรียน มีโอกาสไปหาครูบาอาจารย์

เออ ! ก็นั่งคิดดู แล้วตอนนี้ก็เลยใช้โอกาสบวชเรียนช่วงนั้นอะ เรียนไปเรียนมาแล้วก็หาโอกาสไปหาครูบาอาจารย์ เขาลือกันหลวงพ่อบัณฑิต เขาลือกันหลวงพ่พุทฺธทาสดี ก็หาโอกาสไปคุยไปสนทนา ไปฟังไปรับการอบรมจากท่าน จึงได้มีวันนี้ไง เพราะใช้โอกาสแสวงหาครูบาอาจารย์ที่ดีที่ยังมีชีวิตอยู่ หลวงพ่อชา ก็ไป สมเด็จพระพุทธิโชติจารย์ (ป.อ. ปยุตฺโต) ก็ไปจนท่านมาให้กำลังใจที่นี้ด้วย ท่านบอก “เห็นทำงาน

เหนื่อย ก็เลยมาให้กำลังใจ”

นี่คนเรานะวัยไหนที่มันควรใช้โอกาสอะไรก็ใช้ให้มันดี โอกาสหาความรู้ยาพลาต โอกาสหาความรวย ก็ไม่ควรจะอยู่อย่างยากจน แล้วไปรอทำบัตรคนจน... นี่ไม่เห็นด้วยเลย “อย่าเอาเงินบัตรคนจนรูดแล้วมาทำบุญวัดนี้ละ ธรรมดาไม่ชอบ” มันเป็นเงินภาษีเงินคลัง ถ้าเออ ! สร้างสมมาตั้งแต่สาวมาทำบุญ มาทำบุญตอนแก่ยินดีรับ ไม่ใช่ไปรูดปื๊ด ! เข้าวัดทำบุญ... ไม่ค่อยปลื้ม ! เอาเงินภาษีคนอื่นเขามาทำบุญ... ไม่ได้บุญเท่าไร

ฉะนั้น ใครที่ยังสาว ๆ อยู่นี้เก็บ ๆ ให้ดี อย่าเอาไปใช้สุรุ่ยสุร่าย อย่าใช้โง่ ๆ เขียนสระ อี ที่คิ้วตัวเดียว ๒ หมื่น เขียนแล้วต้องเอาเลเซอร์ลบออกอีก ๒ หมื่น คิ้วบ๊ออะไรใช้ไปตั้ง ๔ หมื่น “คิ้วปัญญาอ่อน”

นี่เก็บไว้บ้าง จะไปเสริม ๆ อะไร...เต้าเต๋อหนองไหล เออ ! สวยจะตาย นี่โอกาสเก็บไม่เก็บ ไม่รู้จักเก็บ

เอาละไม่รู้จะชาวพุทธไทยเรา เขาก็ถือนี้ ชายไทยวัย ๒๐ บวช เขาก็ถือโอกาสบวช พอบวชแล้วถือโอกาสเรียนโอกาสปฏิบัติ ถือโอกาสเผยแพร่ เมื่อเรารู้แล้วมันก็เออ ! จะโง่สักไปทำไมละ ก็เลยแต่งหนังสือเล่มหนึ่ง “ทำไมพระพยอมบวชไม่สึก” โอ้ ! สึกก็โง่

สิ เพราะว่าโอกาสที่จะสร้างบารมี มันไม่มีโอกาสไหน
ได้ดีเท่ากับได้บวช...ใช่ไหม ?

ไม่ต้องจ่ายค่าเทอมลูก ไม่ต้องเสียค่ากั๊ก ไม่ต้อง
ได้เสียค่านาฬิกาแพง ๆ ไม่ต้องไปเสริมสวย ไม่ใช่แหม !
๗๒ ไปดิ่งไหมดิ่งหน้าดิ่ง...ตายคาเตียงเลย

นี่บวชไม่เสียเวลาหุงข้าวต้มแกง บวชไม่เสีย
เวลาแต่งเนื้อแต่งตัว ไม่ต้องดูชุดนั้นชุดนี้ ไปไหนก็ชุดนี้
ตลอด เข้าวังก็ชุดนี้ ไปเทศน์ในรัฐบาลก็ชุดนี้ ไปปิณฑบาต
ก็ชุดนี้ ไม่ต้องมีจีวรลายสก๊อตมอสเดฟอะไรให้มันวุ่นวาย
มันเป็นโอกาสที่เราจะใช้เวลาหาผลรวมให้
ชีวิตในทางสะอาด สงบ สว่าง

ถ้าไม่บวช ไม่รู้ชีวิตจะหาकिनยังไ้ อาจจะแอบ
โก่งเขากินทำอะไรก็ไม่แน่ แล้วจะมีความสงบอย่างนี้
ไหม ! เตี้ยวลูกเขยกวน ลูกสะไภ้กวน เตี้ยวลูกเขย...เห็น
ไหมโยมลูกชายควมมีดทวงมรดกพ่อ ยายคนที่ดำนน้ำ
พริกถูกลูกสาวแย่งมรดก ฟ้องร้องอะไรก็ไม่รู้วุ่นวาย
ดำนน้ำพริกเหนียวแทบตาย พอรวยขึ้นมาวุ่นอีก

ไม่รู้เกิดมานี้โอกาสที่จะเป็นผ้าใคร พ่อใครไม่มี
แล้วก็สบาย ใช้โอกาสเป็นพระตลอดชีวิต เออ ! หา
โอกาสกันบ้าง อย่าแหม ! หากินแล้วก็ต่ำตมจมอยู่
กับมีบ้าน มีรถ มีของกินของใช้ เรือกสวนไร่นา ถ้า



บอกว่ามีแค่นี้พอแล้ว ไม่มีโอกาสจะไปหาต่อ

**พระพุทธเจ้า ตอนที่ท่านเป็นเจ้าชายสิทธัตถะ
ในวังเขาหาไว้ให้เต็มหมด ท่านก็ยังไปหาความรู้
เรียนต่ออีก ๑๘ ศาสตร์**

๑๘ ศาสตร์จบแล้ว ท่านบอกว่ายังไม่คลายทุกข์
ดี ยังไม่สนิท ชีวิตยังไม่เย็น ท่านก็เลยออกแสวงหา
เลื่อน หาโอกาสออกจากวัง ไปหาความสงบ ในป่าอยู่
ตั้ง ๖ ปี ท่านก็ได้เป็นพระพุทธเจ้า ถ้าท่านไม่ฉวยหา
โอกาสออกจากในวังไป ท่านก็จะได้เป็นเจ้าชายสิทธัตถะ
พอราहुล สิทธัตถะสามีพิมพา ไม่มีโอกาสได้เป็น
พระพุทธเจ้าเลย ถ้าท่านไม่หาโอกาสออกไป

นี่อย่างโยมนี้อาไม่หาโอกาสออกจากบ้านเลย
มีครอบครัวก็ถูกรั้วครอบครัวเลย นี่แม่ขามุดออกมา
ได้ ๓ วัน ๗ วัน เตี้ยวกลับไปมุดใหม่ก็ยังดี ได้รู้จัก
มุดเข้ามุดออกบ้าง ไม่ใช่มุดไปแล้วก็ไม่ได้ออกมาเลย
โอกาสออกไม่มี ทั้ง ๆ ที่เขามีโอกาสให้ ตัวเองไม่อยาก

ออกมาเอง โอ้ ! มันเป็นคน (ขอภัย) โง่เกินไปใน
การที่ให้ครอบครัวมันครอบไว้เกินไป

โยม ! อาตมาก็มานั่งคิดเหมือนกันนะ ถ้าอยู่ที่
บ้านก็คงสบายเรือกสวนไร่นา ธรธาบ้านช่อง ก็คงมี
อยู่สบาย ถ้าไม่คิดหาโอกาสออกมาบวชอย่างนี้ ป่าน
นี้ก็ไม่มีพระพยอม...ใช่เปล่า ! ก็มีแค่...ไ้ยยอมผัวไ้ฉัน
พ่อไ้ฉันไ้แค่นั้น เป็นเด็กนะ โอกาสเป็นพระพยอมแบบ
นี้ไม่มี เออ ! เสียโอกาสชาติเกิด เสียชาติเกิดที่
ไม่มีโอกาสได้ดิบได้ดีอะไรกับเขาเลย ได้มรรคได้
ผลอะไรกับเขาเลย

เอาวันนี้เอาแค่นี้ละ เปื่อหรือยัง ? (ยัง) เทศน์
ตั้งนานยังไม่เปื่ออีก เดี่ยวพรุ่งนี้ยังอีกกัณฑ์หนึ่ง ดู
หนังดูละครละแหม ! คอยติดตามตอนต่อไป ที่พระเทศน์
ตอนต่อไปไม่มา ไม่ติดตาม ได้ก็ไ้แล้ว ?

เราต้องข้ามก้าวความโง่ไปให้ได้ พุดมาเทศน์มา
๖ ข้ามแล้วนะ

๑) อย่าโง่โง่ให้เขาง่าย โง่ไปให้เขาง่าย ๆ

๒) อย่าโง่ หาความสุขผิด ๆ พลาด ๆ จนเป็น
สุขไหม้ สุขเกรียม สุขป้าง สุขเผา

๓) อย่าให้โง่เลี้ยงดูลูก จนลูกเป็นอัมพาต เป็น
ง่อย ทำมาหากินไม่เป็น ให้เขาสบายเป็นไขในหิน

๔) อย่าโง่ต่อกาลเวลา มันผ่านไป ๆ มันก็กินชีวิตเรา

๕) อย่าโง่ในทางหากินหากรรมหาเวรหาโก่ง

๖) อย่าโง่ในการให้เสียโอกาสของชีวิตที่ควรจะได้โอกาส ได้มรรคได้ผล ได้รู้เรื่องราว ที่ดีงามของพระศาสนา อย่าเสียโอกาสได้ดีงามกับเขาบ้าง ถึงไม่ได้มรรคผลอันล้ำเลิศหลุดพ้น ก็ไม่ควรเสียโอกาสได้ดีได้งามกับเขา อยู่ดีอยู่งาม กิริยามารยาทงาม พุดจาจตงามมันควรจะได้ไปบ้าง

นี่แม่ขาวจะตีมน้ำอะไร นี่ตีมให้ดังงาม แต่ต้องนึ่งนะ แหมเมื่อวันนั้นเมื่อวานก่อน ! แม่ขาวเก่าไม่บอก ปล่อยให้แม่ขาวใหม่เดินชดน้ำที่หน้ามูลนิธิฯ แล้วหลุดก็ไม่มี แกกกระดกเดิน นี่สั่งสอนบ้างแม่ขาวเก่า แม่ขาวใหม่เขาควรจะเดินงาม ไม่ใช่เที่ยวเดินตีม ยืนกิน เดินกิน ร่อนกิน ช้อนตักจานหล่น ไม่ได้เรื่อง จะกิน จะนอน จะนั่ง จะลุก จะคู้ อะไรขอให้มันดูงาม

นี่ขอให้สร้างความคิดงามให้ได้เยอะมากทุกปี ปีนี้ดีแค่นี้ ปีหน้างามกว่านี้อีก ดีกว่านี้อีก ถึงจะเรียกว่า “ปีใหม่แท้ !” มีปีใหม่ของเรา ถ้ายังโง่แบบเก่า แยะแบบเก่า เหมือนเก่า มันไม่รู้ก็จักเสียเวลาอีก เอาละเดี๋ยวจะได้พักสักรอบหนึ่งแล้วก็สวดมนต์ต่อ.



ตอนที่ ๓

๗. อย่าโง่...รู้เรื่อง “ธรรมสัจจะ”
๘. อย่าโง่...ต่อเรื่อง “สิ่งศักดิ์สิทธิ์”
๙. อย่าโง่...รู้เรื่อง “บุญ” ว่าบุญทำยังไง
๑๐. อย่าโง่...“หัวร้อน”

ปีใหม่ ! อย่าให้โง่กว่าปีเก่า

ที่แล้ว ๆ มา ก็พูดเรื่อง “ปีใหม่ ! อย่าให้โง่กว่าปีเก่า” ที่นี้ไม่ควรจะโง่ข้ามปี หรือโง่ติดตาม หรือให้ความโง่สืบทอดอำนาจครอบงำเราทุกปี ทุก พ.ศ. มันก็ไม่ไหว

ก็เริ่มต้นมาย่อ ๆ ก็มีเช่นว่า ไม่ควรจะโง่เลี้ยงดูลูก ปลอมให้ลูกเป็นนาย ตัวเองเป็นข้า จนลูกนี้แทบจะจิกหัวใช้ ไม่ยอมให้ลูกทำอะไรให้กินให้ใช้บ้างเลย อ้างว่าตัวเองเคยลำบาก ก็เลยไม่อยากให้ลูกลำบาก ก็เลี้ยงลูกเหมือนไข่ในหินเลย ไม่เคยฟังเคยเตือนกันบ้าง หรือจยที่ว่า “พ่อแม่ที่ไม่ดี เป็นเหมือนไฟริของบุตร”

มีหนังสือเล่มหนึ่ง ไม่ค่อยอ่านกันนะอะ “พ่อแม่...รังแกฉัน” อะไรพวกนี้ได้พูดไปแล้ว

แล้วก็โง่ต่อกาลเวลา โง่ต่อการทำมาหากิน ที่พูด ๆ ไปเมื่อ ๒ กัณฑ์ที่แล้ว ก็จะไม่ย่ำละ ใครไม่ได้มาก็ถือว่า ได้ตอนท้ายก็ยังมีดีนะอะ ดีกว่าไม่ได้สักตอนหนึ่ง

ตอนท้ายวันนี้ที่เราปรารภเรื่องที่มีข่าวใหญ่ตอนนั้น ที่เขาเรียกว่า “หม่อมอ้อย” ยก ๘ เหตุผลไม่เอา “บิกตู” เป็นนายอีกสมัย

นี่ของเขา ๘ ของอาตมาคราวนี้ ๑๐ (๓ กัณฑ์ รวมเป็น ๑๐) “๑๐ ไม่เอาความโง่” ๑๐ อย่างนี้ไม่ควรให้มันสืบอำนาจต่อไป แต่ในนี้ไม่ต้องอธิบายละนะ เขาเขียนมาให้ละเอียดมากเลยมีเรื่องอะไรต่ออะไร ที่เห็นมีเหตุผล ๘ ข้อ นี่มีบางข้อก็น่าสลดใจ ใครอยากได้ก็มาขอเขาก็อปปีก็ได้ มันแสดงใจหลายอย่าง เช่น มีอยู่ข้อหนึ่งอาตมารู้สึกเมื่อกี๊ที่พูดไปแล้ว ก็อยากจะเพิกเฉยไปเห็นเรื่องนี้เข้า มันก็ตรงกันพอดี

พวกเรารู้ใหม่ว่าตอนนี้ เจ้าสัว นายจีนที่เขา มีทุนสูง นี่เขาเข้ามาครอบครองแผ่นดินไทยหลายครอบครัว โดยใช้นอมินี แต่งงานกับคนไทยบ้าง แล้วก็มาซื้อที่เช่าที่ เมืองไทยนี่ไม่น่าเชื่อว่า มากมายมหาศาล เป็นสิ่งที่น่าตกใจ เพราะกำลังซื้อเขาสูง กำลังซื้อเรามันไม่พอ มันก็แย่

ตอนนี้ใช้คำว่า “เข้ามายึดหลายอย่าง” ที่เป็นอาชีพของเรา ที่เขาน่ากลัวเรื่องหนึ่ง คือ “ล้ง” มารับซื้อผลไม้เรา นี่ถ้าวันไหนเขาล้ม เราเหลือเน่าเลย เอาละไม่อยากไปเอะอะอะไรมากทางนอกนุ่น เอาตรงๆ นี่ไม่โง่ ๔ เรื่องในช่วงบ่ายนี้

(๑) ไม่ควรโง่เรื่อง “ธรรมสัจจะ”

(๒) ไม่ควรโง่เรื่อง “สิ่งศักดิ์สิทธิ์” จนชีวิต

แขวนไว้ด้วยการบนบานบวงสรวงอ้อนวอน โง่อ้อนวอน
ขอพร ขอนุ่นขอนี้กับสิ่งศักดิ์สิทธิ์ แล้วไม่ทำชีวิตสร้าง
อะไรขึ้นมาให้สำเร็จด้วยตัวเอง

(๓) “อย่าทำบุญโง่ ๆ” จนกระทั่งเงินบุญของเรา
ไปสนับสนุนมิชชันนารี ให้หากินกับศาสนาแบบเสียหาย

(๔) อย่าโง่...“หัวร้อน” โง่ในการไม่ควบคุม
อารมณ์ ปล่อยให้อารมณ์เดือดดาลฟุ้งซ่าน ชาติสมัย
โหดร้ายอำมหิตใจดำ

๔ โง่ วันนี้ไม่ควรให้มันครอบงำ สืบทอดครอง
เราอีก ๓๖๕ วัน เราควรก้าวข้ามมันไปให้ได้ เอาเริ่ม
ต้นข้อแรก

๓) อย่าโง่...รู้เรื่อง “ธรรมสัจจะ”

“ธรรมสัจจะ” คืออะไร ? ถ้าใครเคยฟังเทศน์
ชุดดังที่สุด ที่อาตมาเทศน์ไป ได้ไปเทศน์กับครูที่โคราช
๔ ม้วนนั้นนะเขาบอกขายได้ ๔๐ ล้านตลับ แล้วก็
เหตุให้ดังที่สุด ชุดนั้นใครเคยฟังไหม ? ชุดธรรมสัจจะ
ที่เขาบอกกรอวังจากโคราช ๓ ชม.ครึ่ง ถึงกรุงเทพ เทป
ยังเหลืออีกครึ่ง ชม. ผู้โดยสารไม่ลงบอกขอให้เปิดให้
จบ นั่งฟังกันจนจบมันเป็นกันถึงขนาดนั้น



สมัยที่ไทเป คุณสมัคร สุนทรเวช...ดัง ! ก็มีเด็ก
ขายพวงมาลัยขายหนังสือพิมพ์ เขาก็เอาของอาตมา
กับของคุณสมัครนี่เดินตระเวนขายบนท้องถนน สมัยนั้น
คุณเกรียงศักดิ์ ประครองวงษ์ เมื่อวานนี้มาทำบุญ ๕,๐๐๐
บาท แล้วพูดมาคำหนึ่งว่า ผมมีวันนี้ได้ ที่ฐานะวันนี้ดี
ได้ ก็เพราะอาตมาเทศน์เรื่องนั้น

ฉะนั้น วันนี้มาย้อนนิดหนึ่ง แต่ว่าจะเน้นที่ยังไม่
เคยพูด ในมุมต่าง ๆ “ธรรมสัจจะ” แปลว่า **สิ่งที่มันเกิดขึ้นจริงเฉพาะเรื่อง เฉพาะกรณี เฉพาะยุค เฉพาะสมัย** มันไม่เป็นสัจจธรรมตลอดไปนิรันดร์ มันเกิดขึ้นจริงอยู่ ใช้ได้ และชัดเจนเฉพาะยุคหนึ่ง สมัยหนึ่ง แต่แล้วมันก็พอไปอีกยุคสมัย เปลี่ยนคนเปลี่ยนอะไร มันก็ไม่ใช่เป็นอย่างที่เราเคยเห็น

อ่านแล้วหายใจ !

๑๑๓

มาเริ่มดูตรงนี้ ธรรมสัจจะที่มาจากในฐานะของไตรลักษณ์ คือ ความไม่เที่ยง ใครจะมานึกว่า อาชีพที่รุ่ง ๆ จะร่วงตกอับ ถึงขนาดไปไม่รอด นิตยสารติดอันดับอย่างของคุณดำรง พุฒตาล ก็อะไร...คู่สร้างสม สกุลไทย ศรีเรือน เดี่ยวนี้ปิดหมดแล้ว ใครจะนึกว่าบริษัทโกดัก พนักงาน ๒ แสนทั่วโลกปิดตัวตายสนิท

รุ่งเฉพาะยุคหนึ่ง ล่วงสมัยหนึ่ง ที่เรียกว่า ธรรมสัจจะในแง่ของไตรลักษณ์ คือ อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา หมดตัวตนแล้ว ที่เป็นเล่ม เป็นรูป เป็นก้อน เป็นชิ้น เป็นอัน สลายหมด

เมื่อ ๒ วันไม่ว่าจะได้ยินเรื่องนี้ อาชีพเกษตรกรเราถือว่า เป็นอาชีพหลักของเมืองไทย จึงใช้คำว่า “กระดูกสันหลังของชาติ” ตอนนี่เกิดอะไรขึ้นรู้ไหม ? ตอนแรกอาตมาเองก็ยังเพลอ ยังผิด สารภาพผิด คิดตำหนินายทุนกว่านซื้อที่ดินเป็นแสน ๆ ไร่ นึกว่าพวกนี้กว่านซื้อหมดคนจนจะทำยังไง

แต่พอฟังปราชญ์นักวิชาการอธิบายชี้แจงว่า เกษตรกรที่ดินแปลงเล็กไร่ ๒ ไร่ ๕ ไร่ ๑๐ ไร่ นี่ต่อไปจะอันตรายหายหมด นายทุนใหญ่จะซื้อหมื่นไร่ แล้วก็จะจ้างทำ ระบบเทคโนโลยีทุนเหนือชั้นหมด แม้โคโร

เครื่องจักร ทำนาที่ตั้งโรงสีเอง ผลิตปุ๋ยเอง ชาวนาทำได้
ไหม ?

รายละเอียดน้อยซื้อเขาอย่างเดียว แถมยังเจอ
ปุ๋ยปลอมอีก ต่อไปอยู่ไม่ได้ แล้วตอนนี้เกษตรกรไทย
กำลังจะร่วง พวกที่มี ๓ ไร่ ๕ ไร่ ลูกหลานไปทำงาน
อยู่บริษัท ห้างร้าน ราชการ ปล่อยตากับยายอายุ ๕๐-๖๐
ทำเกษตร พอยายป่วยตาไปเฝ้าที่โรงพยาบาล กลับ
มาไม่ได้รดน้ำ ๗ วัน ต้นไม้ตายหมด

นี่คือ ธรรมชาติจะ ที่มันไม่เที่ยงเลย เมื่อก่อนนี้เรา
ถือว่า อาชีพมั่นคง แต่เดี๋ยวนี้อ่อนแอจนคลอนแคลน
หนี้สิน ธ.ก.ส. ...เอาไปหมด

ฉะนั้น เดียวนี้ถ้าใครไม่ติดตามอาชีพร่วง อาชีพ
รุ่งให้ดี นี่มันจะรุ่งช่วงหนึ่ง ยุคหนึ่งสมัยหนึ่ง หรือไป
กับอีกคนกลุ่มหนึ่ง

ตะกี้พูดถึงว่าแปลงเล็ก นี่ต้องมีเฉพาะบุคคลนะ
มันเกิดเกษตรกรชนิดสมองติดเครื่องกรอง เขามี ๕ ไร่
แต่เขาทำเลี้ยงตัวได้ เลี้ยงครอบครัวได้

แต่เขาถามว่า มันมีสักกี่ราย...ร้อยละ ๑ แล้วพวก
ที่ทำ ๓ ไร่ ๔ ไร่ นี่เขาผสมผสาน ปลูกลั่นทำนี่ แล้วเขา
เกิดเอาตัวรอด แต่ร้อยละ ๙๐ ที่ไม่รอด แต่พอนายทุนซื้อ
พันธุ์ใหม่ไร่ จัดโซนนิ่งเลย ตรงนี้ปลา ตรงนี้ปศุสัตว์



เปิดไถ้วควาย ตรงนี้ผัก ตรงนี้สวนอะไร...พยุ่ง ไม่สัก
(พยุ่งต้นละแสน) รอ ๒๐ ปี แต่ทูนเขาพอ ไม่เดือดร้อน
อีก ปลูกไว้

เห็นไหม ! ถ้าเป็นรวมตัวกันไม่ได้ ยังของใคร
ของมัน แล้วยังดันทุรังว่า บรรพบุรุษอยู่มาอย่างนี้ จะ
ทำอย่างนี้ จะจนอยู่อย่างนี้ เป็นหน้อยอยู่อย่างนี้ แล้ว
มันจะไม่เป็นหนี้แบบเก่า ไม่จนแบบเก่า มันจนแบบ
ชนิดท่วมเลย หักลบกลบแล้วที่ดินราคาไม่พอกับหนี้

แหม ! เขาอธิบายวันนั้นอาตมานั่งฟัง ดึกก็ดึก
ง่วงก็ง่วง อยากจะนอน แต่แหม ! พอเห็นเรื่องนี้ตา
วาวเลยหลับไม่ลง เพราะเรากำลังทำอยู่ แล้วกำลังคิด
เห็นอยู่มันตรงเป๊ะเลย

ร้อยละ ๙๐ ที่ทำแปลงเล็กแปลงน้อยแล้วแจ้ง !
ไม่สามารถทำโซนนิ่งได้ แบ่งโซนไม่ได้ ถ้าขุดบ่อน้ำ



ลัก (สมมติมี ๕ ไร่) ขุดบ่อน้ำ ๓ ไร่ อีก ๒ ไร่ทำมา
หากินอะไร แต่ถ้าหมีน้ำไร่ ขุดบ่อน้ำ ๒๐๐ ไร่ ใช้เลี้ยง
ได้หมดหมีน้ำไร่ก็สบาย แล้วคนมีนิดเดียวไปขุดหมด
มันก็ตาย แต่ไม่ขุดไม่มีน้ำ ทำยังงี้ก็เสร็จอีก นี่พูด
ถึงธรรมสัจจะเรื่องหากินภาคเกษตรก่อน

โลกนี้ไม่เที่ยง

โอโฮ ! เห็นชัดมากนี่แหละ พระพุทธเจ้าถึงตรัส
“โลกนี้ไม่เที่ยง” ไม่มีอะไรเที่ยงแท้ถาวร นิรันดรตลอด
กาล เกิดขึ้นตั้งอยู่ดับไป ดี...รุ่ง ๑ สมัยหนึ่ง ล่วงไป
อีกสมัยหนึ่ง รอดไปคนหนึ่ง ตาย ๙๐ ไปไม่รอด

นี่ก็เลยทำให้เรามาคิดว่า อะไร ๑ ที่มันไม่เที่ยง
(เมื่อก็อยากให้คุณะนั้นเขากลับไปก่อน กลัวจะเทศน์
แสดงใจ) โยม ! สีเหลือง แดง นกหวีด มีอตบ แท้ตบ
รุ่งอยู่เมื่อก็ปีที่แล้ว ตอนนี้เป็นยังงี้ วันนี้เป็นยังงี้ ใคร
หือขึ้นมาสักเท่าไร

นี่เขาถึงบอกว่า ไข่มือบอะไรทั้งหลายที่มันเกิด
มันก็เกิดยุคหนึ่ง แล้วมันก็หยุดยุคหนึ่ง ถึงจุดที่มันเสื่อม
เปื้อ ซึ้งไม่เอาแล้ว นี่ก็ขอให้รู้ว่า “เราไม่ควรจะโง่กับ
เรื่องนี้เลย” ไปฝังหัวอยู่ข้างใดข้างหนึ่งแบบฮาร์ดคอร์
แล้วก็โง่ไม่ฟังข้างใดอะ ฟังแต่พวกเขานะ

สถานีโทรทัศน์ก็ โอ้ย ! พวกเหลืองก็ฟังแต่ชุด
เหลือง เจ้าพวกแดงก็ฟังแต่แดง เจ้าพวกแดงก็ฮาร์ด
คอร์บ้า ๆ เปิดกันดังหน้าวัดอาตมา บอกเขาไม่ฟัง เดือน
แล้วเดือนอีก เขาก็ไม่ฟัง

คนเขาโง่เรื่องติดข้างติดสี เจ้าพวก
ไม่พอใจก็ทุกข์ไป ฟังเขาพูดแล้วรำคาญ
เกลียดนั่งเกลียดอยู่นั่นแหละ ก็โง่เกลียด
โง่ชอบ โง่ชอบโง่เกลียด สมองเสียศูนย์
หมด

นี่ที่ผ่านมา ๔-๕ ปี เราโง่เรื่องนี้กันไปเยอะไหม ?
แล้ว ๖๒ นี้จะฉลาดบ้างได้ไหมนี้ อย่าให้ความโง่สืบทอด
อำนาจอยู่ในกระโหลกพิภพเรา ควรจะก้าวข้ามเรื่อง
รู้ไม่รู้เรื่องธรรมสัจจะเสียที ไม่มีอะไรหรอกที่มันจะรุ่ง
ไปตลอด

นี่ฟังเขาวิพากวิจารณ์ อย่าตกใจเชียวนะ เขา
บอกต่อไปอาชีพหมอ อาจจะรุ่งก็ได้ เราก็อ๊ะ ! คน
ก็เจ็บป่วยเยอะเหมือนกันนะ สุขภาพอนามัยมันก็ไม่
ดี ฝุ่นละอองมันก็เยอะ แล้วหมอก็ไม่จจะรุ่ง

เขาบอกเดี๋ยวนี้ทำหุ่นยนต์หมอ แล้วเอาหมอ
เก่ง ๆ เอาสมองหมอเก่ง ๆ ป้อนเข้าไปในหุ่นยนต์ แล้ว

หมอนี้จะรักษาเก่ง เพราะเลือกเอาแต่หัวหมอเก่ง ๆ

พวกประเภทหมอโหลยโท่ย เขาก็ไม่เอาป้อนเข้าไป หมอที่ทำคนตายหลายศพ เขาก็ไม่เอาป้อนเข้าไป เขาจะเลือกเอาแต่หมอที่หัวโปรท้ที่สุด แม่นยำในการรักษาชัดเจนที่สุด ใส่ ๆ หุ่น แล้วหุ่นนี้มันจะรักษา ยอดเยี่ยม บริการดี มันไม่มีอารมณ์เสีย เหมือนหมอจริง

หมอจริงนี่ต่อยกับคนไข้ก็มี ตะกบกับคนไข้ก็มี แต่ไอ้หมอหุ่น นี่มันทำหน้าที่ตามโปรแกรมที่เขาป้อนให้มัน มันก็จะฉลาดรักษาคนถูกใจ แล้วบริการได้ ๒๔ ชม. ส่วนหมอทั่วไป นี่ทำ ๘ ชม. ชักหัวเสียแล้ว คนไข้มาต่อชั่วโมงที่ ๙ ที่ ๑๐ ชักอารมณ์เสียแล้ว ก็ ไอคิวดี แต่อีคิวไม่ไหวแล้ว อารมณ์ไม่ไหวแล้ว

นี่มันเป็นยุคที่ไม่น่าเชื่อ ว่ามันจะเปลี่ยนแปลงอะไร ๆ ที่เคยคิดว่า ไอ้เนี่ยมันจะต้องรุ่งดีตลอด ใครจะนึก ว่ามหาวิทยาลัยที่เชิดชูการศึกษากันที่สุด ตอนนี้นำไปก็แห่งรู้ใหม่ แล้ววิชาที่ไม่น่าปิดก่อนเพื่อน ยกเลิกการเรียนก่อนเพื่อน เศรษฐศาสตร์ วิชาเศรษฐศาสตร์ นี่เขาบอก เรียน ๆ มันสู้ของจริงไม่ได้

บางคน นี่ถามพวกเจ้าสัวรวย ๆ ในปัจจุบัน นี่จบเศรษฐศาสตร์หรือเปล่า แล้วทำไมไม่ทำเศรษฐศาสตร์ตัวเองดี แล้วพวกที่จบเศรษฐศาสตร์เข้าไปนั่งรัฐบาล



ตั้งบาน ทำไม ! ทำเศรษฐกิจศาสตร์เศรษฐกิจแย่ ราก
หญ้าจะตายอยู่นี้ ก็เลยอวสานเศรษฐกิจศาสตร์

เมื่อก่อนนี้ “โอ้ย ! ลูกกูเรียนเศรษฐกิจศาสตร์” คง
จะทำให้บ้านเมืองเศรษฐกิจดีเฟลอ ๆ พวกเศรษฐกิจศาสตร์
นั้นแหละไปทำประชานิยม ไปทำประชารัฐ ไปออก
บัตรคนจน นี่น่ากลัวจริง นือยากพูดไม่หยุดเลยเรื่องนี้
เจ็บปวดกับไอ้บัตรคนจนจริง นี่มันเสียศักดิ์ศรีความเป็น
มนุษย์

นี่ ๆ เอาอีกแล้ว “บัตรคนจนจะใช้ได้ ๑ ม.ค.ที่
ยังไม่มารับ ให้ไปขอรับได้ที่ทีมไทยนิยมยั่งยืน จนถึง
วันที่ ๓๑ มี.ค.” ผู้มีรายได้น้อยกว่า ๒.๕ ล้านบาท คนจน
บ่าบอ นีโยมได้ยื่นไหม...ตอนรัฐบาลเขาตั้งใหม่ ๆ เขา
บอก “อีก ๔-๕ ปี จะไม่มีคนจน” นี่มันเพิ่มมาอย่าง
๔ ปีเพิ่มมา ๒ ล้านกว่าราย



ระวัง...ฟังตนเองไม่เป็น

นี่บอกไม่รู้ณา อาตมาหวิวใจ เมื่อได้ยินเด็กวัยรุ่นเขาพูดว่า “เฮ้ย ! มึงมีจะกิน ก็ใช้ ๆ ไปเหอะ เตี้ยวแก้มึงก็ไปทำบัตรคนจนก็เรียบร้อย ปู่กู ตาย่ายายกูได้มาเพียบ” เขาก็จะเอาปู่ย่าเขาเป็นตัวอย่าง คนไทยก็จะอ่อนแอ ไม่ฟังตนเองคำสอนว่า “อตฺตา หิ อตฺตะโนนาโถ” ตายเลย ฟังตนเองไม่เอาแล้ว

ฟังรัฐบาล เตี้ยวรัฐบาลเลียง เตี้ยวรัฐบาลให้บัตรเตี้ยวกูก็รูตสบาย ยังนี้ก็อยากจะประท้วงใครไปรูตบัตรคนจน นี่ไปรูตมาแล้วมาทำบุญวัดนี้...ไม่รับ เสียศักดิ์ศรี เอาเงินภาษีมาทำบุญ นี่ไม่ได้

จริง ๆ นะอยากจะตอกย้ำเรื่องนี้เล็กໂง ภูมิใจในบัตรคนจนกันเสียที ได้ไหม ! ทำไมเพลงเมื่อก่อนมันร้องยังไฉนะ “คนจนผู้ยิ่งใหญ่” ไฉ้ไหม ? เตี้ยวนี้คนจนทำไม...รวยกันใหญ่แล้ว เพิ่มกันใหญ่ เพิ่มคนจนกันใหญ่

ประเทศไทยรวยคนจน แต่เศรษฐกิจก็เป็นกระจุกแต่จนนี่เป็นกระจายเลย มันเป็นเรื่องที่น่าอณาถใจว่าทำไมความนิยมมันไม่เที่ยงแท้อยู่เหมือนเดิมหรือเมื่อก่อนความเที่ยงแท้ว่า “ศักดิ์ศรีของเราไม่ขอใครกิน” เพราะการขอเขากินมันเหมือนไม่ใช่มนุษย์ละนะ

เปิดไถ่มันต้องรอเจ้าของให้กิน หมาแมวนี้ แต่
แมวบางตัวมันก็ฉลาดนะ มันหาหนูกินของมันเอง แมว
ยังพึ่งกินเองยังหากินเองได้ แล้วคนทำไมล่ะ แล้วประมาท
เลินเล่ออะไร...อยู่มา ๔๐-๕๐ ปี ปล่อยให้จนอยู่ได้ มัน
ควรจะหายจนตั้งแต่อายุ ๓๐-๔๐ ปีนั่น นี่ ๕-๖๐ ปี ยัง
เป็นคนจนของประเทศอยู่อีก ยังไปรอรับบัตรคนจนอยู่
เจ้าคนอยากจนก็เยอะ ไปแย่งคนจนกินอะ

นี่กรมบัญชีกลางแจ้งสามารถใช้เงินในบัตรได้
เทวดาไม่ได้ส่งมาให้ เขาต้องออกเหงื่อออกแรง ทำ
ไร่ทำมาค้าขาย รับราชการ แล้วเงินเดือนหักจ่ายเข้า
คลัง แล้วก็หมุนเงินคลังมาแจกคนจน

ไม่รู้บัตรคนจน นี่มันพึ่งมี เมื่อก่อนมีไหม ! แต่
ถ้าอีกระยะหนึ่งบางประเทศที่ทำเช่นนี้ สวัสดิการแห่งรัฐ
เจ๊งมาหลายประเทศแล้ว เงินคลังเกลี้ยงหลายประเทศ
แล้ว นี่เรากำลังเดินตามรอยเขา ไม่สนใจคำสอนเลย
“อตัตา หิ อตัตะโน นาโถ”

นี่ตกปลากินเอง กับเอาปลาไปให้เขา
กิน เขาสอนมาตั้งนานว่า สอนให้เขาตกปลา
เลี้ยงปลา เขาจะได้มีปลากิน ไม่ใช่แค่แจกเสร็จ
แล้วไปให้เขากิน เขาก็จะไม่รู้เลี้ยงยังไง ตก
ยังไง แกงยังไง

เจ้าแบบนี้เลี้ยงประชาชนในประเทศให้อ่อนแอ
ต่อไปศักยภาพในการสร้างพึ่งตนเองจะไม่มี สร้าง
ความสุขก็จะไม่เอา แต่จะแสวงหาความสุข เดี่ยวไป
หาหนุ่นหานี้ หาความสุขไปว่อน ๆ ไปหมด แต่ไม่ยอม
สร้างความสุข แล้วก็ไม่ขยายความสุข แผลความสุขให้
มันครบ ๓๖๕ วัน จะสุขมันเฉพาะวันปีใหม่ นี่มันไม่ได้

**เอ้าโยม ! นั้นธรรมส์จะ เรื่องความไม่เที่ยง
เรื่องไตรลักษณ์ นี่มันน่าคิด**

สังคมนาสนา

ทีนี้ มาดูเรื่องศาสนาบ้างละ “สังคมนาสนา”
สังคมนาสนานี้มันวิปริตถึงขั้นที่เรา มันเป็นมาได้ยังงี้
แบบนี้ได้ยังงี้ สิ่งที่เราจับไม่ได้ เมื่อก่อนเขาไม่รับกัน
เขาถือว่าเป็นมิจฉาทิฐิ

เดี๋ยวนี้ยอมรับหน้าตาเฉย มาถึงสังคมนาสนาที่เหลื่อม
ล้ำกันที่สุด สังคมนาสนาที่เหลื่อมล้ำกันที่สุด ใครมีอำนาจ มี
ตำแหน่ง มีผลประโยชน์ ทำผิดก็เหมือนไม่ผิด เรื่อง
หน้าจะจบก็ไม่จบ...เย็นเยื่อ เป็นงานอาภูล คดีล้นโรง
ล้นศาล

นี่ถ้า ป.ป.ช., ป.ป.ท. ถูกถอดจะยังงี้กันนั้นะ เมื่อ
ก่อนนี้ความเชื่อถือความเชื่อมั่น ในขบวนการจัดการ

คนโก่ง นี่มันขึ้นปรี๊ดไป ๘๐-๙๐ เปอร์เซนต์แล้วนะ
เมื่อตอนเริ่มกันใหม่ ๆ

ตอนนี้เหลือเท่าไร...ตอนนี้โยมว่าเหลือเท่าไร
โดนแคนาพิกาหฺรุ ก็ไป...เยอะแล้ว ศาลเคิลก็วิพาก
วิจารณ์กัน สมัยก่อนนี้ไม่มีใครแตะนะวิพากวิจารณ์ศาล
เดี่ยวนี้กล้าจะถอดกัน ขณะที่จะตัดสินเรื่องนาพิกาจะ
ลำบากกัน เห็นไหม !

นี่มันเป็นเรื่องที่ไม่รู้แน่ ใครยังโง่สวนกระแสนสังคม
ที่เขาก็กสามารถวิเคราะห์วิจารณ์ได้ก็ลำบาก ยุคหนึ่ง
เราเคยเชื่อมั่นเกิดทุนสิ่งนี้ว่า “พึงได้” ต่อไปนี่มันชัก
ลำบากเสียแล้ว ชักเอาอะไรแน่ไม่ค่อยได้เสียแล้ว

นี่อนิจจังไตรลักษณ์ มันขยายไปถึง
กระบวนการยุติธรรม ทางสังคมศาสนา
ศาสนาที่เมื่อก่อนนี้ เรื่องอย่างนี้เขาไม่เอา
เขาไม่รับ

เดี่ยวนี้เกิดอะไรขึ้นมา ไม่น่าเชื่อไปขโมยศพ
เด็กทำไสยศาสตร์ แล้วบางทีก็เขมรบ้าง บางทีก็พระ
ทำเสียเองก็มี หลวงตาไปจ้างหาศพเด็กทารกมา นี่เรื่อง
ไม่น่าจะเชื่อ ก็ไปเอามาทำ ทำให้ศาสนาที่ไม่รู้จะอยู่ยังงัย
แล้วมันก็มีเนืองอกอะไรขึ้นมาที่พูดกันแล้วพูดอีกว่า

ศาสนาที่มันเป็นพิธีกรรมมันต่อเติม เสริมส่ง มันเป็นเรื่องออกออกมาได้เรื่อย ๆ เดี่ยวนี้เขาก็คิดงอกอะไรต่ออะไรกันขึ้นมา ว่า “**ทำอย่างนี้จะได้อย่างนั้น ทำอย่างนั้น จะได้อย่างนี้**”

เมื่อก่อนนี้เราก็ได้ยินแต่หลวงพ่อโสธรดังองค์ เดียว เดี่ยวนี้เอาแล้วหลวงพ่อทันใจ หลวงพ่อสมหวัง มากันใหญ่เลยตอนนี้

*ใครอยากได้อะไรทันใจ ไปวัดหลวงพ่อทันใจ
ใครอยากทำอะไรสมหวัง ก็ขอไปหาหลวงพ่อ
สมหวัง*

ต่อไปก็จะมี “หลวงพ่อป้อนให้” เอ็งไม่ต้องทำอะไร...เดี๋ยวหลวงพ่อป้อนให้ จะสร้างที่นี้สักองค์ดีไหม... โยมอะไรก็ 모르 ซึ่งมันไม่เคยมีมาก่อน มันก็อกขึ้นมา อกขึ้นมาแล้วก็เป็นเรื่องโอ้โฮ...โง่ !

พึ่งน้ำมนต์

โง่ ! เสียจนไม่รู้จะพูดว่ายังไง เช่น ไปให้พระ ทำน้ำมนต์ให้ดื่มเป็นขัน ๆ บาตร ๆ แล้วเด็กตายอะไร อย่างนี้ เขากินจนสลั๊กน้ำมนต์ น้ำมนต์เลยกลายเป็น

น้ำพิชไป

นี่เคยคิดว่า **พื้งน้ามนต์** แล้วไปทำชะเกินเหตุ
ตอนนี้ไม่นึกนะ เรานึกว่า สิ้นสุดแค่เณรแอ ที่บวช
แล้วแกไม่ยอมเรียนนักธรรมตรี-โท-เอก แกไปเขมร
ไปเรียนเสกกุมาร ยาแฝดเสน่ห์อะไรต่ออะไรไม่รู้ แล้ว
เดี๋ยวนี้แกติดคุก เขาบอกว่าผงอิทธิเจ กุมาร เสน่ห์
อะไรไม่รู้ทั้งเกลื่อนเลย เพราะทำไว้ตุนไว้เป็นกुरुสเลย
เป็นโกดังเลย ตอนนี้เอาไปทั้งหมด เหมือนตอทั้ง
อะไร...จตุคามรามเทพอะนะ ทั้งบานเลยเหมือนกัน
ตุ๊กตาลูกเทพตอนนี้ก็ทิ้งอีกแล้ว เป็นขยะอีกแล้ว

นี่คือกรรมสัจจะที่เกี่ยวกับเรื่องความเชื่อเรื่อง
ศาสนา มันไหลไปเรื่อย ถ้าเราไม่เลิกใจ ไม่มาพึ่งเทศน์
ฟังธรรมบ้าง มัวแต่แค่ทำบุญ ตักบาตร ทอดกฐินผ้าป่า
เมื่อกี้หมอเหวงเขาบอก หลวงพ่อไม่เจ็บไม่ป่วยไม่
เท่าไร ! สติปัญญาสำคัญ นี่แกพอใจทอดผ้าป่ายก
ระดับแผ่นดิน แกบอก **“ไม่เคยฟัง”**

สร้างสุขกับหาความสุข

นี่โยม ! คนเรานี้แหละถ้าวัน ๆ หนึ่ง สมองไม่ติด
เครื่องกรองไม่ไตร่ตรองคิดนั่นทำนี่ อะไรให้มันดี ๆ
กว่าเก่าด้วยน้ำพักน้ำแรง สร้างมันขึ้นมาด้วยตัวเอง

เหมือนกับที่สร้างสุขนี้ กับหาความสุข หาบ้านเช่ากับสร้างบ้านอยู่ มันคนละเรื่องกันเลย

แต่สันดานคนไทยชอบหาความสุข ไปขอความสุข ไปอ้อนวอนหาสุข แต่ไม่ยอมสร้างสุขให้ตัวเอง ไม่ใช้เวลาสร้างความสามารถให้ตัวเอง ดึงาม ให้เป็นต้นทางของความสุข เพราะความดึงามมันเป็นต้นทางของความสุข เราไม่สร้างความดึงามให้ตัวเราเอง แล้วไปเที่ยวหาความสุขที่นู่นที่นี้ มันก็เหมือนที่เขาพูดนั้นล่ะ

“กินให้เขาดู กับเที่ยวไปดูเขากิน” อันไหนดีกว่ากัน “ทำให้เขาดู กับไปดูเขาทำ” มันอันไหนดีกว่ากัน เราจะหายโง่ได้ด้วยอะไร...เหตุ ๒ อย่างเท่านั้นแหละ

(๑) ฟังผู้รู้ เรียกว่า ปรโตโมสะ

(๒) โยนิโสมนสิการ ใครครวญเทียบเคียง
หยั่งลึก ตรึกตรองเอานั่นเอานี่มาเทียบมาเคียงกัน

นี่อีกอันหนึ่งโยม ! อยากจะฝากว่า ธรรมส์จะจากเรื่องสื่อ ตอนนี้อย่างไรในการบริโภคสื่อ เพราะสื่อที่ไม่เคยมีมาก่อนมันก็เพ็งมี

เดี๋ยวนี้เขาชอบเตือนกันว่าไง “ชั่วว์ก่อนแซร์



หรืออย่าแชร์ก่อนชั่ว” ยังไม่ทันชั่วเลยเรื่อง กูแชร์
มันแล้ว แชร์ไปพอผิดกฎหมายแล้ว แล้วถูกฟ้องอีก (เออ !
รุ่นนี้คงไม่พลาดแล้วนะโยมนะ...ไม่รู้แชร์ชั่วชั่วกับเขา
เท่าไรอยู่เฉยๆ ปลอดภัย)

แต่รุ่นใหม่ ๆ นี่เขาจะโง่กับเรื่อง
บริโภคนิสัย แล้วสื่อยุคนี้ โอ้โฮ ! มัน
เสียม นี่มันเยอะ แล้วถ้าบริโภคนิสัยโง่ ๆ
ไม่รู้จักเทียบเคียง

อาตมานี้จะดูหนังสือพิมพ์จะดูหลายฉบับ แล้ว
ต้องดูฝ่ายไหน ๆ เจ้าเล่มนี้มันฝ่ายหนึ่ง แนวหน้าฝ่ายหนึ่ง
เจ้าเล่มนี้มันก็ฝ่ายหนึ่ง อย่าไปอ่านเล่มเดียว เดียวน้ำหนัก
हुเอียงไม่เท่ากัน เดียวยุ่งเลย...ยิ่งทุกวันนี้ เพราะเขา
ไปบริโภคนิสัยฝ่ายเดียว

เหมือนศาสนาที่เขาเตือนว่า อย่าบริโภคนิสัย
อาจารย์แต่เพียงผู้เดียว ลองเทียบเคียงอาจารย์
อื่นดูบ้างว่า เออ ! ถ้าเทียบเคียงแล้ว ไม่เห็นคุณค่า
เท่ากับองค์แรก เราก็กลับมาทုံมเทกกับองค์แรกได้
แต่ถ้าเราพลาดละ องค์แรกพลาดละไม่มีตัวเทียบ
ตายเลย

เพราะฉะนั้น เขาจึงบอกว่า พระพุทธเจ้าตรัสว่า อย่าเชื่อแม้แต่เป็นครูบาอาจารย์ของเรา แม้แต่จะเป็นครูของเรา “มา สมะโณ โน คะรุติ” อย่าเชื่อว่าเป็นอาจารย์จะสอนถูกทุกเรื่อง เพราะอาจารย์ที่บิณฑสันเด็ก ผิดบ้างไหม ?

ผลของการฟังและการเทียบเคียงผิด

องคุลิมาล เสียผู้เสียคนช่วงแรก เพราะอะไร ? (เพราะอาจารย์) อาจารย์จะฆ่าแต่ใช้สมองหน่อย ให้มันไปฆ่าคน เตียวมันก็ถูกคนฆ่าเองแหละ คิดวางแผนฆ่าลูกศิษย์ เพราะมีลูกศิษย์มาฟ้องว่า “มันจะแย่งตำแหน่งอาจารย์” อาจารย์ก็เลยวางแผน

ตอนนั้นองคุลิมาลยังไม่ได้พบหลักธรรม องคุลิมาลไม่มีโยนิโสมนสิการ องคุลิมาลยังไม่ได้ปริโตโฆสะ ยังไม่ได้ฟังเทศน์ฟังธรรมอะไร องคุลิมาลก็เลยเสียผู้เสียคนไปพักใหญ่กว่าจะย้อนกลับมาเป็นอรหันต์ได้ นี่เกือบเสียโอกาส

เพราะฉะนั้น ก็ต้องฝากบอกพวกเราว่า ไม่รู้นะอาตมา นี้อยาก...ถ้ายังมีชีวิตอยู่ ยึดหลักที่หลวงพ่

พุทธทาสบอกว่า “ปีใหม่ ! อย่าให้โง่กว่าปีเก่า”

ทีนี้ มาไล่เบี้ยกันว่า เราโง่เรื่องอะไรกันมาก ที่ผ่านมาก็แล้ว ๆ มา นี่บางคนก็โง่ไปยึดอาชีพนี้ต้องอย่างนี้ ต้องทำมันไปแบบนี้ อาชีพมันจะร่วงแล้วตามกาลเวลายุคสมัยแล้วไปยึดครองอยู่ตรงนั้น ไม่เปลี่ยนใหม่หาตัวใหม่ตามยุคตามสมัย ตามสถานะกาล...เราก็ก๊แย่

ลองมาดูในฐานะทางการเมืองบ้างไหม...หรือไม่ได้ือยาพูดเลย หรือเอานิด ๆ แตะนิด ๆ นะ ยุคหนึ่งประชาธิปไตยก็บอกไม่มีใครเทียบนายอภิสิทธิ์ (ดร.มาร์ค) แต่วันนี้มาร์คบอกว่า ถ้าผมทำคะแนน ส.ส.พรรคต่ำกว่า ๑๐๐ ผมลาออก แล้วก็เกิดอะไรต่ออะไรกันบอก... พาพรรคถอย ก็เลยลาออกจากหัวหน้า นี่แล้วก็จะเกิดกลุ่มงูเห่า อะไรต่ออะไรกัน แล้วมันก็เกิดทุกยุคแหละ

ยุคหนึ่งหัวหน้าคนหนึ่งก็จะมีเรื่องภายในพรรคแตกกัน อะไรต่ออะไรกันกลุ้มรุม พรรคไหนจะไปจะมากัน การเมืองบางช่วงก็ อู้ฮู ! รักกันยังกับปาท้องไก่ติดแฝดกันแต่แพริบเดียว แตกกันแล้วอ้างว่าถูกดูถูกรังแกอะไรต่ออะไรก็ไม่รู้

บางยุคบางสมัยมันก็ดูตลกมาตั้งนานเนแล้วล่ะ แต่ว่าดูตลกมากดูตลกน้อย อะไรต่าง ๆ นี่ซึ่งมันก็ไม่ค่อย



มีอะไรที่จะไปบอกว่า “ไม่มีมิตรแท้ ศัตรูถาวร” นั่น
มันคือ ธรรมสัจจะ มายุคหนึ่งก็มาเป็นศัตรูกัน แต่ผล
ประโยชน์ลงตัวเมื่อไหร่ ก็เป็นมิตรกันไป ถ้าขัดประโยชน์
กันเมื่อไหร่ก็อยู่กับธรรมสัจจะ มันจะพลิกไปพลิกมา
เฉพาะเรื่องเฉพาะกาลลงตัวต่อสถานการณ์

จะพูดวิพากวิจารณ์ โง่...ของการเมืองบ้าง แต่
ก็มีคนกำราบพระไม่ควรยุ่ง แต่ขอพูดตามโพลก็แล้วกัน
ไม่ใช่พระพยอมพูด แต่โพลบอกว่า “โคตรแข็ง !”
นักการเมือง...โคตรแข็ง ! แข็งแบบโคตรเลย เรียกว่า

ไม่รู้ยุคสมัยไหน ๆ ก็เอาแต่อะไรใช้คำว่า
“อกหัก” เมื่อก่อนนี้อกหัก มันคือรักผู้หญิง เดียวนี้
นักการเมืองที่ไม่ได้เป็นรัฐมนตรี เขาบอก...อกหัก

“**นักการเมืองออกหัก**” โอ้ ! ไม่ได้ตั้งรัฐบาล นี่ตายทั้งประเทศ นักการเมืองฝ่ายรัฐบาลก็ตาย...ยังไม่ได้ทำงาน นักการเมืองฝ่ายค้านเขาก็บอก เขาทำงานไม่ได้ เพราะไม่รู้จักจะไปอภิปรายใคร จะไปเปิดเผยอะไร แนะนำอะไรเพราะรัฐบาลยังไม่มี

ตกลงว่า “**ตงงานทั้งฝ่ายที่เป็นรัฐบาล ตงงานทั้งที่เป็นฝ่ายค้าน**” เล่นกันฉลาดเกินไปแล้ว

ที่จริงนี่ “**ฉลาดเจโก**” นี่มันกลายเป็นฉลาดที่สร้างปัญหาให้ประเทศชาติ เพราะฉะนั้น เชื่อว่า คำนี้ของโพลที่ออกมา ต้องสร้างสติปัญญาให้นักการเมืองได้แน่นอน

คำว่า “**โคตรแข็ง !**” ตั้งรัฐบาลไม่ได้ มีประเทศไหนในโลก เขาบอกว่า น่าจะเป็นประเทศเดียวในโลกที่โง่ตั้งรัฐบาลไม่ได้ เออเนี่ย ! ถ้าพระพุทอย่างนี้น่ากลัวจะโดนหาว่ายุ่งการเมือง แต่ที่พูดตามโพล พูดตามข่าว ! คงพอได้มั้ง ถ้าโง่พูดแล้วมีเรื่องก็ขอรับผิดชอบก็แล้วกัน

ฉะนั้น เราอย่าไปนึกหวังอะไรกับพวกนี้จนหมด ! หัวปักหัวปำ กูละเชียร์กูละสนับสนุนอันนี้ พอมีงูตผิดหูผิดตา อะไรพี่น้องตามกันมา ดันทะเลาะกันเรื่องนี้ บางทีผิวเมียหย่ากันเลยนะ ไม่ได้ไปจ่ายค่าแต่งงานกับมันสักนิด ดันหย่ากันเพราะเขา

“...คิดดูแล้ว
ไม่รู้อะไรบ้าง มันจะสืบอำนาจทอด
ไปที่อายุคน ถึงจะพ้นความโง่...”



คิดดูแล้วไม่รู้ว่าความโง่มันจะสืบอำนาจ
ทอดไปถึงอายุคน ถึงจะพ้นความโง่ ชนิดเข้า
ข้างนั้นเข้าพรรคนี้ ออกพรรคนั้น ชมพรรคนี้นี้
ด่าพรรคนั้น เราต้องศึกษาเรียนรู้ให้เข้าใจ แล้ว
เราจะอยู่กับสถานการณ์ที่สบาย ๆ

อย่างน้อยก็พึงพลเอกเปรม เตือนดีนะ “**เห็น
ต่างอย่างเป็นมิตร**” อย่าเห็นต่างกันแบบเป็นศัตรู มัน
อยู่ลำบาก ถ้าในบ้านเราเห็นต่าง เราก็เป็นมิตรกันอยู่
ต่อไป ไม่ใช่ัวเห็นข้างหนึ่ง เมียเห็นข้างหนึ่ง โอ้อ้อ !
กูไม่นอนแล้ว ถ้านอนต้องถีบตกเตียง เมื่อก่อนนี่นอน
ประคองกอดแล้วกอดอีก เตี้ยนอนไปอยากจะถีบไป
ไม่รู้เรื่องอะไรเข้ามาแทรก ผีอะไรเข้ามาสิง นี่มันเป็น
ไปได้ถึงขนาดนี้

เอาละเรื่องธรรมสัจจะอยากจะพักเอาไว้ย่อ ๆ
แค่นี้พอหอมปากหอมคอ ว่าจะจริงจังอะไร ว่ามันจะ
เป็นนิรันดร์ตลอดไป มันคงเป็นได้ระยะหนึ่งพักหนึ่ง
ฉะนั้น จะแต่งกะใคร จะรักกะใคร ต้องให้นึกถึงธรรม
สัจจะว่า “มึงกับกูคงอยู่กันระยะหนึ่ง ไม่ตายจากมันก็
ตายจากเรา” แล้วยังมีมือที่ ๓ มายุ่งอีก

มันแล้วแต่เหตุปัจจัย แล้วธรรมสัจจะนี่มันจะเป็น

เฉพาะเหตุปัจจัย แต่สังขารมมันจะเป็นถาวรนิรันดรตลอดกาลของมัน

ฉะนั้น คนไม่รู้เรื่องธรรมสัจจะเลย นี่เขาเรียกโง่ ! ต่อธรรมสัจจะ ไม่ดูมันเฉพาะเรื่อง เฉพาะสมัย เฉพาะกรณี แม้แต่เรื่องนี้ใครจะนึกอะ เขาบอกว่า ที่เกิดสินามิ นี่ตอนมันจะเกิดเขาบอกน้ำมันจะต้องลงก่อนอ้อ ๆ... แล้วมันจะค่อยขึ้น แต่ตอนที่เกิดเมื่อ ๒ วันนี่ไม่มีलगอะไรเลยอยู่ ๆ ก็บึ้มขึ้นมาแล้ว เห็นไหม ! เราจะไปเรียนตำราเดิม แล้วบอกเจ้านี้

อย่าเชื่อว่า...มีแม่อยู่ในตำรา

“อย่าเชื่อว่ามีแม่อยู่ในตำรา” พระพุทธเจ้าตรัสพบว่า ตำรามันยุคหนึ่ง เรื่องหนึ่ง กรณีหนึ่ง แต่พอมาเรื่องภูเขาไฟมันไปอีกเรื่องหนึ่ง คนหัดเรียนรู้อย่างนี้จะฉลาดขึ้น จะไม่โง่เหมือนปีเก่า ไม่ใช่โง้ย ! น้ำไม่ลงกว่า “ไม่มาหรอก” ที่ไหนได้ลูกคลื่น...ตี๋ม ! ไม่มีलगอะไรเลย ไม่มีสัญญาณบอกเหตุเลย แล้วก็ไม่มีใครจะเตือนภัยอะไรเลย สร้างหอบเตือนภัยไว้...เสียเงินเปล่า

นี่หัดใช้สมองดูเหตุการณ์ ข้อมูลข่าวสาร แล้วเก็บมาให้ตกผลึกว่า “ต้องอย่างนี้” มันจริงเฉพาะเรื่องเฉพาะยุค เฉพาะสมัย เฉพาะกรณี มันไม่ใช่ตลอด

“ผ้ายันต์...แพ้ไม่เป็น” เป็นไง...หายทั้งผ้ายันต์
หายทั้งคนทำผ้ายันต์ใช่ไหม ? ทีมฟุตบอลอะไรที่เขาไปเอา
ที่แรกเขาก็ชนะ แล้วตอนหลังเขาก็แพ้ แล้วผ้ายันต์ก็
ผืนเดิมแหละ ผืนที่ตอนชนะนั้นแหละ นั้นมันชนะยุคหนึ่ง
พอไปอีกยุคหนึ่งอย่าไปเชื่อเขาผลิตอะไรขึ้นมาดีที่สุด

ใครจะไปคิดนะ ! อาตมาตอนเทพคาสเช็ทดัง เราก็
นึกว่าเทพนี้สุดยอดแล้ว ทำให้เราดังมีชื่อเสียง หนอย !
ตอนนี้เหลือเฟือบานเลย เขาเอามาคืนบาน เขาบอก
เครื่องไม่มีแล้ว อู้ฮู ! อัดไว้บานเลย แล้วเจ้าพวกบริษัท
ที่เขาเคยเอาไปอัดขายรวยละนะ เขาเอามาถวายที่ ๓
หมื่น ๔ หมื่น ให้ใครเขาก็ไม่เอา เขาบอกเครื่องไม่เล่น
แล้ว เดี่ยวนี้เขาเล่นอะไรต่ออะไรกัน

อ้อ ! มันธรรมสัจจะ เฉพาะเรื่อง เฉพาะยุค เฉพาะ
สมัย ถ้าเราตามเรื่องนี้ไม่รู้ไม่ได้สังเกต เราก็จะโง่ ! นึก
ว่าไอ้นี้ใช้ได้ หลงอัดมาชะบานเลย แล้วนี่ดูสิตอนนี้
หนังสือหนังสือ หน้าก่อนนั้นะวัดนี้ที่ซื้อที่ซื้ออะไรได้เยอะ
ขายเทพวันทีวัดนี้ได้วันละ ๘ หมื่น เดี่ยวนี้ ๘๐๐ ยังไม่
ได้เลย...จริง ! (๘ หมื่น เหลือ ๘ ร้อยยังไม่ได้เลย) โอ้ !
มันหายโหลดเลย มันเหลือเชื่อของพรรคนี้

ใครจะมานึกว่าเรื่องแบบนี้มันจะมากเกิดในโลก
ใบนี้เร็วเหลือเกิน เจ้าเด็กรุ่นหลังต่อไปเขาคงไม่รู้ละ

เทพคาสเซ็ทยังไ้ วิดีโอยังไ้ แล้วเขาจะรู้แต่เรื่องสมัยใหม่ของเขาเนี้ไปตลอด เอา ! ผ่านไปชะทีนะ

๘) อย่าโง่...ต่อเรื่อง “สิ่งศักดิ์สิทธิ์”

ต่อมาขอ “อย่าได้โง่ฟังสิ่งศักดิ์สิทธิ์เกินเหตุ” ปีที่แล้ว ๆ ที่ผ่านมาโยมว่า คนไทยยังโง่ฟังสิ่งศักดิ์สิทธิ์มากเกินไปไหม ? พระพรหมเอราวัณนี่อันดับหนึ่งไหม แล้วแกมี ๔ หน้า ๘ ลูกตา ตอนเขาเอาระเบิดไปวาง... แกเห็นไหม ? โดนคางแกบิ่นเลย แล้วแกจะให้ฟังอะไรเราได้ เออ ! ๓ รอบแล้วนะ

พระพรหมเอราวัณ รอบหนึ่งเจ้าคนบ้าเอาค้อนทุบแขนหักหมด ๔ แขนนั่นกันไม่ได้สักแขนหนึ่ง ไม่บีดเลย ปล่อยให้เขาทุบ แขนหลุด อีกครั้งรถชน สามระเบิด ๓ รอบแล้วนะ ว่าศักยภาพศักดิ์สิทธิ์ช่วยไม่ได้ แม้แต่ตัวท่านเอง แต่คนเขาก็กังไปอ้อนวอน “ศาสนาพุทธ...ไม่ใช่ศาสนาอ้อนวอน”

นี่เขามีศาลอะไรนะที่ว่า จริงไม่จริงก็ไม่วุ่นะที่เขาวิจารณ์ศาลอะไรนะ ศาลเจ้าพ่อกาโมอะไร ก็มีคนมารื้อไป เดียวก็มีคนมาทำใหม่อีกแล้ว เขาบอกขอหวยแม่่น แล้วคนก็วิจารณ์เจ้ามือหวยได้ดินจ้างให้มารื้อเขาว่า





แล้วศักดิ์สิทธิ์ทำไมมันไม่เล่นงานเจ้ามือห่วยอะ เออ !
มันไม่คิดอะไรเลย โยนิโสมนสิการไม่มี ก็เลยเชื่อพวกนี้
เชื่อจนกระทั่งปีที่แล้วนี่ ประมวลแล้วระหม่อม
ยายอะไร ป้าอะไร...เออ ! แม่นวล พี่นวล เคยได้ยิน
ไหม เคยได้ดูไหม โอ้โฮ ! เรื่องพวกนี้ พี่นวลที่เขารู้ว่า
ตั้งท้องลูกแล้วควายขวิดตาย ก็เอามาบูชามาเป็นทีฟุ้งกัน
แล้วไปเก็บศพตกน้ำตาย ผูกคอตาย เอามาทำพิธีเป็น
ทีฟุ้ง ตัวเขาเองนะว่าน้ำก็ไม่เป็น แล้วศพเด็ก ๆ ถูกลัก
กันเป็นโอ้โฮ ! หลาย ๑๐ ศพ นี่เอาไปทำสิ่งศักดิ์สิทธิ์
ให้เป็นทีฟุ้ง เลิกโง่ฟุ้งพวกนี้ซะทีเถอะ

จะบอกอะไรให้ที่ศาสนาพุทธสูญเสียใน
อินเดีย นี่เพราะคิดว่าพระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์ ศาสนา
อื่นเขายกกองทัพมา พวกนี้ไม่ได้ฝึกซ้อมฝึกสู้
เลย มัวแต่อ่อนวอนสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ผลที่สุดเขาก็
ตีแตกหมด อย่าไปพูดถึงศาสนาอะไรเลยเดียว
เขาจะหาว่า เราไปเอาเขามาเป็นศัตรูกันอีก

แต่ขอให้อธิบายว่า ที่ศาสนาพุทธเสื่อมสูญไป
เพราะชาวพุทธในอินเดียหลงใหลฟังสิ่ง
ศักดิ์สิทธิ์มากเกินไป ไม่คิดพึ่งตนเอง

เจ้าสิ่งศักดิ์สิทธิ์นี้มันก็อยู่ที่ใจมันท่วมเทเชื่อถือ
เขาบอกว่า แม้แต่ทหารจะไปรบทัพจับศึก เอาผ้าโจง
กระเบนแม่ไป ก็ยังว่า “รอดมาได้” หาว่าศักดิ์สิทธิ์ไม่รู้!
ก็เป็นพระชนิดหนึ่งของลูก คือ “พระในบ้าน”

คนนี่นะ ถ้าเขาเบาสักชนิดหนึ่งในประเทศไทยนะ
หันมาพึ่งตนเอง ฟังเหตุผล ฟังวิทยาศาสตร์ ให้มาก
สักนิด ประเทศก็จะเจริญ แต่ไสยศาสตร์ก็ไม่ได้ว่ามัน
จะเลวร้ายนะ

“สิ่งศักดิ์สิทธิ์” นี่มันแค่เครื่องอุ่นใจ ระหว่างอุ่นใจ
กับกำลังใจที่สร้างเองกับสิ่งศักดิ์สิทธิ์ช่วยประดับ
ประคองให้ อย่างไหนมันสัจธรรมที่มันคงดีกว่ากัน

ฟังสิ่งศักดิ์สิทธิ์

ถ้าเราไปมั่วรอที่ให้สิ่งศักดิ์สิทธิ์ช่วยให้กำลังใจว่า มีสิ่งศักดิ์สิทธิ์เลยมีกำลังใจ ถ้าไม่มีสิ่งศักดิ์สิทธิ์ก็หมดกำลังใจ แล้วยุคสมัยนี้เดี๋ยวก็มีรถคว่ำรถชน เอ๊ะ ! ทำไมคนนั้นไม่ตาย มีหลวงพ่отวดรุ่นนั้น มีหลวงพ่отวดรุ่นนี้ รุ่นนี้ก็เลยขายดีฟัง

วงการพระเครื่อง อาตมาไม่นึกเลยนะว่า เดี่ยวนี้อาชีพระเครื่องยังไม่รุ่งนะ อาชีพอื่นนี่รุ่ง เดี่ยวนี้โยมเห็นสังเกตไหมผู้หญิงผู้หญิง นั้งขายพระเครื่องยังกับขายปลาทุ กเลื่อนไปหมด เออ ! มันยุคอะไรนี้ นั้งขายกัน เดี่ยวนี้ชมรมพระเครื่องตลาดพระเครื่องไม่เคยมีมาก่อนเหมือนยุคนี้ละ ยุคที่เขาจำลือกันว่า สมเด็จโต... นั้นมันวิเศษนะ ก็ไม่มีชมรมพระเครื่องไม่มี แผงพระเครื่องไม่มี

เดี๋ยวนี้ตลาด อ.ต.ก. นะ เมื่อก่อนเป็นตลาดการเกษตร เดี่ยวนี้เป็นตลาดเกษตรพระเครื่องแล้ว

อู้ ! นึกไม่ถึงเลย อัจฉริยะว่าทำไมมนุษย์หันไปฟังสิ่งศักดิ์สิทธิ์ โดยไม่ฟังเหตุผล ไม่ฟังสมอง ไม่ฟังหลักธรรม นี่ที่หลักธรรมที่บอก “ทำให้เรารวย”

ระหว่างนางกวัก กับหลักธรรมในการขายของ โยมเอาไหนถ้าเป็นแม่ค้า ? (หลักธรรม) โอ้ใช่ !

(๑) ดูทำเลดี

(๒) มีคุณภาพของ

(๓) หน้าตาอารมณ์ แม่ค้าหน้าตาอารมณ์ขาย
พูดจาดี จะบ้ายเบี่ยงในสิ่งไม่มี ก็บ้ายเบี่ยงอย่างมีวิธี
จิตวิทยา เขาบอกแม่ค้าขายรองเท้าว๊ว ชาวนาตีนเขากาง
มาใส่แล้วคับทุกคู่ แทนที่จะบอก “แหมเสียตาย ! เที้ยว
นี้เบอร์ใหญ่ไม่ได้ติดมาเลย ขอมาดูเที้ยวหน้าละนะ”

ดันพูดไปได้ “ตีนมึงใหญ่อย่างนี้จะไปหาที่ไหน”
จะไปหาที่ไหนใส่ได้ เขาไม่เอาเท้าตบปาก...ก๊บบูญแล้ว

แล้วก็หากันจริงเลยนะ เตี้ยวนี้ไปที่ไหนนา...
บางที่ทุเรศ บางบ้านที่ใช้นางกวัก ก็ยังพอรับได้นะ
พวกที่ใช้ปลัดขิก โอ้อโฮ ! ทุเรศ เจ้าบางร้านเลวมากใช้
“โยนิ” โอ้อโฮ ! “อีเปื้อ” อย่างนี้ นั่งถ่างขาอ้าซ่า ชัด
ลูกตาอ้อย ! ดูแล้วเหนื่อยแทนชาวพุทธ ไม่รู้จะสอนได้
ยังงัเงให้เขาได้ฉลาดขึ้น

ทำยังงัเงให้เขาก้าวข้ามความโง่ เรื่อง
พั้งสิ่งศักดิ์สิทธิ์อย่างไรเหตุผล เอาแค่เป็น
กำลังใจนะได้ สิ่งศักดิ์สิทธิ์ไสยศาสตร์เขา
ก็ไม่ได้ถือว่า เลวร้ายนะ มันก็ดีกว่าอย่างอื่น
ที่มันเช่นอบายมุข





นี่ระหว่างสิ่งศักดิ์สิทธิ์กับอบายมุข ติดอบายมุขกับติดสิ่งศักดิ์สิทธิ์อันไหนจะเสียหายมากกว่ากัน (อบายมุขเสียหายมากกว่า)

แต่ก็มีบางรายโชโหม่ที่ไปเชื่อคนสนิทกัน มาเข้าทรงพ่อที่ว่าพ่อตาย แล้วพ่อต้องการให้ทำอะไร ๆ นี่ลูกชายกับเมียคนตายเสียไป ๓๐ ล้านให้ เชื่อว่า พ่อวิญญาณพ่อ เจ้าลูกนั้นเรียนสูงด้วยนะ แล้วผู้หญิงคนที่หลอกนะเขาเคยทำงานอยู่กับพ่อที่ตาย มันก็รู้ท่าทาง รู้กิริยาคำพูด รู้ลึกตื่นหนบาง มันก็เอามาพูด ๆ เขาก็เออ ! จริง ๆ จริงหมดเลย (ไม่จริงได้ไง มันรู้) เสรีจ ๓๐ ล้าน

ตอนนี้น้อง ๆ ๒ คนได้ดูข่าวโหม่ ! น้อง ๆ ๒ คนนี้เขาไม่เห็นด้วย เขาก็แจ้งตำรวจ แต่ผู้หญิงคนนั้นก็

ฉลาด ว่านี่ให้ด้วยความเสนาหา ให้ด้วยมันเหมือนกับ
จ้างไว้ไปช่วยให้ทำอะไร ก็เอาผิดเขาไม่ได้...เสียเปล่าๆ
เสียไปเปล่า ๆ นะ

สูั้ครั้งนี่...ชนะไหมหลวงพ่อ

เออล่ะโยม ! สมัยก่อนเขาก็ใช้สิ่งศักดิ์สิทธิ์ป้องกัน
บ้านเมืองมา รบทัพจับศึก แต่เขาไม่ได้ใช้แบบแขวนคอ
เขาใช้แบบจิตวิทยา โยมเคยรู้เรื่องไหม ! ที่พระพุทธรูป
ข้างในกลวง ตรงพระโอษฐ์นี่ไม่มีปิด เวลาทหารจะไป
รบทัพ เขาก็เอาทหารเข้าไปในโบสถ์ แล้วก็ถามหลวง
พ่อพระพุทธรูป “สูั้ครั้งนี่ชนะไหมหลวงพ่อ”

เสียงพุทธรูปตอบ “ถ้ามึงไม่กลัวชนะแน่”

เสียงที่ได้ยินพวกทหารที่เข้าไปอยู่ในนั้น มัน
ก็ได้กำลังใจ อีกเหิม ! ไม่กลัว...ชนะกลับมา “หลวงพ่อ
ศักดิ์สิทธิ์” ที่แท้เจ้าคนเขาเข้าไปพูดกับปากพระพุทธรูป

ก็มันสมัยหนึ่งมันก็ทำอย่างหนึ่ง พอสมัยนี้ก็แขวน
คอ อาตมาเคยล้อเลียนตอนเขาทำจตุคามแขวนคอ
อาตมาทำ “จตุคำ” ขนหมಕ್ಕก็กลืนเข้าคอเลย ชาย
ดิบขายดี อยู่พักหนึ่ง

นี่เคยล้อเล่นกับสิ่งศักดิ์สิทธิ์มาเยอะ เมื่อ ๒ วัน
นี้จะย้ายศาลพระภูมิ บางที่บางคนเขาก็ไม่กล้า กลัว

อย่างนั้น กลัวอย่างนี้ เลยบอกว่า “ไม่ประหลาดเลย”
คุณทองนี่เขาก็ไปช่วยยาย ยายก็ทำเรียบร้อยก็ชุดดิน
แล้วปรับใหม่

อาตมาก็เลยไปตบ ๆ คู่มือ ๆ “พระภูมิเจ้าที่
ตอนนี้เจ้าที่คนละคนแล้วนะ เจ้าของเดิมเขาขายแล้ว...
ขอยายหน่อย” เพราะตรงนี้จะปรับภูมิทัศน์ ก็เลยยก
ย้ายขึ้นไปข้างบน ก็ไม่เห็นมีอะไร ก็ไม่เห็นมาเข้าฝัน
อะไรว่า จะบีบคนบีบคออะไรยังงี้

บางคนก็แหม ! กลัวสิ่งศักดิ์สิทธิ์ชะเหลือเกิน เมื่อ
ก่อนเคยมีเขาเรียก “เจ้าพิธิ” ที่เขาจะทำพิธีตั้งศาล
มามอง ๆ รอบวัดนี้เขามาเดินเที่ยว “หลวงพ่ ! วัดนี้
ทำไมไม่มีศาลพระภูมิ ไม่ดีนะ ผมนี้เป็น...รับจ้างตั้ง
ศาลพระภูมิ”

ไฉ่ตอนนั้นเราเป็นพระหนุ่มไฟแรงเพิ่งพรรษา
ที่ ๙ ที่ ๑๐ (นี่มัน ๔๕ พรรษาแล้วนี่ ๗๐) ถ้ามาใหม่คง
ไม่พูดแบบนั้นอะ ตอนนั้นดันพูดไปได้บอก “ศาลพระภูมิ
จะมาช่วยอะไร ที่วัดของหายเรื่อย ๆ หมาก็หลายตัว
เห่าขโมยยังไม่อยู่เลย แล้วศาลพระภูมิเห่าไม่ได้ มัน
จะช่วยอะไรนักหนา” โอ้ ! เป็นเรื่องเลย ขึ้นพริบเลย
“ท่านคุณหมื่นอาชีพนม”

ไม่รู้ละ ! คนบางคนก็อยู่ได้อ่านาสิ่งศักดิ์สิทธิ์

ทุกอย่างจะเคารพไปหมด จอมพลวกตันไม้ อะไรที่มันออกมาแปลก ๆ ภูวาศักดิ์สิทธิ์หมด จนกระทั่งมีเรื่องที่เคยเล่าให้ฟังใช่ไหม !

เจ้าคนหนึ่งต้องเสีย เขาก็เข้าไปถ่ายข้างถนน ไม่ทัน เขาเสือกถ่ายข้างทาง เป็นกองเลย ถ่ายเสร็จ เขาก็อายไม่อยากให้ใครเห็นน่าเกลียด เขาก็ไปหากิ่งไม้มา...สม ๆ

เจ้าคนเดินมาเห็น “เอ๊ะ ! กิ่งไม้นี้ร่อยเฟ่งหักใหม่ ๆ สงสัยจะมีอะไรศักดิ์สิทธิ์” “เอ๊ะ ! ภูทำบ้างดีกว่า” ก็ไปหักมาสม ๆ กองพะเนิน นับถือกันแทบทั้งทางแถวนั้น วันหนึ่งข้างเดินมาเตะกิ่งไม้หมด เห็นกองแดง “โอย ! ภูบูชา” ไม่ไหว ! นับถืออะไรก็ไม่นับถือ “นับถือคนถ่ายต้องเสีย”

นี่มันเป็นไปได้สำหรับคนที่เห็นอะไร...น่ากลัว มันจะศักดิ์สิทธิ์ ถ้ามันไม่ศักดิ์สิทธิ์ มันจะไม่มี เดี่ยวนี้ใครสังเกตไหม ไ้มาลาย ล้าถนนเลยนะ ไ้มาลาย นี่พอคนเอาไปให้ ๕ ตัว เดี่ยวเถอะ ๑๐, ๒๐, ๕๐, ๖๐ ล้นถนนเลย

นี่มีอะไรตรงนี้นันล้นเข้ามาปั้มน้ำมันเขาอะ บอกวัดไปขนมาหน่อยสิ เราบอกไม่เอาไม่รู้จะเอามาทำไม เขาดันผ่าขนมาให้บานเลย แต่ดีไม่ต้องหาหญ้า

ให้มันกิน

แหม ! จริง ๆ นะมัลลายนีเยอะจริงนะเดี๋ยวนี
ไม่รู้หลวงพ่อนี้มาจากไหน เมื่อตอนอาตมาเด็ก ๆ ไม่มี
นะ เข้าใครที่เกิด ๖๐-๗๐ ปี เคยเห็นไหม ! มัลลาย
เยอะอย่างนี้ไหม ? (ไม่มี) มันเพิ่งมา มี ๕ ปี ๑๐ ปีนี้
แหละ ไม่รู้มาเกิดยังงี้ !

ต้นเหตุใครเป็นตัวต้นเหตุ ที่ทำให้มัลลายรกรบ้าน
รกรเมือง แล้วเดี๋ยวเดี๋ยวกี้แตกหัก คอหัก ขาหัก โอ้ย !
แล้วเจ้าพ่อก็ไม่ซ่อมเองด้วย ถ้าหาช่างซ่อมก็เสียตั้งค์
อีก เกะกะรกรบ้านรกรเมือง ถ้ายิ่งเ่งเรื่องนี้ สิ่งรกรบ้าน
รกรเมืองก็จะมีเรื่อย ๆ

แล้วจะรกรที่สุดอะไรรู้ไหม...ใครเห็นไหมไอน้ำ
เขี้ยวน้ำแดง ที่คนนี้จะขายอะไรขึ้นมาเอาแล้วน้ำเขี้ยว
น้ำแดง ไปไหว้สิ่งศักดิ์สิทธิ์ แหม ! เราอยากให้เด็กกิน
สักขวด เด็กหิวจะตายไม่ให้ แล้วไปให้อะไรก็ไม่รู้ ไม่
เห็นตัวเห็นตนอะไร แล้วก็ไม่เห็นยุบเลย มดขึ้นกินเต็ม
พอมันฟองดันขึ้นมดก็เข้าไป

แล้วถามจริง ๆ โยมสังเกตไหมมันเยอะขึ้นใหม่
แล้วที่อัศจรรย์ที่สุด อาตมาเกิดมานี้ เพิ่งเห็นระยะ ๕ ปี
บ้านคนในหมู่บ้านบางหมู่บ้าน นี่จะตั้งรูปฤๅษี พ่อแก่
อะไร นี่ลั่นออกมานอกถนนเลย เขาจะบูชา แล้วคนที่



ผ่านมาในชอยนั้นก็จะไหว้กันหมด พอเริ่มไหว้ ๒ คน
๑๐ คน ๒๐คน หัวชอยท้ายชอยไหว้หมดเลย

เจ้าของบ้านก็ภูมิใจ “ใครเดินผ่านไหว้บ้านกุ
หมดเลย” ที่แรกก็นึกว่าไหว้พวกพ่อแก่ ฤๅษี ไป ๆ
มา ๆ กุยืนมิ่งไหว้นี้หว่า (ไหว้กูมั่ง) เออ ! มันก็เลย
กลายไปกันใหญ่เลย

นี่เลิกโง่กับเรื่อง “สิ่งที่พึง” พึง...โง่ ๆ
กับสิ่งศักดิ์สิทธิ์จนไม่มีเหตุมีผล จนไม่คิด
พึงตนเอง “อัตตา หิ อัตตะโน นาโถ” นี่ไม่
ขลัง ไม่ศักดิ์สิทธิ์หรือโง่...ไม่รู้ละ ! อาตมานี้
ยังนึกอยู่ตลอดเวลาคำสอนพระพุทธเจ้า

พระธรรมกับพระเครื่อง

“พระธรรมกับพระเครื่อง ใครจะเฟื่องกว่ากัน”
วัดนี้ไม่ได้ใช้พระเครื่องเลย อาศัยความคิดที่พระพุทธเจ้า
ท่านตรัสนี้แหละ “พึ่งตนเองเข้าไป” พึ่งตนเองไปวัด
นี้ก็ใหญ่โตได้ โดยไม่ต้องมีพิฆเนศ ทำวรมหาพรหม
ไม่ต้องมีราหูอมมิตหน้าวัด ให้พระพุทธเจ้าเสด็จกลับ
มาจำไม่ได้ ใช้วัดท่านหรือเปล่า ใครอมวัดเรามิตแบบนี้
แล้วมีเยอะขึ้นนะราหูอมหน้าวัดมีเยอะขึ้น ตอนเราเด็ก ๆ
ยังไม่ค่อยมี มันเพิ่งมามีตอนยุคนี้ เจ้าเด็กยุคหลังเขา
จะโง่ตามเจ้าคนต้นคิด นี่น่าเป็นห่วง ก็ขอฝากไว้ว่า

“อย่าโง่ข้ามปีอีกเลย” ๖๒ นี่ขอให้หันมาพึ่ง
ตัวเองให้มาก พึ่งพระรัตนตรัย พระพุทธ พระธรรม
พระสงฆ์ที่เราพูดกันอยู่ตลอด

“พุทฺธัง สรรณัง คัจฉามิ : ขอถือเป็นที่
พึ่งในพระพุทธเจ้าของเรา”

“ธัมมัง สรรณัง คัจฉามิ : พระธรรมเป็น
ที่พึ่งของเรา”

“สังฆัง สรรณัง คัจฉามิ : พระสงฆ์ที่รอบรู้
แตกฉานเป็นที่พึ่งทางสติปัญญาของเรา”

น้ำ ! ช่วยกันข้ามพ้น ความโง่พวกนี้ให้ได้

๙) อย่าโง่...รู้เรื่อง “บุญ” ว่าบุญทำยังไง

ต่อมา ด้วยโง่ที่ ๓ ขอฝากเป็นห่วงเหลือเกิน เพราะเราเสียเงินปี ๓-๔ แสนล้าน ทำบุญให้กับศาสนา “ทำบุญโง่ ๆ”

สรุปปีที่แล้วผ่านมา ทำบุญแล้วติดคุก อายุ ๖๐, ๗๐ ปี ไปติดคุกเพราะทำบุญ เอาเงินสหกรณ์เครดิตยูเนียนคลองจั่นอะไรไปทำบุญ ทำไปตั้ง ๕,๐๐๐ ล้าน อะ แล้วตอนนี้ยังอยู่ในคุก ทำบุญแล้วผูกคอตาย ทำบุญแล้วดีเอสไอเข้าวัดอุ้มว้ายไปหมด เลิกทำบุญโง่ ๆ ได้บ้างก็ดีนะ แล้วเดี๋ยวนี้ยังสอนให้ทำบุญแบบโง่ ๆ นี่หนักแล้ว คำสอนเดือนเราให้ทำบุญ ๆ แต่ไม่สอนให้เราฉลาดก่อนทำบุญ

อย่างที่ตะกี้ในตอนชักผ้าป่า นี่ก็อยากจะสอนให้ฉลาดว่า “ไอ้แบงค์ ๑๐๐ แบงค์ ๑,๐๐๐ ที่มันไม่จากเรา...เราก็ต้องจากมัน” ก็ไม่มีเวลาทันอธิบาย แต่ขอให้รู้ว่า “เราทำบุญ เพราะเราหามาได้ ได้มาแบ่ง” เพื่อเราจะกันที่จะไปแย่งของใคร ขนาดของเรายังแบ่งของเรายังให้...ของใครจะไปเอาสละ

นี่ว่ามันต้องทำด้วยเหตุด้วยผล ไม่ใช่ทำบุญ อู๊ย ! เอาสวรรค์เอาวิมานอะไรก็ไม่รู้...แห่ม ! จำคาญคนที่

ทำบุญอุทิศฐานานนี้ ฐึ้ย ! รำคาญจริง ๆ เปิดบาตรคอยยัง
ไม่ใส่สักที (ยายคนนี้ทำเราเสียเวลาบิณฑบาต) ส่วนใหญ่
เป็นคนแก่ ๆ ประเภทหัวเก่า

ที่จริงนะที่เขาทำอย่างนี้ เขาเรียกว่า “จบ !” เข้าใจ
ไหม...ยกขึ้น ยกอะไรขึ้นจบ ! “จบ !” นี่เขาหมายความว่า
ยังงัย ? ไม่ใช่...จบ ! คือเอานู่นเอานี้ เอานั้นเอานี้
ให้รวย...ยังงั้น รวย...ยังงี้ ๆ

**“จบ !” คือ จันบริจาคพันธหนึ่ง แล้ว
จันจบจันไม่ยุ่งกับมัน แล้วไอ้พันธนี้ จันไม่
ไปอาลัยอาวรณ์**

มีหลวงตาอยู่องค์หนึ่งเคยหาเงินช่วยชาติ แล้ว
ก็ทะเลาะกับรัฐบาล คือ “แก่ให้แล้วแก่ไม่ได้จบ” แก่
ทะเลาะกับคุณชวน ตอนนั้นคุณชวนเป็นนายก

เพราะฉะนั้น เขาจบ นี่เขาบอกว่า “เอาละนะ ๕๐๐
นี้ สำหรับเราจบกันแค่นี้” ส่วนจะไปเป็นเสบียงให้เรา
ข้างหน้า ก็แล้วแต่เถอะ แต่เราจะไม่คิดไปหวังไปอาลัย
อาวรณ์ว่า “เอ๊ะ ! พระเอาของเราไปทำอะไร” ไปตาม
ตื้อตามถาม เหมือนคนที่สร้างเสาศาลาแล้วไม่จบอะ

ยายมาแก่สร้างแล้วก็จะยึดติดเสาคันของแก่
มาทำบุญก็ต้องนั่งฟังตันของแก่ ถ้ายายเฒ่ามานั่งก่อน
แก่ถึงอน...หาที่นั่งไม่ได้ นี่คือทำบุญแล้วไม่จบ ! เขาเรียก

ทำบุญแล้วไม่จบ ! ก็เลยยึดติดไม่จบ เหมือนกับคตินาฬิกาเห็นว่าจะไม่จบ !

นี่จริง ๆ นะคำอะไรที่เขาทำมาตั้งแต่ดั้งเดิม ความหมายเขาดีนะ แล้วฉันดูเล่ห์เหลี่ยมใส่กระเป๋านับ แล้วนับอีก ตรวจแล้วตรวจอีก ไม่รู้จะอยู่หรือจะหาย

เมื่อวานนี้ มีคนมาทำบุญพันใส่ขัน อาตมาทำงาน ไอล่มมันพัดปลิวหายไป “เอ๊ะ ! เราว่าในขันมันมีแบงค์ ๑,๐๐๐ อยู่ใบหนึ่ง”

ก็เลยบอกเจ้าเด็ก “เฮ้ย ! เธอลองขับรถไปดูสิ ที่หลวงพ่อกำลังทำอะไร...ตรงนั้น ๆ”

เขาไปหลายนาที่ ไปเจอ ! ตกอยู่ข้างทางน้ำเกือบจมน้ำ มันโผล่ขึ้นมา ลงไปในน้ำนิดหนึ่ง แบงค์ ๑,๐๐๐ ใหม่เอี่ยมเลย เจ้าของนั้นเขาจบแล้ว “จะไปไหนก็ไปช่างหัวมัน”

แต่อาตมา...นี่ยัง ก็มันเห็น ๆ อยู่ ถ้าทำเงินทำบุญเขาหายแล้วก็บอก “จบ !” มันก็ไม่ถูก ก็เลยได้กลับมา

ทำบุญ...อย่าให้มันค้างคาใจ

เราทำบุญ อย่าให้มันไปค้างคาใจ เจ็บใจแหม ! บางคนทำบุญหนึ่งเฝ้าพระ...ฉันไม่ฉันของฉัน



อันนี้ต้องฉันนะ อันนี้ต้อง...โอ้ย ! พรรณนานั่งเฝ้า ให้
แล้วยังหวง...ไม่ไหว นั้นหัดทำบุญแล้วจบ ! เสียหน่อย
อย่าไปคิดนู่นคิดนี่อะไรมันมากมาย แต่ต้องใคร่ครวญ
เสียก่อน ใคร่ครวญซะรอบคอบแล้วก็จบ ! แล้วก็ทำ
แต่อย่าไปหวังเอานู่นเอานี่กันมากมาย ไม่ต้องคิดเอา
ชื่อเอาเสียง เขาจะขึ้นป้ายหรือไม่ขึ้นป้าย เขาจะประกาศ
ชื่อหรือไม่ประกาศชื่อ ไม่ต้องไปคิดอะไรมันมาก ก็
จะได้ทำให้ชีวิตเรา นี่ทำบุญอย่างฉลาด แล้วอย่าลืม
นะที่อาตมา ที่ต้องลือกบุญ นี่เพราะเห็นโยมทำบุญ...
จึงเฝ้าเฝ้าเฝ้าจริง ๆ นะ

บางคนนี้จะมาให้เราทำนู่นทำนี่ จะมายุสร้าง
เมรุยังงี้ อาตมาบอกโยม ! ถ้าวัดสวนแก้วมีเมรุ โยม
เคยดูข่าวไหม...พระทะเลาะกัน ชกกันตายเพราะจัด

คิ้วสวดศพไม่เป็นธรรม องค์นี้สวด ๓ ศพมาแล้ว องค์
นี้ยังไม่ได้สวดสักศพหนึ่ง ก็ไปดำองค์ที่จัดคิว แล้วฆ่า
กันตายเมืองนนท์นี้มีวัดใหญ่อยู่วัด

เมื่อคืน อาตมาออกรายการคมชัดลึก ใครได้ดู
ใหม่ช่องของเดอะเนชั่น นั้นแหละวัดที่เมืองนนท์นี้แหละ
ที่พระที่คุมเมรุ จัดเมรุ จัดงานศพ นี่ถูกฆ่าตาย ถูกลูก
ศิษย์ของพระที่ไม่ได้ขึ้นสวด เขาวางกันอย่างนั้นนะ...
ชัดชะตายเลย ถูกตีชะตาย

ถ้าขึ้นวัดนี้มีเมรุ พระไม่ทำอะไร...แย่งผีกินกัน
เลยไม่เอา แล้ววัดนี้มีค่ายเด็ก...เด็กมาเข้าค่ายบ่อย แล้ว
พระไปติดสวดงานศพ ไม่มีใครดูแลอยู่อบรมเด็ก...ไม่
เอาดีกว่า

ถ้าใครตายไปวัดแถวนี้เยอะเยอะ ขอเว้นไว้สัก
วัดให้ยุ่งกับคนเป็น คนตายไปวัดอื่น แต่วัดนี้เลี้ยงคน
เป็นบานเลยดูสิ ๔๐๐-๕๐๐ คน แล้วมายุ่งกับคนตายอีก

คนตาย ก็ทำลายโอกาสคนเป็น ไม่เอา...ขอเว้น
เขาว่าเมืองนนท์เขาพูดกันนะ เมืองนนท์มีวัดนี้วัดเดียว
ที่ไม่มีเมรุเผาศพ ไม่มีศาลาสวดศพ อาตมาคิดตอนอยู่
สวนโมกข์ก็ไม่มีเมรุเผาศพ ไม่มีศาลาสวดศพ ก็เลย
เอาอย่างหลวงพ่อกุศลทาสมา ที่อื่นเขามีกันหมดนะ

มีโยมมาയാตมาหลายเที่ยวแล้ว อาสะใภ้อาตมา

นี่แกก็เสียชีวิตแล้ว แกพยายามแค้นให้สร้างเมรุให้ได้
ดีแกตายไปเสียก่อน...ใหม่ก็ยุ่ง เราเกิดไปเทศน์ที่ไหน
กลับมาแกสร้างเสร็จแล้ว...ช่วยเลย ! วัดนี้เลยไม่เอา
ไม่ให้มีเมรุเผาศพ ไม่สวดศพ พระให้ไปสอน

ศาสนานี้ไม่ได้อยู่ที่สวดอย่างเดียว
มันต้องอยู่ที่สอนให้มาก ถ้าไม่มีพระสอน
มีแต่พระสวดศาสนาจะฉลาดไหมคน...
คนในพุทธจะฉลาดไหม ? ไม่ฉลาดหรอก
เพราะสวดเอาฟังก็ 모르เรื่อง องค์สวดก็ 모르
คนฟังก็ 모르 ตาบอดจูงคนตาบอดลงคลอง
หลุดไปทั้งคู่ แต่ก็เสียเวลาไปทำกิจกรรม

นี่พิธีกรรมเรื่องบุญ...โง่ ๆ สรุปรูปแบบนี้โยม
เมื่อก็เคยพูดแล้วว่า “บุญต้องแก้วิกฤตการณ์” อย่า
เป็นบุญแค่เทศกาล

ปีใหม่ที่...ทำที่

สงกรานต์ที่...ทำที่

เข้าพรรษาออกพรรษา...ทำที่

เขาไฟไหม้บอก...โยมไปช่วยเขาหน่อย “เดี่ยว
ร้อออกพรรษาก่อน” (เทศกาลออกพรรษา)



มันไม่ได้เดือดร้อนเมื่อไหร่...ถึงได้ต้องตั้ง
กองทุนวัดนี้ไว้ ๔ กองทุน ไหนใครยังไม่ทราบเรื่อง
กองทุนบุญวัดสวนแก้ว ยกมือซิ...อ้าย ! เยอะอย่าง
นี้เลยเธอ

น้ำคือชีวิต

กองทุนธนาคารน้ำ เพราะในหลวงรัชกาลที่ ๙
ท่านตรัส “น้ำคือชีวิต”

มีคนเมื่อวานนี้มีคนเขาบอก “ทำไมวัดนี้ร่อนน้ำ
บ่อน้ำมันเยอะไปหมด”

ก็บอก “ปลามันจะได้อยู่ได้บ้าง” ถ้ามีแต่ลาน
วัด ปลามันอยู่ตรงไหนอะ เออ ! มีน้ำห่านมันอยู่บนบก
ได้ หมามันอยู่บนบกได้ แต่ปลามันอยู่ในน้ำ ดังนั้น จึง



ทำร่องน้ำไว้ทั่ว แล้วถัاردน้ำต้นไม้นี้ ถ้าน้ำไม่พอก็ตาย
อีก ก็เลยต้องมีแอ่งน้ำ

ฉะนั้น ก็เลยสร้างกองทุนธนาคารน้ำ สร้างแท็งก์น้ำ
ไป ๒๐ กว่าแท็งก์ ๓ แสนบาท ฐานมันอีกแสนหนึ่ง ตอน
นี้ก็หมดไปหลายล้าน เจาะบ่อบาดาล แก้มลิง หลุมขม
ครก ขุดบึงใหญ่ ๒๐๐ กว่าไร่ ที่สาขาकिनทร์บุรี แหม !
เขาส่งไลน์มาให้ดู...ดูแล้วก็ปลื้มเลย

โยม ! นี่ไอ้สวนแปลงใหญ่หนาแปลงใหญ่ของเรา
๓,๙๐๐ ไร่ ตอนนี้ออกอะไรไหมลองเดาสิ ! เเงะกำลัง
ออกช่อสะพรั่งเลย เมื่อปีก่อนน้ำไม่พอ พอทุเรียนออก
ดอกมา มันสลัดหมดเลยน้ำแห้ง น้ำไม่พอ ปีนี้เดี่ยวจะ
ให้ดูอัศจรรย์นี้ ๆ เห็นไหมดอกลูกเต็มไปหมดเลย จะต้อง
สอยทิ้งละนี่...มันตกเกิน นี่แน่นไปหมดเลย ลูกสะพรั่ง

เลยตอนนี้

ถ้าเรามาทำบุญเรื่องน้ำ มีน้ำกันไว้ นี่ทุกอย่างมันก็อยู่ดูสิ ! ตัดดอกลูกเต็มนี้เงาะ มังคุดก็เห็นมีอยู่ภาพที่เขาส่งมาให้ นี่มังคุดก็ออกดอกลูกเต็ม เอ้า ! นี่ ๆ ทุเรียนลองส่งให้คนข้างหลังลองดูบ้างสิ ! นี่ลูกใหญ่ ๆ ลูกเบ้อเริ่มเลยก็มีแล้วนะ อีกไม่เท่าไรก็เริ่มตัดได้บ้างแล้ว ถ้าทำบุญกันแบบนี้ที่ว่า “ซื้อที่ ๆ” แล้วก็ให้คนจนปลูก คนจนที่ไม่มีที่ทำมาหากินนะมันเยอะ

เลียน(เรียน)แบบ...วัดสวนแก้ว

วัดนี้ที่จริงนะเขาว่าเริ่มมีพระทำบ้างแล้วนะ ตอนนี้เลียนแบบไป ไม่สร้างโบสถ์ สร้างเจดีย์ สร้างงานสร้างอาชีพให้ประชาชน ตอนนี้ที่นครนายกมีมหาอะไรก็ 모르เขาว่า มาแรงมากองค์นี้ ปลูกมะปราง ปลูกทุเรียน ปลูกอะไร...สร้างโรงเรียนอาชีพให้ชุมชน

อันนี้สำคัญ ถ้าเมืองไทยเราแม้แค่สร้างโบสถ์วิหารเจดีย์ ทอดกฐินผ้าป่ากันไปวัน ๆ หนึ่ง คงไม่ได้อะไรเท่าไร

ตอนนี้ โอ้โฮ ! นี่ ๆ เจอแล้วโยมตอนนี้มังคุดที่กบินทร์บุรี ที่หนองนเรศ นี่กำลังออกดอกสะพรั่งเห็นไหม...มังคุด ตอนนี้ทุเรียนเป็นลูกอย่างนี้แล้วนะ นี่เขา

เพิ่งส่งไลน์มาให้ เดียวนี้ก็ดีอย่างนะ เราไม่ต้องไปตรวจ
งานที่นั่น เขาก็ส่งไลน์มา ๆ เราก็นั่งดูครีမ်ไปเลย มี
กำลังใจว่าฉันเถอะ จากการใช้เทคโนโลยีพวกนี้

ปีนี้ น่ากลัวจะทุเรียนเยอะอีก เพราะว่าดูแต่ละต้น ๆ
ลูกมันแน่นปีกละแล้วต้นมันก็งามมาก ปีนี้ต้นแดงมาก
ใบแดงยอดระย้าเลย

เอาละโยมเรามาทำบุญที่มันแก้
วิกฤตการณ์ อย่าทำแค่เทศกาล พระพุทธเจ้า
ไม่สรรเสริญคนทำบุญเยอะ คนทำบุญเก่ง
ทำบุญมากทำบุญถี่แต่สรรเสริญคนใคร่ครวญ
ดีแล้วนำออกให้ ทำบุญต้องฉลาด ทำบุญอย่า
ให้กระทบฐานะและโรคะแห่งตน ทำบุญยังง
ไปผูกคอตาย ถวายบ้านถวายที่ดินหมด แล้ว
ไม่มีที่อยู่ ลูกผัวด่าเข้าก็เลย ผูกคอตาย

๑๐) อย่าโง่...“หัวร้อน”

สุดท้ายจบ ! ด้วยโง่ที่ ๔ “อย่าโง่... “หัวร้อน”
โง่ในการไม่ควบคุมอารมณ์ ปล่อยให้อารมณ์เดือดดาล
ฟุ้งซ่าน ชาติสมัยไหนร้ายอำมหิตใจดำ



ตอนนี้ซึ่งโง่หนักเลย “โง่หัวร้อนโง่อารมณ์ร้อน” คือ โง่ในการไม่ควบคุมอารมณ์ ปลดปล่อยอารมณ์หัวร้อนออกมาตบคนเสริฟบ้าง ตบตะตึกผู้หญิงผู้หญิง ทั้งกระชากลากถูตบตีแบบทารุณ กระทั่งในที่สุด ก็โง่ทำอะไรให้กับจำนวิแล้วก็ทำให้บ้านเมืองเดือดร้อน ต่างประเทศก็เอาไปลงประณาม รัฐบาลเองก็หัวหมุน ไม่มีเวลาที่จะได้ทำงานบ้านเมืองให้เดินหน้า ก็ต้องมาแก้ปัญหาเจ้าพวกหัวร้อน

“หัวร้อน” ก็คือ หัวปัญญาอ่อน หัวโง่ ที่ไม่ควบคุมอารมณ์ ปลดปล่อยให้อารมณ์เดือดดาลฟุ้งซ่าน ซาดิสต์โหดร้ายอำมหิตใจดำ ขอแถมไว้เตือนนิดเดียว ว่า ก่อนนอนแผ่เมตตาบ้างได้ไหม ! เพื่อจะลดหัว



ร้อนหัวโง่ ไปเที่ยวตบเที่ยวตี แคร่รถเข็นบีบแตร
นิดเดียว ก็ฟาดกันบาดเจ็บล้มตาย

นี่เรียกว่า ตอนนี่ “อารมณ์หัวร้อน” นี่เป็นตัว
โง่ล่าสุดมีทุกวัน ก็ขอให้รู้สึกแผ่เมตตากันหน่อยนะ เย็น ๆ
ก่อนหลับก่อนนอน “ขอให้สัตว์ทั้งหลาย เป็นสุข ๆ
อย่าได้เบียดเบียน อย่าได้อาฆาตพยาบาท”

คนเรานี้ละ เขาบอกว่า ถ้าพอนึกถึงเมตตา นี่
มันทำร้ายคนยาก ไม่มีหอรกที่บอก “จงเป็นสุข ๆ”
ตอบ...ขาด “จงเป็นสุข ๆ” ตอบ...ผัวะ มันทำไม่ได้ เพราะ
สุขแล้ว เป็นสุขแล้ว มันจะใจเย็นขึ้น

ฉะนั้น ก่อนนอนก็แผ่เมตตากันซะหน่อย
ให้จิตใจมันค่อย ๆ คลาย ความร้อนรน ความเป็น
คนใจดำอำมหิต ถ้าไม่โง่ปล่อยให้หัวร้อน ถ้า
หัวร้อนขึ้นมาก ๆ เขาก็ยังมีสวมหมวก กางร่ม

แต่ว่าอย่าไปสวมหมวก ๓ ใบ แล้วเงินเดือน
ตั้ง ๓ แสนต่อเดือน เหมือนผู้ใหญ่ในบ้านในเมืองเรา
แหลม ! สวมหมวกตำแหน่ง ผบ. ตำแหน่งที่ปรึกษา
ที่ปรึกษานี้ ส.ว. ส.ว. อะไรต่าง ๆ

ยังงี้ยังงี้ไม่รู้...คนจ่ายเงินเดือนฉลาดหรือ
เปล่าไม่รู้ เอาเงินภาษีไปโปะเข้าไปพวกที่ ๓ หมวก สวม
หมวก ๒ ใบ ๓ ใบ

คนจนก็จนแทบตายใบเดียวก็จะมีสามหัว ร่มหมวกแทบจะไม่มีกันหัวร้อน แต่ว่าเขาหัวดีมาตั้งแต่ไหนไม่รู้ เขาได้สวมหมวกได้ ๓ ใบ จึงได้ไปเดือนละ ๓ แสน

ที่นี่ ก็ถ้าเอาภาษีของราษฎรไปจ่ายมาก ๆ ไปโปะคนที่มีหมวก ๓ ใบเยอะ ๆ อาตมาว่า ฉลาดไม่มากเท่าไรหรอก น่าจะเอามาแบ่งพวกที่ไม่มีหมวกจะสวมหัวกันบ้าง ค่าแรงไม่ก็สตางค์ เดือนหนึ่งไม่ถึงหมื่นแต่ซัดไป ๓ แสนนี่ แต่ได้ไปแล้วฉลาดก็ขอให้ไปแบ่ง ๆ กันบ้าง ไปสร้างบารมีซะ อย่าไปสร้างคดี ก็หายโง่ไปเองอะ

โง่ ! สรุปรวบยอดสุดท้ายนี้ถือว่า ในบรรดาที่โง่ ! ที่ผ่าน ๆ มา ๑๐ ข้อนี้ มันก็ยังไม่ร้ายแรงเท่ากับน่าเสียดายในความเป็นมนุษย์ โง่ ! เรื่องอื่นก็แยกอยู่แล้วล่ะ แต่โง่ ! ที่คิดแล้วเสียดายตัวเลข ที่มันสูญหาย เสียหายไปอย่างไม่สร้างสรรค์ ก็คือ

“โง่ ! ใช้เงิน ใช้มูลค่าเงิน ทำลายคุณค่าชีวิต”
แทนที่จะฉลาดใช้เงินยกระดับคุณค่าชีวิต เช่น โง่ ! เรื่องเอาเงินไปซื้อเหล้าซื้อยา จนกระทั่งทั้งเหล้าทั้งยา ก็พำร่าชีวิต กระตุกชีวิต ลือกชีวิต ให้ดำตมจมอยู่กับความมึนเมา มันน่าเศร้าไหมล่ะ ?

โง่ ! ตัวนี้ที่เอาไว้มัดท้าย แต่วามันยิ่งใหญ่ที่สุดในความสูญเสียบอก “ปีหนึ่งเป็นหมื่นล้าน” ค่าเหล่า ค่ายา ค่าไปบำบัด ค่าไปจับไปปราบ

“เงินหมื่นล้าน” นี่ถ้าเอามาพัฒนาประเทศ พัฒนาบุคลากรองค์กรต่าง ๆ ประเทศจะเข้มแข็งยั่งยืน มันคงอย่างยอดเยี่ยม

ขอวิงวอน ขอพิณทบาต “เลิกโง่ ! เป็นทาสน้ำเมา เหล้ายา” ประเทศชาติจะกระโดดจะพัฒนา เพราะเหล้ายาไม่ไปประทุษร้ายสติสัมปชัญญะ ซึ่งเป็นมิตรสหายธรรมชาติคอยคุมเชิงไม่ให้เราผิดพลาดเสียหายอย่างดียเยี่ยม แต่เราเสียเงินด้วยแล้วยังมาเสียสติสัมปชัญญะแล้วก็เสียท่าในความผิดพลาดอย่างร้ายกาจ

ก็ขอให้คิดให้ดีนะ อ่านเล่มนี้แล้วพอจะหยุดโง่ชั่วไหนได้บ้าง ลองทำสถิติบัญชีดูสิ ๑๐ โง่ นี่เราควรจะเลิกโง่ได้สักเท่าไร อย่างน้อยควรจะได้เกินครึ่งทางนะ ถ้าโง่ ! อย่างต่ำแก้ไขไม่ได้สักครึ่งทาง นี่ชีวิตนี้เสียหายนะ ขอพิณทบาต...ความโง่ ! ถวายให้พระเถอะ

ก็เอาละสรุปว่า บ่ายนี้ขอให้

(๑) ข้ามโง่ รู้เรื่องธรรมสัจจะ ว่ามันจะเฉพาะเรื่อง เฉพาะกรณี เฉพาะคน เฉพาะยุค เฉพาะสมัย มันไม่ใช่จะมีอะไรเที่ยงแท้ถาวรนิรันดรตลอดไปตลอดกาล

(๒) อย่าโง่ต่อสิ่งศักดิ์สิทธิ์ เอาแต่สิ่งศักดิ์สิทธิ์มาเป็นที่พึ่ง ไม่คิดพึ่งเหตุผลตนเอง ไม่คิดพึ่งเทคโนโลยี วิทยาศาสตร์อะไรบ้าง ประเทศที่เขาเจริญเขาไม่รู้เรื่องกับสิ่งศักดิ์สิทธิ์อะไรเลย บางประเทศมีไหม...สิ่งศักดิ์สิทธิ์ไม่มีเลยนะ

ในประเทศที่สิ่งศักดิ์สิทธิ์เยอะ ๆ นี่ค่อนข้างจะด้อยทั้งเศรษฐกิจ ภูมิปัญญา สังคม ประเทศที่เล่นไสยศาสตร์เยอะ ๆ อย่างแถว ๆ รอบ ๆ เราอะ เขมร ลาว พม่า ไทย นี่เล่นสิ่งศักดิ์สิทธิ์จิงเลย อเมริกามีไหมสิ่งศักดิ์สิทธิ์ มันไม่ค่อยได้ใช้ เขาใช้เหตุผลใช้เทคโนโลยี พัฒนาประเทศชาติเขา

ก็ขออวยพรให้ทุกท่าน จงก้าวข้ามความโง่ที่ได้กล่าวนมา ๔ อย่าง ทั้งเรื่องของไม่รู้เฉพาะเรื่อง เฉพาะกาล เฉพาะคน ไม่รู้เรื่องว่าสิ่งศักดิ์สิทธิ์ว่า พึ่งได้แค่ไหนอย่างไร ไม่รู้เรื่องว่า “บุญ” ว่าบุญทำยังไง ถึงจะเป็นบุญแก้วิกฤตการณ์ให้ชาติ ให้บ้าน ให้ชีวิตเราได้ ก็ขอให้ก้าวข้ามเรื่องที่ไม่ถูกมา ที่แล้ว ๆ มา ให้ก้าวไปอย่างงดงามตลอดไป ด้วยกันทุกท่านทุกคน เทอญ.



สรุป ๑๐ ข้อ อ่านแล้วหายใจ !

๑) อย่าโง่...โง่ไวให้เขาง่าย โง่ไปให้เขาง่าย ๆ

๒) อย่าโง่...หาความสุขผิด ๆ พลาด ๆ จนเป็นสุขใหม่ สุขเกรียม สุขปิ้ง สุขเผา

๓) อย่าโง่...ในการเลี้ยงดูลูก จนลูกเป็นอัมพาต เป็นง่อย ทำมาหากินไม่เป็น ให้เขาสบายเป็นไขในหิน

๔) อย่าโง่...ต่อกาลเวลา มันผ่านไป ๆ ก็กินชีวิตเรา

๕) อย่าโง่...ในทางหากิน หากกรรมหาเวร หาโกง

๖) อย่าโง่...ในทางให้เสียโอกาสของชีวิต ที่ควรจะได้โอกาส ได้มรรคได้ผล ได้รู้เรื่องราวที่ดีงาม

๗) อย่าโง่...รู้เรื่อง “ธรรมสัจจะ” ว่า
มันจะเฉพาะเรื่อง เฉพาะกรณี เฉพาะคน
เฉพาะยุค เฉพาะสมัย มันไม่ใช่จะมีอะไรเที่ยง
แท้ถาวรนิรันดร์ตลอดไปตลอดกาล

๘) อย่าโง่...ต่อเรื่อง “สิ่งศักดิ์สิทธิ์”
เอาแต่สิ่งศักดิ์สิทธิ์มาเป็นที่พึ่ง ไม่คิดพึ่งเหตุผล
ตนเอง จนชีวิตแขวนไว้ด้วยการบนบานบวง
สรวงอ้อนวอน

๙) อย่าโง่...รู้เรื่อง “บุญ” ว่าบุญทำยังไ
ถึงจะเป็นบุญแก้วิกฤตการณ์ให้ชาติ ให้บ้าน ให้
ชีวิตเราได้จนกระทั่งเงินบุญของเราไปสนับสนุน
มิฉฉาชีพ ให้หากินกับศาสนาแบบเสียหาย

๑๐) อย่าโง่...“หัวร้อน” โง่ในการไม่
ควบคุมอารมณ์ ปล่อยให้อารมณ์เดือดดาล
ฟุ้งซ่าน ชาติสมิ์โหดร้ายอำมหิตใจดำ

เจริญพร



ร่วมสนับสนุนโครงการต่าง ๆ ของมูลนิธิสวนแก้วฯ

□ โปรดติดต่อ/ส่งจ่ายในนาม...

พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กลฺยาโณ)

วัดสวนแก้ว/มูลนิธิสวนแก้ว, องค์การสาธารณประโยชน์

55/1 ม. 1 ตำบลบางเลน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี 11140

หรือโอนเข้าบัญชี

ธนาคารกสิกรไทย สาขาบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี

ชื่อบัญชี “มูลนิธิสวนแก้ว โดยพระราชธรรมนิเทศ”

บัญชีออมทรัพย์ บัญชีเลขที่ **269-2-12533-1**

ติดต่อประสานงาน มูลนิธิสวนแก้วฯ

Tel. 0 2595 1444, 0 2921 5601-4, 0 2921 5023, 0 2921 6310,
0 2921 6391, 0 2595 1946, 0 2595 1947, 0 2921 6262

Fax : 0 2595 1222



ติดต่อสอบถามเรื่องอื่นๆ กด 0



รับบริจาคสิ่งของ

กด 1 หรือ 09 2940 3125, 09 8310 3956

Line ID : 025951444, E-mail : kanlayano@gmail.com



รับกิจนิมนต์และค่ายจริยธรรม กด 2

E-mail : bookkan54@gmail.com

Line ID : 0856581221

อ่านแล้วหายใจ!

๑๖๗

คุณไม่ใช่เราขอ

ปัญหาที่สร้างความยุ่งยากพอควร คือ การจัดการกับสัมภาระ
ที่ค่อนข้างจะสร้างปัญหามาก ดังนี้

เราจะเก็บของที่มากเกินไป...	ไปทิ้งที่ไหน
เราจะนำของที่เก่าเกินไป...	ไปทิ้งที่ไหน
เราจะรวบรวมของที่ชำรุดแล้ว...	ไปทิ้งที่ไหน
เราจะรื้อบ้านเก่าบ้านพัง...	ไปทิ้งที่ไหน
เราจะล้างสต็อกสินค้า...	ไปทิ้งที่ไหน
เราจะเก็บเสื้อผ้าไม่ใช่แล้ว...	ไปทิ้งที่ไหน
เราจะลากรถพังรถเก่า...	ไปทิ้งที่ไหน
เราจะจัดการของที่ไม่ใช้ทุกชนิด...	ไปทิ้งที่ไหน

หากท่านมีปัญหาตามที่กล่าวมานี้ เราแก้ไขได้

เพียงกดโทรศัพท์หมายเลข

0 2921 5023 กด 1, 09 2940 3125, 09 8310 3956

Line ID : 025951444

Fax : 0 2595 1222 E-mail : Kanlayano@gmail.com

เพื่อความรวดเร็ว กรุณาโทรติดต่อเจ้าหน้าที่ “โดยตรง”

เพื่อนัดหมาย วัน เวลา และสถานที่ในการไปรับของบริจาค

เวลาทำการ 08.00-17.00 น. ของทุกวัน

กระบอกสมทบสร้างธนาคารน้ำ



พระพยอม กัลยาโณ

เป็นการรักษาพระชนม์ชีพ
ของพระองค์ท่านให้ยั่งยืนยาวนานกับพวกเรา
เพราะพระองค์ตรัสว่า “น้ำคือชีวิต”

วัดสวนแก้ว 55/1 ม.1 ต.บางเลน อ.บางใหญ่ จ.นนทบุรี 11140

มูลนิธิสวนแก้ว นนทบุรี

ฝ่ายประชาสัมพันธ์ 0 2595 1444, 0 2595 1946,

0 2921 5023, 0 2921 5602-3,

0 2921 6262 กด 0

โทรสาร 0 2921 5022

สะสมบุญวันละนิด จิตแจ่มใส



ร่วมด้วยช่วยกันเป็น...พระบุญ

ขอเชิญร่วมอุปถัมภ์สมทบทุน (กองทุนผู้สูงวัย วัดสวนแก้ว)

กองทุนละ 100 บาท รับแจกน้ำ 1 แพ็ก

(แทนแจกพระสมเด็จเนื้อผง)

ผู้มีจิตศรัทธาร่วมสมทบกับกองทุนฯ ได้ที่...ธนาคารกสิกรไทย สาขาตลาดเจ้าพระยา บางใหญ่

กองทุนผู้สูงวัย วัดสวนแก้ว เลขบัญชี 382-2-48554-4



ปล. เจ้าภาพบุญของ 50 ทุน

มีจัดส่งให้ พิเศษ 100 ทุน

ได้ใบนันทบุญ 1 แพ็ก

กระซิบบูญ...

โครงการบ้านพักผู้สูงวัย ที่สาขากบินทร์บุรี (ปราจีนบุรี)

ใครได้ดื่มน้ำร้อนโพธิ์แก้ว เท่ากับจองมรดกไว้ครึ่ง

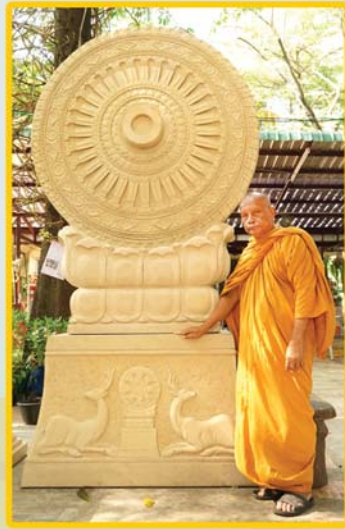
ที่เหลือรอเวลาอายุ 60 อัพ (Up) ลูกหลานไม่ดูแล...เข้าอยู่ได้เลย

(แต่ยังกลัวไปไม่ก็มีสิทธิ์อยู่แล้ว) ป๋องตง.

ติดต่อร่วมสมทบกองทุนฯ โทร. 0 2595 1946, 0 2921 5023 กด 2

www.kanlayano.org, Email : seniorfund2557@gmail.com





๑๐ อย่าโง่

๑. อย่าโง่...โง่นไวให้เขาง่าย
๒. อย่าโง่...หาความสุขผิด ๆ พลาด ๆ
๓. อย่าโง่...ในการเลี้ยงดูลูก
๔. อย่าโง่...ต่อกาลเวลา
๕. อย่าโง่...ในทางหากิน หากกรรม หาเวร หาโกง
๖. อย่าโง่...ในทางให้เสียโอกาสของชีวิต
๗. อย่าโง่...รู้เรื่อง “ธรรมสัจจะ”
๘. อย่าโง่...ต่อเรื่อง “สิ่งศักดิ์สิทธิ์”
๙. อย่าโง่...รู้เรื่อง “บุญ” ว่าบุญทำอย่างไร
๑๐. อย่าโง่...“หัวร้อน”

